

บทที่ ๓

ผลการวิจัย

การเสนอผลการวิจัย ดำเนินเป็น ๔ ขั้นตอนตามลำดับดังนี้

- ตอนที่ ๑ แสดงผลการประเมินความถูกต้องของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม
- ตอนที่ ๒ เสนอค่าสถิติพื้นฐานแสดงความบ่อยของพฤติกรรม และแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง เรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อย จำแนกเป็นรายมาตรา
- ตอนที่ ๓ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกเป็นรายมาตรา
- ตอนที่ ๔ เสนอผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีของเชฟเฟอของคะแนนพฤติกรรม และแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปรอิสระ เป็นรายมาตรา

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และแปลผล

ผู้วิจัย เสนอผลการวิจัย โดยกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ดังนี้

X̄	แทน	มัธยฐานเลขคณิต
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	แทน	อัตราส่วนกำลังสองของคะแนนระหว่างกลุ่มกับภายในกลุ่ม
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑
***	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๐๑
++	หมายถึง	คะแนนอยู่ในช่วง เคยทำบ่อย ๆ เคยเห็นบ่อย ๆ หรือ จะทำแน่ ๆ
+	หมายถึง	คะแนนอยู่ในช่วง เคยทำนาน ๆ ครั้ง เคยเห็นนาน ๆ ครั้ง
- หรืออาจจะทำ

- หมายถึง คะแนนอยู่ในช่วง ไม่เคยทำ ไม่เคยเห็น หรือ จะไม่ทำแน่ ๆ

- พ ๑ คือ การหยุดปรด
- พ ๒ คือ การรักษาสัญญา
- พ ๓ คือ การให้ร้ายป้ายสี
- พ ๔ คือ การใช้กลโลบาย
- พ ๕ คือ การประจบ
- พ ๖ คือ การปฏิบัติต่อผู้ชายดีกว่าผู้หญิง,
- พ ๗ คือ การปฏิบัติต่อคนที่ร่ำรวยดีกว่าคนไม่ร่ำรวย
- พ ๘ คือ การเห็นแก่พวกพ้อง
- พ ๙ คือ การช่วยเหลือผู้อื่น
- พ ๑๐ คือ การให้อภัย
- พ ๑๑ คือ การเห็นอกเห็นใจ
- พ ๑๒ คือ การเบียดเบียนผู้อื่น
- พ ๑๓ คือ การบำเพ็ญประโยชน์
- พ ๑๔ คือ การไม่รักษาระเบียบวินัย
- พ ๑๕ คือ การรักษาชื่อเสียงของหมู่คณะ
- พ ๑๖ คือ การกตัญญูแม้ว่าตนจะยากลำบาก
- พ ๑๗ คือ การกตัญญูแม้ว่าการกระทำนั้นจะผิดระเบียบ
- พ ๑๘ คือ การคำนึงถึงความอาวุโส
- พ ๑๙ คือ การรักษาหน้า
- พ ๒๐ คือ การอิจฉาริษยา
- พ ๒๑ คือ การอวดตน

๑ ๒ - - - x หมายถึง กลุ่มประชากรที่ไม่มี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อทดสอบด้วย

วิธีของเชฟเฟ (Scheffe)

ก. F หมายถึง ค่า F ที่ได้ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่ เนื่องจากความแปรปรวน
ของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์

ตอนที่ ๑ ผลการประเมินความถูกต้องของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม

ผลการประเมินความถูกต้องของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

๒,๘๘๘ คน แสดงในตารางที่ ๑๓

ตารางที่ ๑๓ แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และช่วงความเชื่อมั่น ๙๕% ของคะแนนการประเมินความถูกต้องของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย

พฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม	\bar{X}	S. D.	ช่วงความเชื่อมั่น ๙๕%
พ ๙ การช่วยเหลือผู้อื่น	๔.๗๒	๐.๕๔	๔.๗๐ - ๔.๗๔
พ ๑๓ การบำเพ็ญประโยชน์	๔.๖๑	๐.๖๙	๔.๕๙ - ๔.๖๔
พ ๑๖ การกตัญญูแม่ตั้นจะยากลำบาก	๔.๔๗	๐.๗๖	๔.๔๓ - ๔.๕๑
พ ๑๘ การคำนึงถึงความอาวุโส	๔.๒๖	๐.๘๖	๔.๒๓ - ๔.๒๙
พ ๑๐ การให้อภัย	๔.๒๓	๐.๘๙	๔.๑๙ - ๔.๒๘
พ ๑๑ การเห็นอกเห็นใจ	๔.๑๓	๐.๘๒	๔.๑๐ - ๔.๑๖
พ ๑๔ การรักษาชื่อเสียงของหมู่คณะ	๔.๐๖	๑.๓๐	๓.๙๙ - ๔.๑๓
พ ๒ การรักษาสัญญา	๓.๕๖	๑.๒๗	๓.๔๑ - ๓.๕๐
พ ๒๑ การอวดตน	๓.๓๓	๐.๙๖	๓.๒๙ - ๓.๓๗
พ ๘ การเห็นแก่พวกพ้อง	๓.๒๑	๑.๐๘	๓.๑๗ - ๓.๒๕
พ ๑๗ การกตัญญูแม่การกระทำนั้นจะผิดระเบียบ	๒.๙๕	๐.๙๕	๒.๙๐ - ๓.๐๐
พ ๖ การปฏิบัติต่อผู้ชายดีกว่าผู้หญิง	๒.๙๔	๐.๙๗	๒.๙๐ - ๒.๙๗
พ ๕ การประจบ	๒.๙๓	๑.๑๕	๒.๘๙ - ๒.๙๗
พ ๑๙ การรักษาหน้า	๒.๙๐	๑.๑๑	๒.๘๖ - ๒.๙๔
พ ๗ การปฏิบัติต่อคนร่ำรวยดีกว่าคนไม่ร่ำรวย	๒.๐๙	๐.๙๑	๒.๐๐ - ๒.๑๒
พ ๑ การพูดปด	๑.๘๓	๐.๘๗	๑.๘๐ - ๑.๘๗
พ ๑๔ การไม่รักษาระเบียบวินัย	๑.๗๘	๐.๘๗	๑.๗๕ - ๑.๘๒

ตารางที่ ๑๓ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และช่วงความเชื่อมั่น ๙๕% ของคะแนนการประเมินความถูกต้องของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย (ต่อ)

พฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม	\bar{X}	S.D.	ช่วงความเชื่อมั่น ๙๕%
พ ๔ การใช้กิลบาย	๑.๗๑	๐.๘๗	๑.๖๗ - ๑.๗๔
พ ๒๐ การอิจจาริชยา	๑.๖๗	๐.๗๒	๑.๖๔ - ๑.๖๙
พ ๑๒ การเบียดเบียนผู้อื่น	๑.๖๕	๐.๘๓	๑.๖๒ - ๑.๖๘
พ ๓ การให้ร้ายป้ายสี	๑.๔๗	๐.๙๖	๑.๔๔ - ๑.๕๐

ข้อมูลในตารางที่ ๑๓ แสดงว่าพฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างตัดสินว่าเป็นพฤติกรรมที่ถูก (ต่อไปนี้จะเรียกว่าเป็นพฤติกรรมด้านบวก) มีจำนวน ๑๐ พฤติกรรม ได้แก่ การช่วยเหลือผู้อื่น (พ ๔) การบำเพ็ญประโยชน์ (พ ๑๓) การกตัญญูแม้คนจะยากลำบาก (พ ๑๖) การคำนึงถึงความอาวุโส (พ ๑๔) การให้อภัย (พ ๑๐) การเห็นอกเห็นใจ (พ ๑๑) การรักษาชื่อเสียงของหมู่คณะ (พ ๑๕) การรักษาสัญญา (พ ๒) การอดทน (พ ๒๑) และการเห็นแก่พวกพ้อง (พ ๘)

ส่วนพฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างตัดสินว่าเป็นพฤติกรรมที่ผิด (ต่อไปนี้จะเรียกว่าเป็นพฤติกรรมด้านลบ) มีจำนวน ๑๑ พฤติกรรม ได้แก่ การกตัญญูแม้การกระทำนั้นจะผิดระเบียบ (พ ๑๗) การปฏิบัติต่อผู้ชายดีกว่าผู้หญิง (พ ๖) การประจบ (พ ๕) การรักษาหน้า (พ ๑๔) การปฏิบัติต่อคนร่ำรวยดีกว่าคนไม่ร่ำรวย (พ ๗) การพูดปด (พ ๑) การไม่รักษาระเบียบวินัย (พ ๑๔) การใช้กิลบาย (พ ๔) การอิจจาริชยา (พ ๒๐) การเบียดเบียนผู้อื่น (พ ๑๒) และการให้ร้ายป้ายสี (พ ๓)

ตอนที่ ๒ ค่าสถิติพื้นฐานแสดงความบ่อยของพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง เรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อยและ เสนอ เป็นรายมาตร ดังแสดงในตารางที่ ๑๔ - ๑๗

๒.๑ ค่าสถิติพื้นฐานแสดงความบ่อยของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมของกลุ่ม
ตัวอย่างในมาตร ๑ "เคยทำหรือไม่" แสดงในตารางที่ ๑๔

ตารางที่ ๑๔ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และช่วง
ความเชื่อมั่น ๙๕% ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม เรียงตามลำดับ
จากมากไปหาน้อยตามมาตร ๑ "เคยทำหรือไม่"

พฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม	\bar{X}	S.D.	ช่วงความเชื่อ มั่น ๙๕%	ความหมาย คะแนน
พ ๑๘ การคำนึงถึงความอาวุโส	๑.๖๒	๐.๖๒	๑.๖๐ ~ ๑.๖๔	++
พ ๑๕ การรักษาชื่อเสียงของหมู่คณะ	๑.๕๔	๐.๖๑	๑.๕๑ - ๑.๕๗	++
พ ๑๐ การให้อภัย	๑.๔๗	๐.๖๒	๑.๔๕ - ๑.๕๑	++
พ ๙ การช่วยเหลือผู้อื่น	๑.๔๓	๐.๕๙	๑.๔๑ - ๑.๔๕	++
พ ๑๖ การกตัญญูแม้ตนจะยากลำบาก	๑.๓๘	๐.๖๕	๑.๓๔ - ๑.๔๑	++
พ ๑๑ การเห็นอกเห็นใจ	๑.๓๑	๐.๗๕	๑.๒๘ - ๑.๓๓	+
พ ๑๓ การบำเพ็ญประโยชน์	๑.๒๗	๐.๖๗	๑.๒๕ - ๑.๒๙	+
พ ๘ การเห็นแก่พวกพ้อง	๐.๙๙	๐.๘๒	๐.๙๖ - ๑.๐๒	+
พ ๒ การรักษาสัญญา	๐.๘๓	๐.๗๔	๐.๘๐ - ๐.๘๕	+
พ ๒๑ การอวดตน	๐.๗๗	๐.๖๓	๐.๗๔ - ๐.๗๙	+
พ ๑๗ การกตัญญูแม้การกระทำนั้นจะ ผิดระเบียบ	๐.๗๕	๐.๖๗	๐.๗๒ - ๐.๗๘	+
พ ๑๔ การรักษาหน้า	๐.๗๑	๐.๗๔	๐.๖๙ - ๐.๗๔	+
พ ๖ การปฏิบัติต่อผู้ชายดีกว่าผู้หญิง	๐.๖๕	๐.๗๒	๐.๖๒ - ๐.๖๗	-
พ ๕ การประจบ	๐.๖๕	๐.๗๒	๐.๖๒ - ๐.๖๘	-
พ ๑ การพูดปด	๐.๖๒	๐.๕๕	๐.๖๐ - ๐.๖๔	-
พ ๑๔ การไม่รักษาระเบียบวินัย	๐.๔๖	๐.๖๒	๐.๔๔ - ๐.๔๘	-

หมายเหตุ ++ หมายถึง เคยทำบ่อยๆ + หมายถึง เคยทำนาน ๆ ครั้ง
- หมายถึง ไม่เคยทำ

ตารางที่ ๑๔ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และช่วงความเชื่อมั่น ๙๕% ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยตามมาตร ๑ "เคยทำหรือไม่" (ต่อ)

พฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม	\bar{X}	S.D.	ช่วงความเชื่อมั่น ๙๕%	ความหมายคะแนน
พ ๑๒ การเบียดเบียนผู้อื่น	๐.๔๔	๐.๕๒	๐.๔๒ - ๐.๔๖	-
พ ๗ การปฏิบัติต่อคนร่ำรวยดีกว่าคนไม่ร่ำรวย	๐.๓๕	๐.๕๘	๐.๓๓ - ๐.๓๘	-
พ ๔ การใช้กิลบาย	๐.๓๓	๐.๕๔	๐.๓๑ - ๐.๓๕	-
พ ๒๐ การอิจฉาริษยา	๐.๒๘	๐.๔๙	๐.๒๖ - ๐.๒๙	-
พ ๓ การให้ร้ายป้ายสี	๐.๑๘	๐.๔๐	๐.๑๗ - ๐.๑๙	-

หมายเหตุ - หมายถึง ไม่เคยทำ

ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนพฤติกรรม เรียงตามลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อยในมาตร ๑ แสดงว่าพฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างโดยส่วนรวมว่า านว่าเคยทำบ่อย ๆ ได้แก่ การคำนึงถึงความปลอดภัย (พ ๑๔) การรักษาชื่อเสียงของหมู่คณะ (พ ๑๕) การให้อภัย (พ ๑๐) การช่วยเหลือผู้อื่น (พ ๔) และการกตัญญูแก่ตนจะยากลำบาก (พ ๑๖)

พฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างรายงานว่าจะทำนาน ๆ ครั้ง ได้แก่ การเห็นอกเห็นใจ (พ ๑๑) การบำเพ็ญประโยชน์ (พ ๑๓) การเห็นแก่พวกพ้อง (พ ๘) การรักษาสัญญา (พ ๒) การอดทน (พ ๒๑) การกตัญญูแก่การกระทำนั้นจะผิดระเบียบ (พ ๑๗) และการรักษาหน้า (พ ๑๙)

ส่วนพฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างรายงานว่าจะไม่ทำ ได้แก่ การปฏิบัติต่อผู้ชายดีกว่าผู้หญิง (พ ๖) การประจบ (พ ๕) การพูดปด (พ ๑) การไม่รักษาระเบียบวินัย (พ ๑๔) การเบียดเบียนผู้อื่น (พ ๑๒) การปฏิบัติต่อคนร่ำรวยดีกว่าคนไม่ร่ำรวย (พ ๗) การใช้กิลบาย (พ ๔) การอิจฉาริษยา (พ ๒๐) และการให้ร้ายป้ายสี (พ ๓)

กล่าวโดยสรุป พฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมที่กลุ่มตัวอย่างรายงานว่าจะเคยกระทำบ่อยครั้งที่สุดคือ การคำนึงถึงความปลอดภัย (พ ๑๔) และพฤติกรรมที่เคยกระทำน้อยครั้งที่สุด

คือ การให้ร้ายป้ายสี (พ ๓)

๒.๒ ค่าสถิติพื้นฐานแสดงความบ่อยของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง ในมาตร ๒ "จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส" แสดงในตาราง ๑๕

ตารางที่ ๑๕ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และช่วงความเชื่อมั่น ๙๕% ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ตามมาตร ๒ "จะทำหรือไม่ ถ้ามีโอกาส"

พฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม	\bar{X}	S.D.	ช่วงความเชื่อมั่น ๙๕%	ความหมายของคะแนน
พ ๙ การช่วยเหลือผู้อื่น	๑.๗๔	๐.๔๗	๑.๗๒ - ๑.๗๖	++
พ ๑๖ การกตัญญูแม่ตนจะยากลำบาก	๑.๗๑	๐.๔๙	๑.๖๘ - ๑.๗๓	++
พ ๑๓ การบำเพ็ญประโยชน์	๑.๖๗	๐.๕๑	๑.๖๔ - ๑.๖๙	++
พ ๑๘ การคำนึงถึงความอาวุโส	๑.๖๔	๐.๕๗	๑.๖๒ - ๑.๖๖	+
พ ๑๕ การรักษาชื่อเสียงของหมู่คณะ	๑.๕๑	๐.๕๙	๑.๔๘ - ๑.๕๔	+
พ ๑๐ การให้ถ้อย	๑.๔๖	๐.๕๙	๑.๔๓ - ๑.๔๙	+
พ ๑๑ การเห็นอกเห็นใจ	๑.๔๒	๐.๖๒	๑.๓๙ - ๑.๔๕	+
พ ๘ การเห็นแก่พวกพ้อง	๑.๐๓	๐.๗๕	๑.๐๐ - ๑.๐๖	+
พ ๒๑ การอดทน	๐.๘๘	๐.๖๑	๐.๘๗ - ๐.๘๑	+
พ ๑๗ การกตัญญูแม่การกระทำนั้น จะผิดระเบียบ	๐.๘๘	๐.๖๕	๐.๘๖ - ๐.๘๒	+
พ ๕ การประจบ	๐.๘๒	๐.๗๑	๐.๗๙ - ๐.๘๕	+
พ ๑๙ การรักษาหน้า	๐.๘๑	๐.๗๐	๐.๗๙ - ๐.๘๔	+
พ ๒ การรักษาสัญญา	๐.๗๙	๐.๗๒	๐.๗๗ - ๐.๘๒	+
พ ๖ การปฏิบัติต่อผู้ชายดีกว่า ผู้หญิง	๐.๗๘	๐.๖๙	๐.๗๕ - ๐.๘๐	+

หมายเหตุ ++ หมายถึง จะทำแน่ ๆ

+ หมายถึง อาจจะทำ

ตารางที่ ๑๕ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และช่วงความเชื่อมั่น ๙๕% ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ตามมาตร ๒ "จะทำหรือไม่ ถ้ามีโอกาส" (ต่อ)

พฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม	\bar{X}	S.D.	ช่วงความเชื่อมั่น ๙๕%	ความหมายของคะแนน
พ ๑ การพูดปด	๐.๕๕	๐.๕๔	๐.๕๓ - ๐.๕๗	-
พ ๑๔ การไม่รักษาระเบียบวินัย	๐.๔๔	๐.๕๙	๐.๔๑ - ๐.๔๖	-
พ ๗ การปฏิบัติต่อคนร่ำรวยดีกว่าคนไม่ร่ำรวย	๐.๓๖	๐.๕๔	๐.๓๔ - ๐.๓๘	-
พ ๔ การใช้ชักโลบาย	๐.๓๔	๐.๕๔	๐.๓๒ - ๐.๓๖	-
พ ๑๖ การเบียดเบียนผู้อื่น	๐.๒๔	๐.๔๗	๐.๒๔ - ๐.๒๗	-
พ ๒๐ การอิจฉาริษยา	๐.๒๔	๐.๔๖	๐.๒๓ - ๐.๒๖	-
พ ๓ การให้ร้ายป้ายสี	๐.๑๔	๐.๔๑	๐.๑๗ - ๐.๒๐	-

หมายเหตุ - หมายถึง จะไม่ทำ

ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนพฤติกรรม เรียงตามลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อยในมาตรที่ ๒ แสดงว่า พฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างโดยส่วนรวมรายงานว่า จะทำแน่ ๆ ได้แก่ การช่วยเหลือผู้อื่น (พ ๔) การกตัญญูแมต่นจะยากลำบาก (พ ๑๖) และการบำเพ็ญประโยชน์ (พ ๑๓)

พฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างรายงานว่า อาจจะได้แก่การคำนึงถึงความอาวุโส (พ ๑๔) การรักษาชื่อเสียงของหมู่คณะ (พ ๑๕) การให้อภัย (พ ๑๐) การเห็นอกเห็นใจ (พ ๑๑) การเห็นแก่พวกพ้อง (พ ๘) การอดทน (พ ๒๑) การกตัญญูแม้การกระทำนั้นจะผิดระเบียบ (พ ๑๗) การประจบ (พ ๕) การรักษาหน้า (พ ๑๔) การรักษาสัญญา (พ ๒) และการปฏิบัติต่อผู้ชายดีกว่าผู้หญิง (พ ๖)

ส่วนพฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างรายงานว่า จะไม่ทำได้แก่ การพูดปด (พ ๑) การไม่รักษาระเบียบวินัย (พ ๑๔) การปฏิบัติต่อคนร่ำรวยดีกว่าคนไม่ร่ำรวย (พ ๗) การใช้ชักโลบาย (พ ๔) การเบียดเบียนผู้อื่น (พ ๑๖) การอิจฉาริษยา (พ ๒๐) และการให้ร้ายป้ายสี (พ ๓)

กล่าวโดยสรุป พฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมที่กลุ่มตัวอย่างรายงานว่า ตมมีแนวโน้มจะกระทำด้วยคะแนนมากที่สุดคือ การช่วยเหลือผู้อื่น (พ ๔) และด้วยคะแนนน้อยสุดคือ การให้ร้ายป้ายสี (พ ๓)

๒.๓ ค่าสถิติพื้นฐานแสดงความบ่งชี้ของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง ในมาตร ๓ "เคยเห็นคนอื่นทำหรือไม่" แสดงในตารางที่ ๑๖

ตารางที่ ๑๖ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และช่วงความเชื่อมั่น ๙๕% ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ตามมาตร ๓ "เคยเห็นคนอื่นทำหรือไม่"

พฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม	\bar{X}	S.D.	ช่วงความเชื่อมั่น ๙๕%	ความหมายของคะแนน
พ ๑๔ การไม่รักษาระเบียบวินัย	๑.๔๙	๐.๖๒	๑.๔๘ - ๑.๕๒	++
พ ๑๘ การคำนิ่ง ถึงความอาวุโส	๑.๔๘	๐.๖๐	๑.๔๖ - ๑.๕๐	++
พ ๗ การปฏิบัติต่อคนร่ำรวยดีกว่าคนไม่ร่ำรวย	๑.๔๘	๐.๖๕	๑.๔๖ - ๑.๕๐	++
พ ๔ การช่วยเหลือผู้อื่น	๑.๔๗	๐.๕๕	๑.๔๕ - ๑.๔๙	++
พ ๑๕ การรักษาชื่อเสียงของหมู่คณะ	๑.๔๗	๐.๕๘	๑.๔๕ - ๑.๔๙	++
พ ๑ การพูดปด	๑.๔๖	๐.๕๙	๑.๔๔ - ๑.๔๘	++
พ ๑๓ การบำเพ็ญประโยชน์	๑.๓๙	๐.๕๖	๑.๓๗ - ๑.๔๑	++
พ ๒๑ การรอดตน	๑.๓๕	๐.๖๒	๑.๓๓ - ๑.๓๗	++
พ ๕ การประจบ	๑.๓๒	๐.๖๙	๑.๒๙ - ๑.๓๕	+
พ ๘ การเห็นแก่พวกพ้อง	๑.๒๙	๐.๖๙	๑.๒๖ - ๑.๓๑	+
พ ๑๐ การให้ภัย	๑.๑๙	๐.๕๖	๑.๑๖ - ๑.๒๒	+
พ ๑๖ การเบียดเบียนผู้อื่น	๑.๑๘	๐.๖๐	๑.๑๖ - ๑.๒๐	+
พ ๓ การให้ร้ายป้ายสี	๑.๑๗	๐.๖๑	๑.๑๕ - ๑.๑๙	+

หมายเหตุ ++ หมายถึง เคยเห็นบ่อย ๆ

+ หมายถึง เคยเห็นนาน ๆ ครั้ง

ตารางที่ ๑๖ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และช่วงความเชื่อมั่น ๙๕% ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยตามมาตร ๓ "เคยเห็นคนอื่นทำหรือไม่" (ต่อ)

พฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม	\bar{X}	S.D.	ช่วงความเชื่อมั่น ๙๕%	ความหมายของคะแนน
พ ๑๖ การกตัญญูแม้ว่าตนจะยากลำบาก	๑.๑๖	๐.๕๙	๑.๑๓ - ๑.๑๙	+
พ ๒๐ การอิจฉาริษยา	๑.๑๖	๐.๖๖	๑.๑๓ - ๑.๑๙	+
พ ๑๑ การเห็นอกเห็นใจ	๑.๑๒	๐.๕๘	๑.๑๐ - ๑.๑๔	+
พ ๒ การรักษาสัญญา	๑.๐๘	๐.๖๓	๑.๐๓ - ๑.๐๘	+
พ ๔ การใช้กลโลบาย	๑.๐๖	๐.๖๔	๑.๐๔ - ๑.๐๘	+
พ ๖ การปฏิบัติต่อผู้ชายดีกว่าผู้หญิง	๑.๐๖	๐.๖๘	๑.๐๕ - ๑.๐๘	+
พ ๑๔ การรักษาหน้า	๑.๐๕	๐.๖๕	๑.๐๓ - ๑.๐๗	+
พ ๑๗ การกตัญญูแม้การกระทำนั้นจะผิดระเบียบ	๐.๙๕	๐.๖๒	๐.๙๒ - ๐.๙๘	+

หมายเหตุ + หมายถึง เคยเห็นนาน ๆ ครั้ง

ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนพฤติกรรม เรียงตามลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อยในมาตรที่ ๓ แสดงว่า พฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างโดยส่วนรวมรายงานว่า เคยเห็นคนอื่นทำบ่อย ๆ ได้แก่ การไม่รักษาระเบียบวินัย (พ ๑๔) การคำนึงถึงความอาวุโส (พ ๑๘) การช่วยเหลือผู้อื่น (พ ๔) การรักษาคือเสียงของหม่อมคณะ (พ ๑๕) การพูดปด (พ ๑) การบำเพ็ญประโยชน์ (พ ๑๓) และการอดทน (พ ๒๑)

ส่วนพฤติกรรมที่เหลือนอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างรายงานว่า เคยเห็นคนอื่นทำนาน ๆ ครั้ง

กล่าวโดยสรุป พฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมที่กลุ่มตัวอย่างรายงานว่า เคยเห็นคนอื่นกระทำบ่อยครั้งที่สุดคือ การไม่รักษาระเบียบวินัย (พ ๑๔) และพฤติกรรมที่เคยเห็นคนอื่นกระทำน้อยครั้งที่สุดคือ การกตัญญูแม้ว่าการกระทำนั้นจะผิดระเบียบ (พ ๑๗)

๒.๔ ค่าสถิติพื้นฐาน แสดงความบ่อยของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมของกลุ่มตัวอย่างในมาตร ๔ "คิดว่าคนอื่นทำหรือไม่" แสดงในตารางที่ ๑๗

ตารางที่ ๑๗ แสดงค่ามัธยเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และช่วงความเชื่อมั่น ๙๕% ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยตามมาตร ๔ "คิดว่าคนอื่นจะทำหรือไม่ ถ้ามีโอกาส"

พฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม	\bar{X}	S.D.	ช่วงความเชื่อมั่น ๙๕%	ความหมายของคะแนน
พ ๑๘ การคำนึงถึงความอาวุโส	๑.๔๐	๐.๕๓	๑.๓๘ - ๑.๔๒	++
พ ๔ การช่วยเหลือผู้อื่น	๑.๓๘	๐.๕๑	๑.๓๘ - ๑.๔๒	++
พ ๑๕ การรักษาชื่อเสียงของหมู่คณะ	๑.๓๘	๐.๕๓	๑.๓๕ - ๑.๔๑	++
พ ๑๓ การบำเพ็ญประโยชน์	๑.๓๓	๐.๕๐	๑.๓๑ - ๑.๓๕	+
พ ๑๖ การกตัญญูแม่ตนจะยากลำบาก	๑.๓๒	๐.๕๑	๑.๒๙ - ๑.๓๕	+
พ ๕ การรักษาสัญญา	๑.๒๘	๐.๕๕	๑.๒๖ - ๑.๒๙	+
พ ๒๑ การอดทน	๑.๒๒	๐.๕๑	๑.๒๐ - ๑.๒๔	+
พ ๘ การเห็นแก่พวกพ้อง	๑.๒๒	๐.๕๓	๑.๑๙ - ๑.๒๔	+
พ ๑๔ การไม่รักษาระเบียบวินัย	๑.๑๙	๐.๕๖	๑.๑๗ - ๑.๒๑	+
พ ๗ การปฏิบัติต่อคนร่ำรวยดีกว่าคนไม่ร่ำรวย	๑.๑๙	๐.๕๗	๑.๑๘ - ๑.๒๒	+
พ ๑๐ การให้ถ้อย	๑.๑๘	๐.๕๗	๑.๑๖ - ๑.๒๑	+
พ ๑๑ การเห็นอกเห็นใจ	๑.๑๒	๐.๕๗	๑.๐๙ - ๑.๑๓	+
พ ๑ การพูดปิด	๑.๑๑	๐.๕๒	๑.๐๙ - ๑.๑๒	+
พ ๖ การปฏิบัติต่อผู้ชายดีกว่าผู้หญิง	๑.๐๗	๐.๕๐	๑.๐๕ - ๑.๐๙	+
พ ๑๙ การรักษาหน้า	๑.๐๖	๐.๕๐	๑.๐๕ - ๑.๐๘	+
พ ๑๗ การกตัญญูแก่การกระทำนั้นผิดระเบียบ	๑.๐๕	๐.๕๑	๑.๐๒ - ๑.๐๖	+
พ ๓ การให้ร้ายป้ายสี	๑.๐๑	๐.๕๖	๐.๙๙ - ๑.๐๓	+
พ ๔ การใช้กลโลบาย	๑.๐๑	๐.๕๗	๐.๙๙ - ๑.๐๒	+
พ ๒ การรักษาสัญญา	๑.๐๐	๐.๕๕	๐.๙๙ - ๑.๐๒	+
พ ๒๐ การอิจฉาริษยา	๐.๙๙	๐.๕๒	๐.๙๗ - ๑.๐๑	+
พ ๑๖ การเบียดเบียนผู้อื่น	๐.๙๔	๐.๕๙	๐.๙๓ - ๐.๙๖	+

หมายเหตุ ++ หมายถึง จะทำแน่ ๆ + หมายถึง อาจจะทำ

ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนพฤติกรรม เรียงตามลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อยใน
มาตรา ๑ แสดงว่า พฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างโดยส่วนรวมรายงานว่า คิดว่าคนอื่นจะทำแน่ ๆ
ได้แก่ การคำนึงถึงความอาวุโส (พ ๑๔) การช่วยเหลือผู้อื่น (พ ๔) และการรักษา
ชื่อเสียงของหมู่คณะ (พ ๑๕)

ส่วนพฤติกรรมที่เหลือนอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างรายงานว่า คิดว่าคนอื่นอาจจะทำ
กล่าวโดยสรุป พฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมที่กลุ่มตัวอย่างรายงานว่าตนคิดว่า
คนอื่นมีแนวโน้มที่จะกระทำด้วยคะแนนมากที่สุดคือ การคำนึงถึงความอาวุโส (พ ๑๔) และ
ด้วยคะแนนน้อยสุดคือ การเบียดเบียนผู้อื่น (พ ๑๖)

ตอนที่ ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม
จำแนกเป็นรายมาตร แสดงในตารางที่ ๑๘ - ๒๑

ในการแปลผลข้อมูลในตารางที่ ๑๘ - ๒๑ จะอาศัยเกณฑ์ดังนี้

ถ้ามีพฤติกรรมที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ๐ - ๑ พฤติกรรม แสดงว่า ตัวแปรอิสระ
ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม

ถ้ามีพฤติกรรมที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ๒ - ๕ พฤติกรรม แสดงว่า ตัวแปรอิสระมี
ความสัมพันธ์น้อยกับพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม

ถ้ามีพฤติกรรมที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ๖ - ๑๐ พฤติกรรม แสดงว่า ตัวแปรอิสระ
มีความสัมพันธ์ค่อนข้างน้อยกับพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม

ถ้ามีพฤติกรรมที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ๑๑ - ๑๕ พฤติกรรม แสดงว่า ตัวแปร
อิสระมีความสัมพันธ์ค่อนข้างมากกับพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม

ถ้ามีพฤติกรรมที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ๑๖ - ๒๑ พฤติกรรม แสดงว่า ตัวแปรอิสระ
มีความสัมพันธ์มากกับพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม

๓.๑ ตัวแปรอิสระที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมในมาตรา ๑

"เคยทำหรือไม่" แสดงในตารางที่ ๑๘

ตารางที่ ๑๘ แสดงตัวแปรอิสระที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมในมาตร ๑
"เคยทำหรือไม่"

พฤติกรรม	ตัวแปร	สถานภาพ	เพศ	ศาสนา	ภูมิภาค	สภาพความเป็นเมือง	อาชีพ	รวม
พ ๑๘	การคำนึงถึงความอาวุโส	***						๑
พ ๑๕	การรักษาชื่อเสียงของหมู่คณะ	***	***	*	*		**	๕
พ ๑๐	การให้เกียรติ	***			*		**	๓
พ ๔	การช่วยเหลือผู้อื่น	***	***				***	๓
พ ๑๖	การกตัญญูแก่คนจะยากลำบาก	***					**	๒
พ ๑๑	การเห็นอกเห็นใจ	***	**				***	๓
พ ๑๓	การบำเพ็ญประโยชน์	***			*	**	***	๕
พ ๘	การเห็นแก่พวกพ้อง	***			***	***	***	๕
พ ๒	การรักษาสัตย์	***				***	***	๓
พ ๒๑	การอดทน	**	***			***		๓
พ ๑๗	การกตัญญูแก่การกระทำนั้นจะผิดระเบียบ	***					*	๒
พ ๑๔	การรักษาหน้า	***					*	๒
พ ๖	การปฏิบัติต่อผู้ชายดีกว่าผู้หญิง	***	**				*	๓
พ ๕	การประจบ	*	***		***			๓
พ ๑	การพูดปด	***	*		**	***	*	๕
พ ๑๔	การไม่รักษาระเบียบวินัย	***	**		*	*		๕
พ ๑๒	การเปิดเผยแก่ผู้อื่น	***	***		**	***		๕
พ ๗	การปฏิบัติต่อคนร่ำรวยดีกว่าคนไม่ร่ำรวย	*	***		**			๓
พ ๔	การใช้กลโลบาย	**	**				**	๓
พ ๒๐	การฉ้อฉล	***	*		*	**	*	๕
พ ๓	การให้ร้ายป้ายสี	***	***				**	๓
	รวม	๒๑	๑๓	๑	๑๐	๘	๑๕	๖๘

*** p < .๐๐๑

**p < .๐๑

*p < .๐๕

จากตารางที่ ๑๔ ตัวแปรอิสระที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมใน
 มาตรฐาน ๑ "เคยทำหรือไม่" มากที่สุดคือ ตัวแปรสถานภาพ มีพฤติกรรมที่แตกต่างตามตัวแปรนี้
 ทุกพฤติกรรม

ตัวแปรอิสระที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมในมาตรฐาน ๑ ค่อนข้างมากคือ
 ตัวแปรอาชีพและตัวแปรเพศ มีพฤติกรรมที่แตกต่างตามตัวแปรดังกล่าว จำนวน ๑๕ และ
 ๑๓ พฤติกรรม ตามลำดับ

ส่วนตัวแปรอิสระที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมในมาตรฐาน ๑ ค่อนข้าง
 น้อยคือ ตัวแปรภูมิภาคและตัวแปรสภาพความเป็นเมืองมีพฤติกรรมตามตัวแปรดังกล่าว
 จำนวน ๑๐ และ ๔ พฤติกรรม ตามลำดับ

สำหรับตัวแปรอิสระที่ไม่สัมพันธ์กับพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมในมาตรฐาน ๑
 คือตัวแปรศาสนา กล่าวคือมีพฤติกรรมที่แตกต่างตามตัวแปรนี้เพียงพฤติกรรมเดียว

๓.๒ ตัวแปรอิสระที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมในมาตรฐาน ๒
 "จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส" แสดงในตารางที่ ๑๔

ศูนย์วิทยพัชรากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๔ แสดงตัวแปรอิสระที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมในมาตรา ๒ "จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส"

พฤติกรรม	ตัวแปร	สถานภาพ	เพศ	ศาสนา	ภูมิภาค	สภาพความเป็นเมือง	อาชีพ	รวม
พ ๔	การช่วยเหลือผู้อื่น	***	***			**	**	๔
พ ๑๖	การกตัญญูแม่คนจะยากลำบาก	**	*			**	**	๔
พ ๑๓	การบำเพ็ญประโยชน์	***						๑
พ ๑๘	การคำนึงถึงความอาวุโส	***						๑
พ ๑๕	การรักษาชื่อเสียงของหมู่คณะ	***	***	**	*		***	๕
พ ๑๐	การให้อภัย	***			*	***	***	๔
พ ๑๑	การเห็นอกเห็นใจ	***	***			**	***	๔
พ ๘	การเห็นแก่พวกพ้อง	***			***	**	**	๔
พ ๒๑	การอดทน	*	***		*	*		๔
พ ๑๗	การกตัญญูแม่การกระทำนี้จะมีผลกระเปียบ	***					**	๒
พ ๕	การประจบ	***	**		**			๓
พ ๑๔	การรักษาหน้า	***				**	***	๓
พ ๒	การรักษาสัญญา	***			*	***	**	๔
พ ๖	การปฏิบัติต่อผู้ชายดีกว่าผู้หญิง	***	*				**	๓
พ ๑	การพูดปด	***	*					๒
พ ๑๔	การไม่รักษาระเบียบวินัย	***	**	*				๓
พ ๗	การปฏิบัติต่อคนร่ำรวยดีกว่าคนไม่ร่ำรวย	*	***		*			๓
พ ๔	การใช้กลโลบาย	*	***				*	๓
พ ๑๒	การเบียดเบียนผู้อื่น		**					๑
พ ๒๐	การถือจรรยา	*	**					๒
พ ๓	การให้ร้ายป้ายสี	*	***		*		**	๔
		๒๐	๑๔	๒	๘	๘	๑๒	๖๕

***p < .๐๐๑

**p < .๐๑

*p < .๐๕

จากตารางที่ ๑๔ ตัวแปรอิสระที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมใน
มาตรา ๒ "คิดว่าจะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส" มากที่สุดคือ ตัวแปรสถานภาพ มีพฤติกรรมที่
แตกต่างกันตามตัวแปรนี้ ๒๐ พฤติกรรม ใน ๒๑ พฤติกรรม

ตัวแปรอิสระที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมในมาตรา ๒ ค่อนข้างมาก
มี ๒ ตัวแปรได้แก่ ตัวแปรเพศ และตัวแปรอาชีพ มีพฤติกรรมที่แตกต่างตามตัวแปรดังกล่าว
จำนวน ๑๔ และ ๑๒ พฤติกรรม ตามลำดับ

ส่วนตัวแปรอิสระที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมในมาตรา ๒ ค่อนข้าง
น้อยมี ๒ ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรภูมิภาค และตัวแปรสภาพความเป็นเมือง มีพฤติกรรมที่แตก
ต่างตามตัวแปรดังกล่าว ตัวแปรละ ๘ พฤติกรรม

สำหรับตัวแปรอิสระที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม ในมาตรา ๒ น้อยที่
สุดคือ ตัวแปรศาสนา มีพฤติกรรมที่แตกต่างตามตัวแปรนี้เพียง ๒ พฤติกรรม

๓.๓ ตัวแปรอิสระที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม

ในมาตรา ๓ "เคยเห็นคนอื่นทำหรือไม่" แสดงในตารางที่ ๒๐

ศูนย์วิทยพัชรากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๐ แสดงตัวแปรอิสระที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมในมาตรา ๓ "เคยเห็นคนอื่นทำหรือไม่"

พฤติกรรม	ตัวแปร	สถานภาพ	เพศ	ศาสนา	ภูมิภาค	สภาพความเป็นเมือง	อาชีพ	รวม
พ ๑๔	การไม่รักษาระเบียบวินัย	***	*		*	**	**	๕
พ ๑๕	การคำนึงถึงความอาวุโส	***				*	**	๓
พ ๗	การปฏิบัติต่อคนร่ำรวยดีกว่าคนไม่ร่ำรวย	***	***			**	***	๔
พ ๘	การช่วยเหลือผู้อื่น	**	*			**	***	๔
พ ๑๕	การรักษาชื่อเสียงของหมู่คณะ	**			**	**	**	๔
พ ๑	การพูดปิด	***					*	๒
พ ๑๓	การบำเพ็ญประโยชน์	**			**		*	๓
พ ๒๑	การอดทน	***		*	*	***	**	๕
พ ๕	การประจบ	***	***	*		*	***	๕
พ ๘	การเห็นแก่พวกพ้อง	***			*		***	๓
พ ๑๐	การให้อภัย	***			*			๒
พ ๑๒	การเบียดเบียนผู้อื่น	**	*	*		*	**	๕
พ ๓	การให้ร้ายป้ายสี	**	**		*			๓
พ ๑๖	การรังแกคนแก่คนจนจะยากลำบาก	**					**	๒
พ ๒๐	การอิจฉาริษยา	***	***	*	*	***	**	๖
พ ๑๑	การเห็นอกเห็นใจ	***					*	๒
พ ๒	การรักษาสัญญา	*			*		*	๓
พ ๔	การใช้กลโลบาย	*						๑
พ ๖	การปฏิบัติต่อผู้ชายดีกว่าผู้หญิง	***	**					๒
พ ๑๔	การรักษาหน้า	***					**	๒
พ ๑๗	การรังแกคนแก่การกระทำนั้นจะผิดระเบียบ	***					*	๒
รวม		๒๑	๘	๘	๕	๕	๑๗	๖๔

***p < .๐๐๑

** p < .๐๑

* p < .๐๕

จากตารางที่ ๒๐ ตัวแปรอิสระที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมในมาตรา ๓ "เคยเห็นคนอื่นทำหรือไม่" มากที่สุดคือ ตัวแปรสถานะภาพ มีพฤติกรรมที่แตกต่างตามตัวแปรนี้ทุกพฤติกรรม

ตัวแปรอิสระที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมในมาตรา ๓ มากคือ ตัวแปรอาชีพมีพฤติกรรมที่แตกต่างตามตัวแปรนี้ ๑๗ พฤติกรรม

ส่วนตัวแปรอิสระที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมในมาตรา ๓ ก่อนข้างน้อยมี ๓ ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรภูมิภาค ตัวแปรสภาพความเป็นเมือง และตัวแปรเพศ มีพฤติกรรมที่แตกต่างตามตัวแปรดังกล่าว จำนวน ๔, ๔ และ ๘ พฤติกรรม ตามลำดับ

สำหรับตัวแปรอิสระที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมในมาตรา ๓ น้อยคือ ตัวแปรศาสนา มีพฤติกรรมที่แตกต่างตามตัวแปรนี้ ๔ พฤติกรรม

๓.๔ ตัวแปรอิสระที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม

ในมาตรา ๔ "คิดว่าคนอื่นจะทำหรือไม่" แสดงในตารางที่ ๒๑

ศูนย์วิทยพัชรากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๑ แสดงตัวแปรอิสระที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมในมาตร ๔ "คิดว่าคนอื่นจะทำหรือไม่"

พฤติกรรม	ตัวแปร	สถาน ภาพ	เพศ	ศาสนา	ภูมิภาค	สภาพ ความ เป็น เมือง	อาชีพ	รวม
พ ๑๘	การคำนึงถึงความอาวุโส	***					*	๒
พ ๙	การช่วยเหลือผู้อื่น		*					๑
พ ๑๕	การรักษาชื่อเสียงของหมู่คณะ	***				***		๒
พ ๑๓	การบำเพ็ญประโยชน์							
พ ๑๖	การกตัญญูแม่ตนจะยากลำบาก				*	*		๒
พ ๕	การประจบ	***			**	**	*	๙
พ ๒๑	การอวดตน	**	*	*				๓
พ ๘	การเห็นแก่พวกพ้อง	***	**					๒
พ ๑๔	การไม่รักษาระเบียบวินัย	***		*		***	*	๙
พ ๗	การปฏิบัติต่อคนร่ำรวยดีกว่าคนไม่ร่ำรวย	**						๑
พ ๑๐	การให้อภัย	*	*		**	*		๙
พ ๑๑	การเห็นอกเห็นใจ	***					*	๒
พ ๑	การพูดปด	*						๑
พ ๖	การปฏิบัติต่อผู้ชายดีกว่าผู้หญิง	***						๑
พ ๑๔	การรักษาหน้า	***						๑
พ ๑๗	การกตัญญูแก่การกระทำนั้นจะผิดศีลระเบียบ	*						๑
พ ๓	การให้ร้ายป้ายสี							
พ ๔	การใช้กลโลบาย							
พ ๒	การรักษาสัญญา							
พ ๒๐	การอิจฉาริษยา	**		**	*			๓
พ ๒๑	การอวดตน			*	*			๒
รวม		๑๔	๔	๔	๕	๕	๔	๓๖

***p < .๐๐๑

**p < .๐๑

*p < .๐๕

จากตารางที่ ๒๑ ตัวแปรอิสระที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมในมาตรา ๔ "คิดว่าคนอื่นจะทำหรือไม่" ค่อนข้างมากคือ ตัวแปรสถานภาพ มีพฤติกรรมที่แตกต่างตามตัวแปรนี้ ๑๔ พฤติกรรม

ส่วนตัวแปรอิสระที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมในมาตรา ๔ น้อย มี ๔ ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรภูมิภาค สภาพความเป็นเมือง เพศ ศาสนา และอาชีพ มีพฤติกรรมที่แตกต่างตามตัวแปรดังกล่าวจำนวน ๕, ๕, ๔, ๔ และ ๔ พฤติกรรม ตามลำดับ

สรุปตัวแปรอิสระที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมทั้ง ๔ มาตรา มากที่สุดคือ ตัวแปรสถานภาพและน้อยที่สุดคือ ตัวแปรศาสนา

ตอนที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีของเซฟเฟอองคะแนนพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปรอิสระ เป็นรายมาตรา

๔.๑ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีของเซฟเฟอองคะแนนพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร สถานภาพ ซึ่งแบ่งออกเป็น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ครู และผู้ปกครอง เสนอเป็นรายมาตรา ดังแสดงในตารางที่ ๒๒ - ๓๓

ตารางที่ ๒๒ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ(F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมด้วยวิธีของเซฟเฟในมาตรา ๑ จำแนกตามตัวแปรสถานภาพ

พฤติกรรม	ค่าสถิติ	นร.ปว		นร.ม.๓	นร.มศ.๕	ครู	ผู้ปกครอง	ก	การเปรียบเทียบพหุคูณ
		๑	๒						
พ ๑๗	\bar{X}	๑.๕๒	๑.๖๗	๑.๗๔	๑.๖๖	๑.๖๖	***	๑ ๔ ๕ ๒ ๓	
	S.D.	๐.๗๖	๐.๖๑	๐.๕๓	๐.๕๗	๐.๕๘	๒๓.๖๓๘		
พ ๑๘	\bar{X}	๑.๒๔	๑.๔๔	๑.๖๑	๑.๗๔	๑.๖๐	***	๑ ๒ ๕ ๓ ๔	
	S.D.	๐.๖๘	๐.๕๘	๐.๕๕	๐.๕๔	๐.๖๔	๓๓.๕๕๐		
พ ๑๐	\bar{X}	๑.๒๗	๑.๕๑	๑.๕๖	๑.๖๔	๑.๕๓	***	๑ ๕ ๒ ๓ ๔	
	S.D.	๐.๖๘	๐.๕๘	๐.๕๗	๐.๕๒	๐.๖๖	๑๕.๙๑๔		
พ ๔	\bar{X}	๑.๒๗	๑.๓๑	๑.๔๕	๑.๖๑	๑.๕๕	***	๑ ๒ ๓ ๕ ๔	
	S.D.	๐.๖๖	๐.๕๘	๐.๕๕	๐.๕๒	๐.๕๖	๓๗.๗๘๑		
พ ๑๖	\bar{X}	๑.๑๘	๑.๓๔	๑.๔๒	๑.๕๓	๑.๕๕	***	๑ ๒ ๓ ๕ ๔	
	S.D.	๐.๗๑	๐.๖๕	๐.๖๔	๐.๕๘	๐.๖๒	๑๒.๖๕๒		
พ ๑๑	\bar{X}	๐.๘๕	๑.๒๔	๑.๓๗	๑.๕๔	๑.๕๘	***	๑ ๒ ๓ ๕ ๔	
	S.D.	๐.๗๗	๐.๗๔	๐.๗๔	๐.๖๐	๐.๖๗	๔๓.๕๕๐		
พ ๑๓	\bar{X}	๑.๐๕	๑.๒๐	๑.๓๓	๑.๓๖	๑.๕๕	***	๑ ๒ ๓ ๕ ๔	
	S.D.	๐.๗๒	๐.๖๕	๐.๖๔	๐.๖๓	๐.๖๕	๓๒.๑๗๒		
พ ๘	\bar{X}	๐.๖๙๖	๑.๐๕	๑.๑๘	๐.๙๕	๑.๐๘	***	๑ ๕ ๒ ๕ ๓	
	S.D.	๐.๘๐	๐.๗๙	๐.๘๑	๐.๗๘	๐.๘๑	๓๑.๖๒๕		
พ ๒	\bar{X}	๐.๕๕	๐.๘๖	๐.๙๔	๑.๐๓	๐.๗๘	***	๑ ๕ ๒ ๓ ๔	
	S.D.	๐.๖๔	๐.๗๒	๐.๗๓	๐.๗๕	๐.๗๕	๓๘.๓๕๕		
พ ๒๑	\bar{X}	๐.๖๔	๐.๘๖	๐.๙๐	๐.๗๕	๐.๗๕	*	๑ ๕ ๕ ๓ ๒	
	S.D.	๐.๖๗	๐.๖๘	๐.๕๘	๐.๕๘	๐.๖๖	๕.๘๓๓		

***p < .๐๐๑ , * p < .๐๕

ก. F หมายถึง ค่า F ที่ได้ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่ เนื่องจากความแปรปรวนของของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์

ตารางที่ ๒๒ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ (F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมด้วยวิธีของเซฟเฟ ในมาตรา ๑ จำแนกตามตัวแปรสถานภาพ (ต่อ)

พฤติกรรม	ค่าสถิติ	นร.	นร.	นร.	ครู	ผู้ปกครอง	ก	การเปรียบเทียบพหุคูณ
		ป.๖	ม.๓	ม.๕				
		๑	๒	๓	๔	๕	F	
พ ๑๗	\bar{X}	๐.๖๖	๐.๘๒	๐.๘๑	๐.๖๖	๐.๖๘	*** ๘.๒๔๔	<u>๔ ๑ ๕ ๒ ๓</u>
	S.D.	๐.๖๕	๐.๖๗	๐.๖๖	๐.๖๔	๐.๖๘		
พ ๑๘	\bar{X}	๐.๓๘	๐.๗๑	๐.๗๔	๐.๘๑	๐.๗๘	*** ๔๓.๓๒๔	<u>๑ ๒ ๕ ๓ ๔</u>
	S.D.	๐.๖๑	๐.๗๓	๐.๗๓	๐.๗๔	๐.๗๗		
พ ๖	\bar{X}	๐.๓๘	๐.๖๒	๐.๗๖	๐.๗๗	๐.๗๒	*** ๒๘.๑๗๘	<u>๑ ๒ ๕ ๓ ๔</u>
	S.D.	๐.๖๔	๐.๗๑	๐.๗๔	๐.๗๑	๐.๗๘		
พ ๕	\bar{X}	๐.๕๕	๐.๖๖	๐.๗๓	๐.๖๓	๐.๖๗	** ๕.๕๘๐	<u>๑ ๔ ๒ ๕ ๓</u>
	S.D.	๐.๗๑	๐.๗๐	๐.๗๓	๐.๖๘	๐.๗๔		
พ ๑	\bar{X}	๐.๖๒	๐.๗๐	๐.๗๔	๐.๕๘	๐.๔๔	*** ๒๕.๖๕๖	<u>๕ ๔ ๑ ๒ ๓</u>
	S.D.	๐.๕๖	๐.๕๒	๐.๕๑	๐.๕๕	๐.๕๔		
พ ๑๔	\bar{X}	๐.๓๔	๐.๕๕	๐.๖๑	๐.๕๓	๐.๓๗	*** ๒๑.๐๘๒	<u>๑ ๕ ๔ ๒ ๓</u>
	S.D.	๐.๕๘	๐.๖๖	๐.๖๕	๐.๕๗	๐.๕๘		
พ ๑๒	\bar{X}	๐.๔๔	๐.๕๓	๐.๕๓	๐.๓๔	๐. .	*** ๑๗.๘๘๕	<u>๕ ๔ ๑ ๓ ๒</u>
	S.D.	๐.๕๗	๐.๕๕	๐.๕๕	๐.๔๘	๐.๕๑		
พ ๗	\bar{X}	๐.๒๘	๐.๓๘	๐.๓๔	๐.๓๕	๐.๔๐	* ๓.๘๗๖	<u>๑ ๓ ๔ ๒ ๕</u>
	S.D.	๐.๕๖	๐.๖๑	๐.๕๘	๐.๕๓	๐.๖๑		
พ ๕	\bar{X}	๐.๓๑	๐.๓๘	๐.๓๘	๐.๒๕	๐.๒๘	** ๗.๗๑๓	<u>๕ ๔ ๑ ๒ ๓</u>
	S.D.	๐.๕๒	๐.๕๕	๐.๕๘	๐.๕๑	๐.๕๔		
พ ๒๐	\bar{X}	๐.๒๒	๐.๓๔	๐.๓๖	๐.๒๓	๐.๒๓	*** ๑๒.๘๖๑	<u>๑ ๕ ๔ ๒ ๓</u>
	S.D.	๐.๕๕	๐.๕๔	๐.๕๔	๐.๕๕	๐.๕๖		
พ ๓	\bar{X}	๐.๒๕	๐.๒๓	๐.๑๘	๐.๐๘	๐.๑๓	*** ๑๕.๕๓๔	<u>๕ ๔ ๓ ๒ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๖	๐.๕๒	๐.๕๐	๐.๓๑	๐.๓๖		

*** $p < .00๑$, ** $p < .๐๑$, * $p < .๐๕$
 ก. F หมายถึง ค่า F ที่ได้ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่ เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์

จากตารางที่ ๒๒ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว จำแนกตามตัวแปร
สถานภาพ มาตรฐานที่ ๑ ผลสรุปได้ว่า ประชากรทั้งห้าสถานภาพ เคยกระทำพฤติกรรมจริยธรรม
ทางสังคมในทุกพฤติกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติตั้งแต่ระดับ ๐.๐๕ ขึ้นไป

เมื่อแจกแจงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มิความแตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญด้วยวิธีของเซฟเฟ ในพฤติกรรมด้านบวก ๑๐ พฤติกรรม ได้ผลดังแสดงในตารางที่ ๒๓

ตารางที่ ๒๓ แสดงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มิความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ด้วยวิธีของเซฟเฟในพฤติกรรมสังคมด้านบวกมาตรฐาน ๑ จำแนกตามตัวแปรสถานภาพ

กลุ่มมาก กลุ่มน้อย	นร.ป.๖	นร.ม.๓	นร.มศ. ๕	ครู	ผู้ปกครอง	รวม
นร. ป.๖		๑๐	๔	๔	๔	๓๖
นร. ม. ๓	๐		๓	๕	๓	๑๑
นร.มศ. ๕	๐	๐		๒	๐	๒
ครู	๐	๑	๑		๐	๒
ผู้ปกครอง	๐	๑	๑	๒		๔
รวม	๐	๑๒	๑๔	๑๔	๑๑	๕๕

จากตารางที่ ๒๓ แสดงให้เห็นโดยส่วนรวมว่ากลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖
เคยกระทำพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม ด้านบวกน้อยครั้งกว่ากลุ่มอื่น ๆ และกลุ่มครูเคย
กระทำพฤติกรรมดังกล่าวบ่อยครั้งกว่ากลุ่มอื่น ๆ

ส่วนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมด้านลบ ๑๑ พฤติกรรม เมื่อแจกแจงความถี่ของ
จำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มิความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญด้วยวิธีของเซฟเฟ ได้ผล
ดังแสดงในตารางที่ ๒๔

ตารางที่ ๒๔ แสดงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากร แต่ละคู่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญด้วยวิธีของเชฟเฟในพฤติกรรมด้านลบ มาตรฐาน ๑ จำแนกตามตัวแปรสถานภาพ

กลุ่มมาก \ กลุ่มน้อย	นร.ป.๖	นร.ม.๓	นร.มศ.๕	ครู	ผู้ปกครอง	รวม
นร.ป.๖		๕	๗	๒	๓	๑๗
นร.ม.๓	๐		๑	๒	๐	๓
นร.มศ.๕	๐	๐		๐	๐	๐
นร.ครู	๑	๖	๗		๐	๑๔
ผู้ปกครอง	๓	๕	๖	๑		๑๕
รวม	๔	๑๖	๒๑	๕	๓	๔๙

จากตารางที่ ๒๔ แสดงให้เห็นโดยส่วนรวมว่ากลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖
เคยกระทำพฤติกรรมจรรยาบรรณทางสังคมด้านลบน้อยครั้งกว่ากลุ่มอื่นๆ และนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ ๕ เคยกระทำพฤติกรรมดังกล่าวบ่อยครั้งกว่ากลุ่มอื่น ๆ ดังแสดงด้วยสัณฐาน
คะแนน (Profile) ในรูปที่ ๑

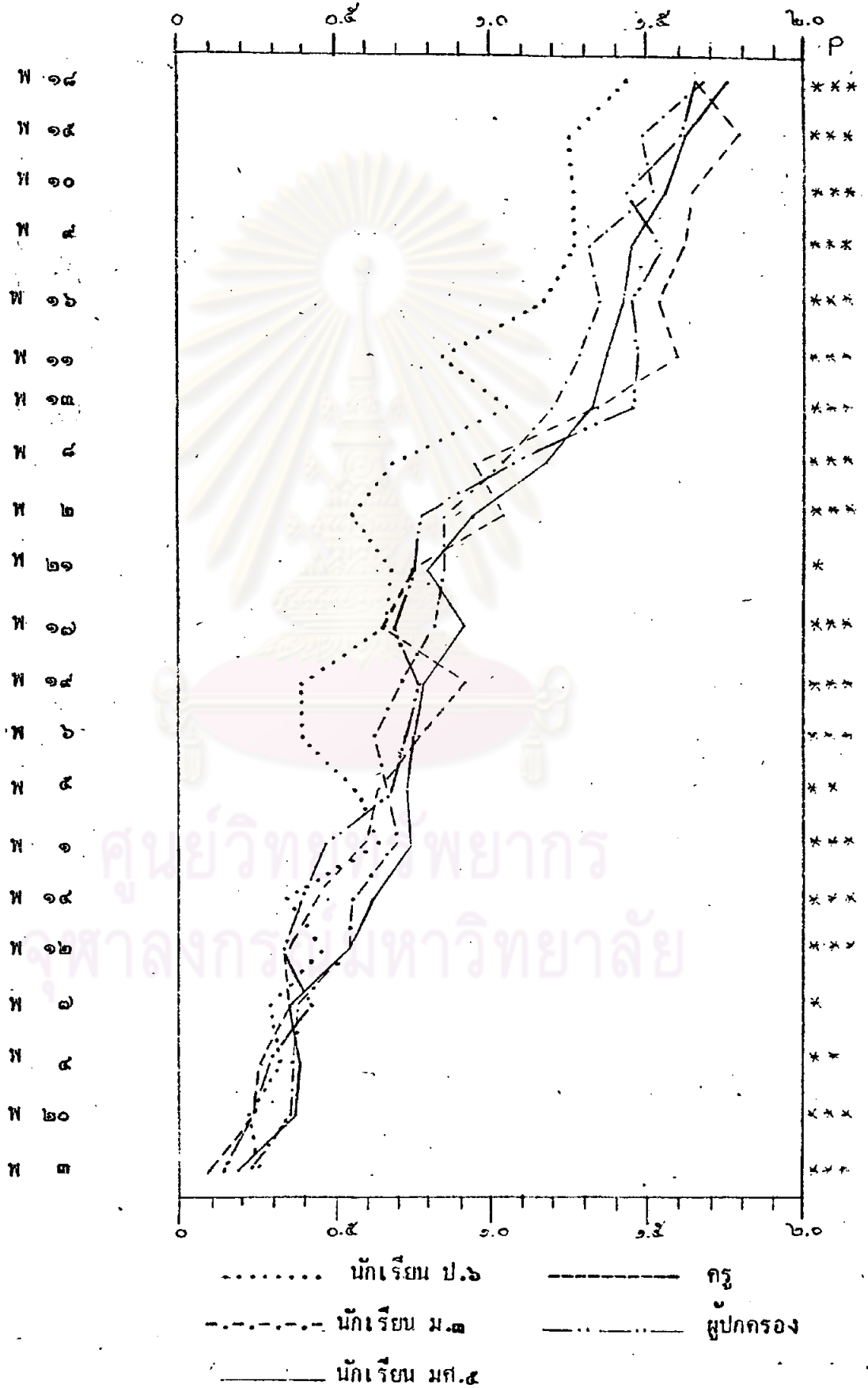
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ ๑ แสดงสัณฐานคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร

สถานภาพ ในมาตรา ๑ "เคยทำหรือไม่"

พฤติกรรม

คะแนนเฉลี่ย

ตารางที่ ๒๕ แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ(F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมด้วยวิธีของเซฟเฟ ในมาตร ๒ จำแนกตามตัวแปรสถานภาพ

พฤติกรรม	ค่าสถิติ	นร. ป.๖ ๑	นร. ม.๓ ๒	นร. มศ.๕ ๓	ครู ๔	ผู้ปกครอง ๕	ก F	การเปรียบเทียบพหุคูณ
พ ๙	\bar{X}	๑.๖๑	๑.๗๒	๑.๗๔	๑.๗๒	๑.๗๖	*** ๑๙.๕๖๘	<u>๑ ๒ ๕ ๓ ๔</u>
	S.D.	๐.๕๔	๐.๕๖	๐.๕๒	๐.๕๐	๐.๕๗		
พ ๑๖	\bar{X}	๑.๕๙	๑.๖๙	๑.๗๙	๑.๗๙	๑.๖๙	** ๘.๗๕๓	<u>๑ ๒ ๕ ๔ ๓</u>
	S.D.	๐.๕๕	๐.๕๙	๐.๕๓	๐.๕๕	๐.๕๙		
พ ๑๓	\bar{X}	๑.๕๑	๑.๖๕	๑.๗๗	๑.๗๕	๑.๖๙	*** ๒๔.๕๐๙	<u>๑ ๒ ๕ ๔ ๓</u>
	S.D.	๐.๕๘	๐.๕๑	๐.๕๓	๐.๕๕	๐.๕๑		
พ ๑๘	\bar{X}	๑.๕๘	๑.๗๑	๑.๗๕	๑.๖๓	๑.๖๕	*** ๒๐.๖๑๗	<u>๑ ๕ ๕ ๒ ๓</u>
	S.D.	๐.๖๖	๐.๕๓	๐.๕๗	๐.๕๖	๐.๕๗		
พ ๑๕	\bar{X}	๑.๒๕	๑.๕๕	๑.๕๖	๑.๗๕	๑.๕๖	*** ๒๙.๖๑๖	<u>๑ ๒ ๕ ๓ ๔</u>
	S.D.	๐.๖๕	๐.๕๙	๐.๕๕	๐.๕๗	๐.๖๒		
พ ๑๐	\bar{X}	๑.๒๙	๑.๕๕	๑.๕๓	๑.๖๑	๑.๕๕	*** ๑๑.๙๖๒	<u>๑ ๕ ๒ ๓ ๔</u>
	S.D.	๐.๖๓	๐.๕๙	๐.๕๘	๐.๕๑	๐.๕๙		
พ ๑๑	\bar{X}	๑.๑๑	๑.๕๑	๑.๕๑	๑.๖๓	๑.๕๖	*** ๖๑.๕๓๒	<u>๑ ๒ ๕ ๓ ๔</u>
	S.D.	๐.๖๖	๐.๖๑	๐.๕๘	๐.๕๓	๐.๖๑		
พ ๙	\bar{X}	๐.๗๕	๑.๐๗	๑.๒๕	๑.๐๓	๑.๐๘	*** ๓๔.๐๐๓	<u>๑ ๕ ๒ ๕ ๓</u>
	S.D.	๐.๗๒	๐.๗๒	๐.๖๙	๐.๗๓	๐.๗๙		
พ ๒๑	\bar{X}	๐.๘๐	๐.๙๕	๐.๙๓	๐.๘๘	๐.๘๙	* ๕.๖๗๕	<u>๑ ๕ ๕ ๓ ๒</u>
	S.D.	๐.๖๓	๐.๕๙	๐.๕๙	๐.๕๗	๐.๖๕		
พ ๑๗	\bar{X}	๐.๗๗	๐.๙๙	๑.๐๖	๐.๗๙	๐.๘๒	*** ๑๓.๐๖๕	<u>๑ ๕ ๕ ๒ ๓</u>
	S.D.	๐.๖๗	๐.๖๑	๐.๖๑	๐.๖๒	๐.๖๘		

***p < .๐๐๑,

**p < ๐๑,

*p < .๐๕

ก. F หมายถึงค่า F ที่ได้ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์

ตารางที่ ๒๕ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ (F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมด้วยวิธีของเซฟเฟ ในมาตร ๒ จำแนกตามตัวแปรสถานภาพ (ต่อ)

พฤติกรรม	ค่าสถิติ	นร.	นร.	นร.	ครู	ผู้ปกครอง	F	การเปรียบเทียบพหุคูณ
		ป.๖	ม.๓	มศ.๕				
		๑	๒	๓	๔	๕		
พ ๕	\bar{X}	๐.๖๒	๐.๘๕	๐.๘๙	๐.๘๓	๐.๘๒	*** ๒๑.๐๒๘	๑ ๕ ๔ ๒ ๓
	S.D.	๐.๖๙	๐.๖๙	๐.๖๙	๐.๗๐	๐.๗๖		
พ ๑๙	\bar{X}	๐.๕๙	๐.๗๙	๐.๕๑	๑.๐๔	๐.๘๕	*** ๕๕.๗๘๒	๑ ๒ ๕ ๓ ๔
	S.D.	๐.๖๑	๐.๖๖	๐.๖๙	๐.๖๙	๐.๗๔		
พ ๒	\bar{X}	๐.๕๑	๐.๘๓	๐.๙๑	๐.๙๖	๐.๗๗	*** ๓๕.๗๒๕	๑ ๕ ๒ ๓ ๔
	S.D.	๐.๖๓	๐.๗๑	๐.๗๑	๐.๗๓	๐.๗๒		
พ ๖	\bar{X}	๐.๕๔	๐.๗๔	๐.๘๙	๐.๙๒	๐.๗๙	*** ๒๙.๓๕๐	๑ ๒ ๕ ๓ ๔
	S.D.	๐.๖๑	๐.๖๙	๐.๖๙	๐.๖๗	๐.๗๒		
พ ๑	\bar{X}	๐.๕๐	๐.๕๖	๐.๖๗	๐.๖๙	๐.๕๕	*** ๒๙.๗๘๗	๑ ๕ ๒ ๓ ๔
	S.D.	๐.๕๐	๐.๕๓	๐.๕๒	๐.๕๙	๐.๕๖		
พ ๑๔	\bar{X}	๐.๓๒	๐.๕๕	๐.๕๒	๐.๕๒	๐.๓๔	*** ๑๗.๘๒๐	๑ ๕ ๔ ๓ ๒
	S.D.	๐.๕๕	๐.๖๕	๐.๖๒	๐.๕๖	๐.๕๔		
พ ๗	\bar{X}	๐.๒๙	๐.๓๙	๐.๓๖	๐.๓๖	๐.๔๐	* ๒.๙๔๗	๑ ๓ ๔ ๒ ๕
	S.D.	๐.๕๒	๐.๕๖	๐.๕๓	๐.๕๓	๐.๕๙		
พ ๘	\bar{X}	๐.๒๙	๐.๓๗	๐.๔๑	๐.๓๐	๐.๓๑	* ๕.๕๔๙	๑ ๔ ๕ ๒ ๓
	S.D.	๐.๕๑	๐.๕๔	๐.๕๘	๐.๕๓	๐.๕๕		
พ ๑๒	\bar{X}	๐.๒๕	๐.๒๗	๐.๒๙	๐.๒๑	๐.๒๓	๒.๗๘๗	๔ ๕ ๑ ๒ ๓
	S.D.	๐.๕๗	๐.๕๙	๐.๕๙	๐.๕๒	๐.๕๖		
พ ๒๐	\bar{X}	๐.๑๙	๐.๒๗	๐.๒๙	๐.๒๕	๐.๑๙	* ๔.๘๒๑	๑ ๕ ๔ ๒ ๓
	S.D.	๐.๕๓	๐.๕๗	๐.๕๙	๐.๕๘	๐.๕๓		
พ ๓	\bar{X}	๐.๑๙	๐.๒๓	๐.๒๐	๐.๑๔	๐.๑๔	* ๕.๖๓๕	๕ ๔ ๑ ๓ ๒
	S.D.	๐.๕๓	๐.๕๕	๐.๕๒	๐.๓๙	๐.๓๗		

***p < .๐๐๑ **p < .๐๑ *p < .๐๕

ก. F หมายถึง ค่า F ที่ได้ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่ เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์

จากตารางที่ ๒๕ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามตัวแปรสถานภาพ มาตราที่ ๒ ผลสรุปได้ว่าประชากรทั้งห้าสถานภาพ มีแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมในพฤติกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติตั้งแต่ระดับ ๐.๐๕ ขึ้นไป ยกเว้นพฤติกรรมการเบียดเบียนผู้อื่น (พ.๑๒) ที่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อแจกแจงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญด้วยวิธีของเซฟเฟ ในพฤติกรรมด้านบวก ๑๐ พฤติกรรม ได้ผลดังแสดงในตารางที่ ๒๖

ตารางที่ ๒๖ แสดงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ด้วยวิธีของเซฟเฟในพฤติกรรมด้านบวกมาตรา ๒ จำแนกตามตัวแปรสถานภาพ

กลุ่มมาก กลุ่มน้อย	นักเรียน ป. ๖	นักเรียน ม.๓	นักเรียน มศ.๕	ครู	ผู้ปกครอง	รวม
นักเรียน ป. ๖		๕	๑๐	๕	๗	๓๕
นักเรียน ม. ๓	๐		๒	๕	๐	๖
นักเรียน มศ.๕	๐	๐		๒	๐	๒
ครู	๐	๐	๒		๐	๗
ผู้ปกครอง	๐	๐	๓	๕		๗
รวม	๐	๕	๑๗	๑๕	๗	๕๒

จากตารางที่ ๒๖ แสดงให้เห็นโดยส่วนรวมว่ากลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ มีแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมด้านบวกน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ และกลุ่มครูมีแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ

ส่วนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมด้านลบ ๑๐ พฤติกรรม ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อนำมาแจกแจงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญด้วยวิธีของเซฟเฟ ได้ผลดังแสดงในตารางที่ ๒๗

ตารางที่ ๒๗ แสดงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มี่ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ด้วยวิธีของเซฟเฟในพฤติกรรมด้านลบมาตร ๒ จำแนกตามตัวแปรสถานภาพ

กลุ่มมาก กลุ่มน้อย	นักเรียน ป. ๖	นักเรียน ม. ๓	นักเรียน มศ. ๕	ครู	ผู้ปกครอง	รวม
นักเรียน ป. ๖		๖	๘	๔	๔	๒๒
นักเรียน ม. ๓	๐		๔	๓	๐	๗
นักเรียน มศ. ๕	๐	๐		๐	๐	๐
ครู	๐	๓	๓		๐	๖
ผู้ปกครอง	๐	๔	๖	๒		๑๒
รวม	๐	๑๓	๒๑	๙	๔	๔๗

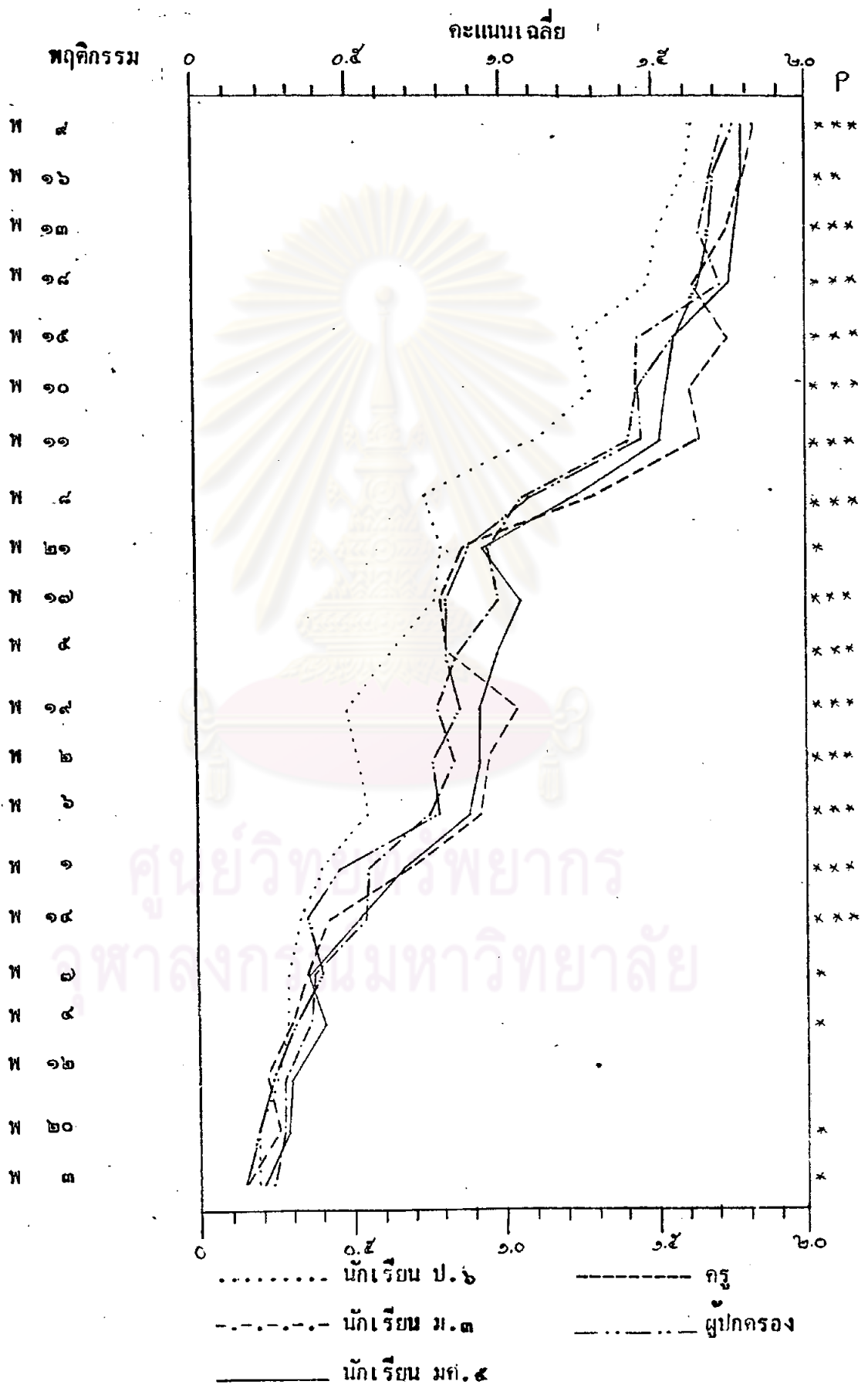
จากตารางที่ ๒๗ แสดงให้เห็นโดยส่วนรวมว่ากลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ มีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมในด้านลบน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ และกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ มีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่าทุกกลุ่ม ดังแสดงด้วยสัญญาณคะแนนในรูปที่ ๒

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ ๒

แสดงสัญญาณคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร

สถานภาพ ในมาตร ๒ "จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส"

ตารางที่ ๒๘ แสดงค่ามัชฌิม เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ(F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม ด้วยวิธีของเซฟเฟ ในมาตรา ๓ จำแนกตามตัวแปรสถานภาพ

พฤติกรรม	ค่าสถิติ	นร.	นร.	นร.	ครู	ผู้ปกครอง	F	ก. การเปรียบเทียบพหุคูณ
		ป. ๖	ม. ๓	มศ. ๕				
		๑	๒	๓	๔	๕		
พ ๑๔	\bar{X}	๑.๓๒	๑.๕๖	๑.๖๔	๑.๕๗	๑.๔๑	*** ๒๗.๓๕๑	<u>๑ ๕ ๒ ๔ ๓</u>
	S.D.	๐.๖๔	๐.๕๘	๐.๕๕	๐.๕๗	๐.๖๔		
พ ๑๘	\bar{X}	๑.๓๓	๑.๔๘	๑.๕๓	๑.๕๘	๑.๕๐	*** ๑๔.๕๘๘	<u>๑ ๒ ๕ ๓ ๔</u>
	S.D.	๐.๖๔	๐.๖๑	๐.๕๕	๐.๕๓	๐.๕๘		
พ ๗	\bar{X}	๑.๑๘	๑.๕๐	๑.๖๔	๑.๖๒	๑.๔๖	*** ๔๘.๘๑๖	<u>๑ ๕ ๒ ๔ ๓</u>
	S.D.	๐.๖๔	๐.๖๔	๐.๕๗	๐.๕๗	๐.๖๔		
พ ๘	\bar{X}	๑.๔๑	๑.๕๒	๑.๕๘	๑.๕๖	๑.๔๗	*** ๗.๗๕๗	<u>๑ ๒ ๕ ๓ ๔</u>
	S.D.	๐.๕๘	๐.๕๕	๐.๕๒	๐.๕๑	๐.๕๖		
พ ๑๕	\bar{X}	๑.๓๒	๑.๔๘	๑.๕๓	๑.๕๔	๑.๔๗	*** ๗.๓๐๘	<u>๑ ๕ ๒ ๓ ๔</u>
	S.D.	๐.๖๓	๐.๕๘	๐.๕๖	๐.๕๑	๐.๕๖		
พ ๑	\bar{X}	๑.๓๘	๑.๕๗	๑.๕๒	๑.๕๑	๑.๔๐	*** ๕.๘๘๐	<u>๑ ๕ ๒ ๓ ๔</u>
	S.D.	๐.๖๒	๐.๕๖	๐.๕๘	๐.๕๖	๐.๕๘		
พ ๑๓	\bar{X}	๑.๓๒	๑.๓๗	๑.๕๕	๑.๔๑	๑.๔๑	** ๔.๒๘๒	<u>๑ ๒ ๕ ๔ ๓</u>
	S.D.	๐.๖๐	๐.๕๖	๐.๕๔	๐.๕๔	๐.๕๕		
พ ๒๑	\bar{X}	๑.๑๘	๑.๔๔	๑.๕๕	๑.๓๘	๑.๒๘	*** ๒๐.๑๗๖	<u>๑ ๕ ๔ ๒ ๓</u>
	S.D.	๐.๖๗	๐.๖๐	๐.๕๘	๐.๕๕	๐.๖๒		
พ ๕	\bar{X}	๑.๐๘	๑.๓๓	๑.๔๑	๑.๕๒	๑.๒๘	*** ๓๓.๓๓๗	<u>๑ ๔ ๒ ๓ ๕</u>
	S.D.	๐.๗๒	๐.๖๔	๐.๖๕	๐.๖๓	๐.๖๘		
พ ๘	\bar{X}	๐.๔๘	๑.๒๗	๑.๔๖	๑.๕๓	๑.๓๐	*** ๔๖.๘๖๔	<u>๑ ๒ ๕ ๔ ๓</u>
	S.D.	๐.๗๒	๐.๖๔	๐.๖๕	๐.๖๒	๐.๖๗		
พ ๑๐	\bar{X}	๑.๑๕	๑.๒๐	๑.๒๖	๑.๒๗	๑.๐๕	*** ๗.๐๕๐	<u>๔ ๑ ๒ ๓ ๕</u>
	S.D.	๐.๕๘	๐.๕๕	๐.๕๓	๐.๕๕	๐.๕๖		

***p < .๐๐๑, **p < .๐๑, *p < .๐๕

ก. F หมายถึง ค่า F ที่ได้ปรับปรุงขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่ เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์

ตารางที่ ๒๕ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ(F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม ด้วยวิธีของเซฟเฟ ในมาตรา ๓ จำแนกตามตัวแปรสถานภาพ (ต่อ)

พฤติกรรม- กรรม	ค่าสถิติ	นร		นร	ครู	ผู้ปกครอง	F	การเปรียบเทียบพหุคูณ
		ป.๖	ม.๓	มศ.๕				
		๑	๒	๓	๔	๕		
พ ๑๒	\bar{X}	๑.๑๑	๑.๑๙	๑.๒๗	๑.๓๒	๑.๑๒	** ๗.๖๗๐	<u>๑ ๕ ๒ ๔ ๓</u>
	S.D.	๐.๖๕	๐.๕๘	๐.๖๐	๐.๕๕	๐.๖๑		
พ ๓	\bar{X}	๑.๑๔	๑.๑๗	๑.๒๕	๑.๑๘	๑.๑๑	** ๕.๑๙๑	<u>๕ ๑ ๒ ๔ ๓</u>
	S.D.	๐.๖๑	๐.๖๐	๐.๖๒	๐.๕๘	๐.๖๒		
พ ๑๖	\bar{X}	๑.๐๕	๑.๑๒	๑.๒๐	๑.๒๗	๑.๑๗	** ๕.๙๕๖	<u>๑ ๒ ๕ ๓ ๔</u>
	S.D.	๐.๕๙	๐.๕๙	๐.๖๑	๐.๕๘	๐.๕๓		
พ ๒๐	\bar{X}	๐.๙๖	๑.๑๖	๑.๓๑	๑.๒๔	๑.๑๒	*** ๒๓.๘๒๕	<u>๑ ๕ ๒ ๔ ๓</u>
	S.D.	๐.๖๖	๐.๖๗	๐.๖๓	๐.๖๑	๐.๖๕		
พ ๑๑	\bar{X}	๐.๙๗	๑.๐๙	๑.๑๕	๑.๒๗	๑.๑๘	*** ๒๑.๖๕๕	<u>๑ ๒ ๓ ๕ ๔</u>
	S.D.	๐.๖๒	๐.๕๘	๐.๕๖	๐.๕๓	๐.๕๖		
พ ๒	\bar{X}	๑.๐๓	๑.๐๗	๑.๑๕	๑.๑๓	๑.๐๐	* ๕.๓๙๙	<u>๕ ๑ ๒ ๔ ๓</u>
	S.D.	๐.๖๘	๐.๖๑	๐.๖๓	๐.๖๒	๐.๖๓		
พ ๔	\bar{X}	๑.๐๔	๑.๐๕	๑.๑๔	๑.๐๕	๐.๙๙	* ๕.๕๐๔	<u>๔ ๑ ๕ ๒ ๓</u>
	S.D.	๐.๖๘	๐.๖๓	๐.๖๑	๐.๕๙	๐.๖๓		
พ ๖	\bar{X}	๐.๙๖	๑.๐๖	๑.๑๕	๑.๑๘	๑.๐๙	*** ๑๙.๘๑๑	<u>๑ ๒ ๕ ๓ ๔</u>
	S.D.	๐.๗๐	๐.๗๐	๐.๗๑	๐.๖๓	๐.๖๙		
พ ๑๔	\bar{X}	๐.๗๙	๑.๐๘	๑.๑๔	๑.๑๘	๑.๑๐	*** ๓๕.๖๙๑	<u>๑ ๒ ๕ ๓ ๔</u>
	S.D.	๐.๖๕	๐.๖๗	๐.๖๓	๐.๕๙	๐.๖๓		
พ ๑๗	\bar{X}	๐.๘๑	๐.๘๘	๐.๙๖	๑.๐๗	๑.๐๓	*** ๘.๖๖๔	<u>๑ ๒ ๓ ๕ ๔</u>
	S.D.	๐.๖๕	๐.๖๓	๐.๕๙	๐.๕๕	๐.๖๑		

***p < .๐๐๑ **p < .๐๑, *p < .๐๕

ก. F หมายถึง ค่า F ที่ได้ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่ เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์

จากตารางที่ ๒๘ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามตัวแปรสถานภาพ มาตรฐานที่ ๓ ผลสรุปได้ว่า ประชากรทั้งห้าสถานภาพ เคยเห็นคนอื่นกระทำพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมในทุกพฤติกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติตั้งแต่ระดับ ๐.๐๕ ขึ้นไป

เมื่อแจกนับความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มี่ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญตามวิธีของเซฟเฟ ในพฤติกรรมด้านบวก ๑๐ พฤติกรรม ได้ผลดังแสดงในตารางที่ ๒๙

ตารางที่ ๒๙ แสดงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มี่ความแตกต่างกันอย่างมีนัย

สำคัญด้วยวิธีของ เซฟเฟ ในพฤติกรรมด้านบวกมาตรฐาน ๓ จำแนกตามตัวแปรสถานภาพ

กลุ่มมาก \ กลุ่มน้อย	นักเรียน ป. ๖	นักเรียน ม. ๓	นักเรียน มศ. ๕	ครู	ผู้ปกครอง	รวม
นักเรียน ป. ๖		๕	๘	๗	๔	๒๔
นักเรียน ม. ๓	๐		๑	๔	๐	๕
นักเรียน มศ. ๕	๐	๐		๑	๐	๑
ครู	๐	๐	๐		๐	๐
ผู้ปกครอง	๐	๒	๔	๓		๙
รวม	๐	๗	๑๓	๑๕	๔	๓๙

จากตารางที่ ๒๙ แสดงให้เห็นโดยส่วนรวมว่า กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ เคยเห็นคนอื่นกระทำพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมด้านบวกน้อยครั้งกว่ากลุ่มอื่น ๆ และกลุ่มครูเคยเห็นคนอื่นกระทำพฤติกรรมดังกล่าวบ่อยครั้งกว่ากลุ่มอื่น ๆ

ส่วนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมด้านลบ ๑๑ พฤติกรรม เมื่อแจกนับความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากร แต่ละคู่มี่ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญตามวิธีของเซฟเฟ ได้ผลดังแสดงในตารางที่ ๓๐

ตารางที่ ๓๐ แสดงความถี่ ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มี่ความแตกต่างกันอย่างมีนัย

สำคัญทางสถิติตามวิธีของ เซฟเฟในพฤติกรรมด้านลบมาตร ๓ จำแนกตามตัวแปร สถานภาพ

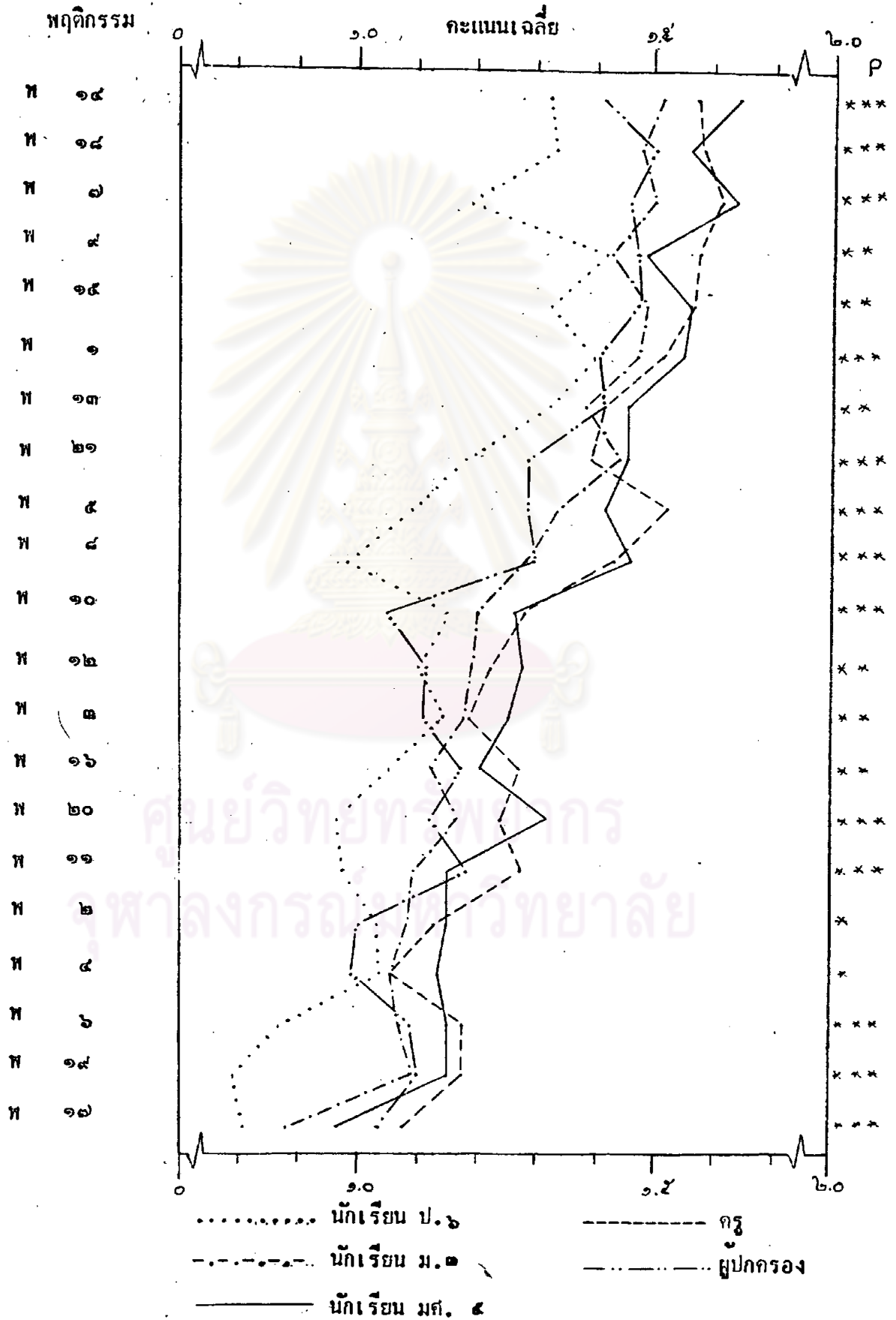
กลุ่มมาก กลุ่มน้อย	นักเรียน ป. ๖	นักเรียน ม. ๓	นักเรียน มศ.๕	ครู	ผู้ปกครอง	รวม
นักเรียน ป. ๖		๖	๘	๙	๖	๒๙
นักเรียน ม. ๓	๐		๒	๓	๐	๕
นักเรียน มศ.๕	๐	๐		๐	๐	๐
ครู	๐	๐	๐		๐	๐
ผู้ปกครอง	๐	๑	๖	๔		๑๑
รวม	๐	๗	๑๖	๑๖	๖	๔๕

จากตารางที่ ๓๐ แสดงให้เห็นโดยส่วนรวมว่ากลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ เคยเห็นผู้อื่นกระทำพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมด้านลบน้อยครั้งกว่ากลุ่มอื่น ๆ ส่วนกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ และกลุ่มครู เคยเห็นผู้อื่นกระทำพฤติกรรมดังกล่าวบ่อยครั้งกว่ากลุ่มอื่น ๆ ด้วยคะแนนความถี่เท่ากัน ดังแสดงด้วยสัญญาณคะแนนในรูปที่ ๓

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ ๓

แสดงสัญญาณกะเนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร สถานภาพ ในมาตร ๓ "เคยเห็นคนอื่นทำหรือไม่"

ตารางที่ ๓๑ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ(F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมด้วยวิธีของเซฟเฟ ในมาตร ๔ จำแนกตามตัวแปร สถานภาพ

พฤติกรรม	ค่าสถิติ	นร.	นร.	นร.	ครู	ผู้ปกครอง	F	การเปรียบเทียบพหุคูณ
		ป.๖	ม.๓	มศ.๕				
		๑	๒	๓	๔	๕		
พ ๑๘	\bar{X}	๑.๓๑	๑.๔๔	๑.๔๕	๑.๔๒	๑.๓๘	*** ๖.๕๕๗	<u>๑ ๔ ๔ ๒ ๓</u>
	S.D.	๐.๕๕	๐.๕๔	๐.๕๒	๐.๕๐	๐.๕๒		
พ ๑๙	\bar{X}	๑.๓๖	๑.๓๘	๑.๔๑	๑.๔๔	๑.๔๑	๒.๐๖๖	<u>๑ ๒ ๓ ๔ ๕</u>
	S.D.	๐.๕๒	๐.๕๑	๐.๕๑	๐.๕๐	๐.๕๑		
พ ๑๕	\bar{X}	๑.๒๔	๑.๔๑	๑.๔๕	๑.๔๕	๑.๓๖	*** ๘.๖๐๗	<u>๑ ๕ ๒ ๓ ๔</u>
	S.D.	๐.๕๕	๐.๕๒	๐.๕๔	๐.๕๑	๐.๕๐		
พ ๑๓	\bar{X}	๑.๓๑	๑.๓๑	๑.๓๕	๑.๓๖	๑.๓๒	๑.๒๕๕	<u>๑ ๒ ๕ ๓ ๔</u>
	S.D.	๐.๕๓	๐.๕๑	๐.๕๔	๐.๕๐	๐.๕๔		
พ ๑๖	\bar{X}	๑.๓๐	๑.๓๕	๑.๓๓	๑.๓๓	๑.๒๕	๐.๕๖๕	<u>๕ ๑ ๔ ๓ ๒</u>
	S.D.	๐.๕๒	๐.๕๔	๐.๕๑	๐.๕๔	๐.๕๑		
พ ๕	\bar{X}	๑.๑๖	๑.๓๑	๑.๓๕	๑.๓๓	๑.๒๓	*** ๑๑.๖๓๘	<u>๑ ๕ ๒ ๔ ๓</u>
	S.D.	๐.๕๓	๐.๕๗	๐.๕๓	๐.๕๓	๐.๕๗		
พ ๒๑	\bar{X}	๑.๑๓	๑.๓๑	๑.๒๕	๑.๒๑	๑.๒๑	** ๔.๕๕๗	<u>๑ ๕ ๕ ๓ ๒</u>
	S.D.	๐.๕๔	๐.๕๒	๐.๕๔	๐.๕๖	๐.๕๑		
พ ๘	\bar{X}	๑.๐๖	๑.๒๒	๑.๓๕	๑.๒๕	๑.๒๒	*** ๒๑.๕๕๓	<u>๑ ๕ ๒ ๕ ๓</u>
	S.D.	๐.๕๓	๐.๕๔	๐.๕๓	๐.๕๑	๐.๕๑		
พ ๑๔	\bar{X}	๑.๐๖	๑.๒๗	๑.๒๗	๑.๒๐	๑.๑๒	*** ๑๗.๕๐๓	<u>๑ ๕ ๔ ๒ ๓</u>
	S.D.	๐.๖๑	๐.๕๖	๐.๕๔	๐.๕๑	๐.๕๓		
พ ๗	\bar{X}	๑.๐๕	๑.๒๕	๑.๒๗	๑.๒๑	๑.๑๕	** ๔.๘๖๖	<u>๑ ๕ ๔ ๒ ๓</u>
	S.D.	๐.๕๔	๐.๕๔	๐.๕๖	๐.๕๒	๐.๕๖		
พ ๑๐	\bar{X}	๑.๑๗	๑.๑๕	๑.๒๐	๑.๒๕	๑.๑๑	*	<u>๕ ๑ ๒ ๓ ๔</u>
	S.D.	๐.๕๔	๐.๕๔	๐.๕๗	๐.๕๖	๐.๕๒		

***p < .๐๐๑, **p < .๐๑, *p < .๐๕
 ก. F หมายถึง ค่า F ที่ได้ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่ เนื่องจากความแปรปรวน
 ของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์

ตารางที่ ๓๑ แสดงค่ามัธยเลขสถิติ (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ(F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมด้วยวิธีของเซฟเฟ ในมาตรา ๔ จำแนกตามตัวแปรสถานภาพ (ต่อ)

พฤติกรรม	ค่าสถิติ	นร	นร	นร	ครู	ผู้ปกครอง	F	การเปรียบเทียบพหุคูณ
		ป. ๖	ม. ๓	มศ. ๕				
		๑	๒	๓	๔	๕		
พ ๑๑	\bar{X}	๑.๐๑	๑.๑๐	๑.๑๓	๑.๑๔	๑.๑๔	*** ๑๑.๕๖๔	๑ ๒ ๓ ๔ ๕
	S.D.	๐.๔๔	๐.๔๖	๐.๔๕	๐.๔๖	๐.๔๗		
พ ๑	\bar{X}	๑.๐๔	๑.๑๓	๑.๑๔	๑.๑๓	๑.๐๗	* ๔.๔๘๗	๑ ๕ ๒ ๔ ๓
	S.D.	๐.๔๒	๐.๔๓	๐.๔๐	๐.๓๘	๐.๔๗		
พ ๖	\bar{X}	๐.๔๔	๑.๐๖	๑.๑๐	๑.๑๓	๑.๐๔	*** ๖.๖๕๔	๑ ๒ ๕ ๓ ๔
	S.D.	๐.๔๒	๐.๔๑	๐.๔๔	๐.๔๗	๐.๔๑		
พ ๑๔	\bar{X}	๐.๔๐	๑.๐๖	๑.๑๑	๑.๑๒	๑.๐๔	*** ๑๘.๒๓๘	๑ ๒ ๕ ๓ ๔
	S.D.	๐.๔๓	๐.๔๓	๐.๔๔	๐.๔๖	๐.๔๔		
พ ๑๗	\bar{X}	๐.๔๖	๑.๐๓	๑.๐๔	๑.๐๗	๑.๐๓	* ๓.๗๗๔	๑ ๕ ๒ ๔ ๓
	S.D.	๐.๔๗	๐.๓๘	๐.๓๘	๐.๓๘	๐.๔๐		
พ ๓	\bar{X}	๐.๔๔	๑.๐๓	๑.๐๔	๑.๐๑	๐.๔๔	๑.๑๗๗	๔ ๑ ๕ ๒ ๓
	S.D.	๐.๔๗	๐.๔๔	๐.๔๑	๐.๔๑	๐.๔๑		
พ ๔	\bar{X}	๐.๔๔	๑.๐๑	๑.๐๔	๑.๐๑	๐.๔๔	๒.๐๘๑	๔ ๑ ๒ ๕ ๓
	S.D.	๐.๔๔	๐.๔๔	๐.๔๖	๐.๔๔	๐.๔๗		
พ ๒	\bar{X}	๐.๔๔	๐.๔๔	๑.๐๒	๑.๐๔	๐.๔๔	๑.๖๓๔	๑ ๕ ๒ ๓ ๔
	S.D.	๐.๔๗	๐.๔๖	๐.๔๖	๐.๔๐	๐.๔๖		
พ ๒๐	\bar{X}	๐.๔๔	๑.๐๒	๑.๐๖	๑.๐๑	๐.๔๖	** ๔.๘๖๓	๑ ๕ ๔ ๒ ๓
	S.D.	๐.๔๓	๐.๔๕	๐.๔๔	๐.๔๓	๐.๔๔		
พ ๑๖	\bar{X}	๐.๔๑	๐.๔๖	๐.๔๖	๐.๔๔	๐.๔๔	๑.๓๓๒	๑ ๕ ๔ ๓ ๒
	S.D.	๐.๔๓	๐.๔๑	๐.๔๔	๐.๔๔	๐.๔๖		

***p < .๐๐๑, **p < .๐๕, *p < .๐๑

ก. F หมายถึง ค่า F ที่ได้ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่ เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์

จากตารางที่ ๓๑ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว จำแนกตามตัวแปรสถานภาพ มาตรฐานที่ ๔ ผลสรุปได้ว่า ประชากรทั้งห้าสถานภาพคิดว่าคนอื่นมีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติตั้งแต่ระดับ ๐.๐๕ ขึ้นไป จำนวน ๑๔ พฤติกรรม เป็นพฤติกรรมด้านบวก ๖ พฤติกรรม และพฤติกรรมด้านลบ ๘ พฤติกรรม

พฤติกรรมด้านบวก ๖ พฤติกรรม ได้แก่การคำนึงถึงความอาวุโส (พ.๑๕) การรักษาชื่อเสียงของหมู่คณะ (พ.๒๑) การเห็นแก่พวกพ้อง (พ.๔) การให้อภัย (พ.๑๘) และการเห็นอกเห็นใจ (พ.๑๑) เมื่อแจกแจงความถี่ของจำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่มือมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ด้วยวิธีของเซฟเฟ ได้ผลดังแสดงในตารางที่ ๓๒

ตารางที่ ๓๒ แสดงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญด้วยวิธีของเซฟเฟในพฤติกรรมด้านบวกมาตรฐานที่ ๔ จำแนกตามตัวแปรสถานภาพ

กลุ่มมาก กลุ่มน้อย	นักเรียน ป. ๖	นักเรียน ม. ๓	นักเรียน มศ. ๔	ครู	ผู้ปกครอง	รวม
นักเรียน ป. ๖		๔	๔	๔	๐	๑๒
นักเรียน ม. ๓	๐		๐	๐	๐	๐
นักเรียน มศ. ๔	๐	๐		๐	๐	๐
ครู	๐	๐	๐		๐	๐
ผู้ปกครอง	๐	๐	๐	๐		๐
รวม	๐	๔	๔	๔	๐	๑๒

จากตารางที่ ๓๒ แสดงให้เห็นโดยส่วนรวมว่า กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ คิดว่าคนอื่นมีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมจริยธรรมด้านบวกน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ ส่วนกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ คิดว่าคนอื่นมีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ

ส่วนพฤติกรรมด้านลบ ๔ พฤติกรรม ได้แก่ การประจบ (พ.๔) การไม่รักษาระเบียบวินัย (พ.๑๔) การปฏิบัติต่อคนร่ำรวยดีกว่าคนไม่ร่ำรวย(พ.๗) การพูดปด (พ.๑) การปฏิบัติต่อผู้ชายดีกว่าผู้หญิง (พ.๖) การรักษาหน้า (พ. ๑๔) การกตัญญูแก่การกระทำนั้นจะผิดระเบียบ (พ. ๑๗) และการอิจฉาริษยา (พ. ๒๐) เมื่อแจกนับความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยวิธีของเซฟเฟได้ผลดังแสดงในตารางที่ ๓๓

ตารางที่ ๓๓ แสดงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญด้วยวิธีของเซฟเฟในพฤติกรรมด้านลบมาตร ๔ จำแนกตามตัวแปรสถานภาพ

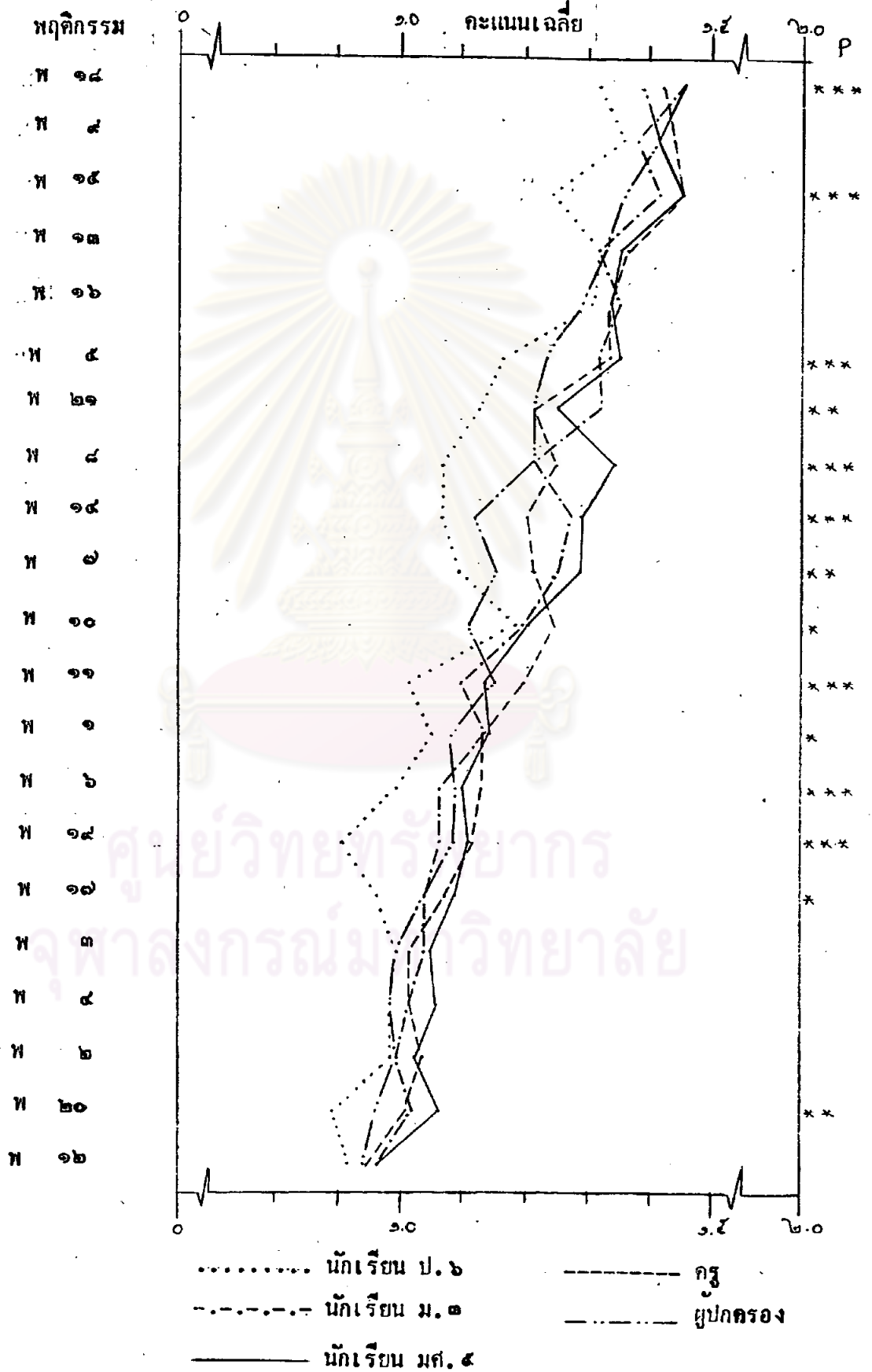
กลุ่มมาก / กลุ่มน้อย	นักเรียน ป. ๖	นักเรียน ม. ๓	นักเรียน มศ.๔	ครู	ผู้ปกครอง	รวม
นักเรียน ป. ๖		๖	๔	๔	๓	๒๗
นักเรียน ม. ๓	๐		๑	๐	๐	๑
นักเรียน มศ. ๔	๐	๐		๐	๐	๐
ครู	๐	๐	๐		๐	๐
ผู้ปกครอง	๐	๒	๔	๐		๗
รวม	๐	๘	๑๔	๔	๓	๓๔

จากตารางที่ ๓๓ แสดงให้เห็นโดยส่วนรวมว่า กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ คิดว่าคนอื่นมีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมด้านลบน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ และกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ คิดว่าคนอื่นมีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ดังแสดงด้วยสัญญาณคะแนน ในรูปที่ ๔

๔.๒ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีของเซฟเฟของคะแนนพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปรเพศ เสนอเป็นรายมาตร ดังแสดงในตารางที่ ๓๔ - ๓๗

ภาพที่ ๔

แสดงสัญญาณกะเนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร
สถานภาพ ในมาตร "คิดว่าคนอื่นจะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส"

ตารางที่ ๓๔ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสถิติ เอฟ (F) ในมาตร ๑ จำแนกตามตัวแปรเพศ

พฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม	เพศชาย		เพศหญิง		F
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
พ ๑๔ การคำนึงถึงความอาวุโส	๑.๖๒	๐.๖๓	๑.๖๓	๐.๖๒	๐.๔๑๓
พ ๑๕ การรักษาสื่อเสียงของหมู่คณะ	๑.๔๖	๐.๖๔	๑.๖๑	๐.๔๘	๑๘.๘๕๒ ***
พ ๑๐ การให้อภัย	๑.๔๕	๐.๖๓	๑.๕๑	๐.๖๑	๓.๗๘๑
พ ๔ การช่วยเหลือผู้อื่น	๑.๓๘	๐.๕๙	๑.๔๗	๐.๕๙	๑๗.๘๓๗ ***
พ ๑๖ การกตัญญูแม้ว่าตนจะยากลำบาก	๑.๓๖	๐.๖๕	๑.๓๙	๐.๖๕	๑.๔๕๗
พ ๑๑ การเห็นอกเห็นใจ	๑.๒๗	๐.๗๔	๑.๓๔	๐.๗๔	๖.๗๕๕ **
พ ๑๓ การบำเพ็ญประโยชน์	๑.๒๗	๐.๖๗	๑.๒๗	๐.๖๘	๐.๐๑๔
พ ๘ การเห็นแก่พวกพ้อง	๑.๐๒	๐.๘๑	๐.๙๖	๐.๘๒	๓.๖๗๓
พ ๒ การรักษาสัญญา	๐.๘๕	๐.๗๔	๐.๘๐	๐.๗๓	๓.๕๒๔
พ ๒๑ การอดทน	๐.๘๕	๐.๖๕	๐.๗๑	๐.๖๑	๓๑.๔๓๑ ***
พ ๑๗ กตัญญูแม้ว่าการกระทำนั้นจะผิดระเบียบ	๐.๗๖	๐.๖๘	๐.๗๔	๐.๖๖	๐.๔๑๔
พ ๑๔ การรักษาหน้า	๐.๗๔	๐.๗๔	๐.๖๘	๐.๗๔	๓.๘๒๖
พ ๖ การปฏิบัติต่อผู้ชายดีกว่าผู้หญิง	๐.๖๙	๐.๗๔	๐.๖๑	๐.๖๙	๑๐.๐๔๗ **
พ ๔ การประจบ	๐.๗๐	๐.๗๓	๐.๖๑	๐.๗๑	๑๑.๓๗๗ ***
พ ๑ การซุกซน	๐.๖๕	๐.๕๕	๐.๕๙	๐.๕๕	๖.๖๗๑ *
พ ๑๔ การไม่รักษาระเบียบวินัย	๐.๕๐	๐.๖๕	๐.๕๓	๐.๖๐	๑๐.๗๕๕ **
พ ๑๒ การเบียดเบียนผู้อื่น	๐.๕๙	๐.๕๖	๐.๓๙	๐.๕๒	๒๒.๒๖๒ ***
พ ๗ การปฏิบัติต่อคนร่ำรวยดีกว่าคนไม่ร่ำรวย	๐.๕๐	๐.๖๑	๐.๓๑	๐.๕๖	๑๕.๒๖๕ ***
พ ๔ การใช้กิลบาย	๐.๓๙	๐.๕๘	๐.๒๗	๐.๕๐	๓๗.๓๕๕ ***
พ ๒๐ การอิจฉาริษยา	๐.๓๐	๐.๕๒	๐.๒๖	๐.๕๘	๖.๐๒๕ *
พ ๓ การให้ร้ายป้ายสี	๐.๒๒	๐.๕๓	๐.๑๕	๐.๓๗	๒๕.๘๕๐ ***

***p < .๐๐๑

**p < .๐๑

*p < .๐๕

ก. F หมายถึง ค่า F ที่ได้ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่ เนื่องจากความแปรปรวนของกรุปตัวอย่างต่าง ๆ ชาติความเป็นเอกพันธ์

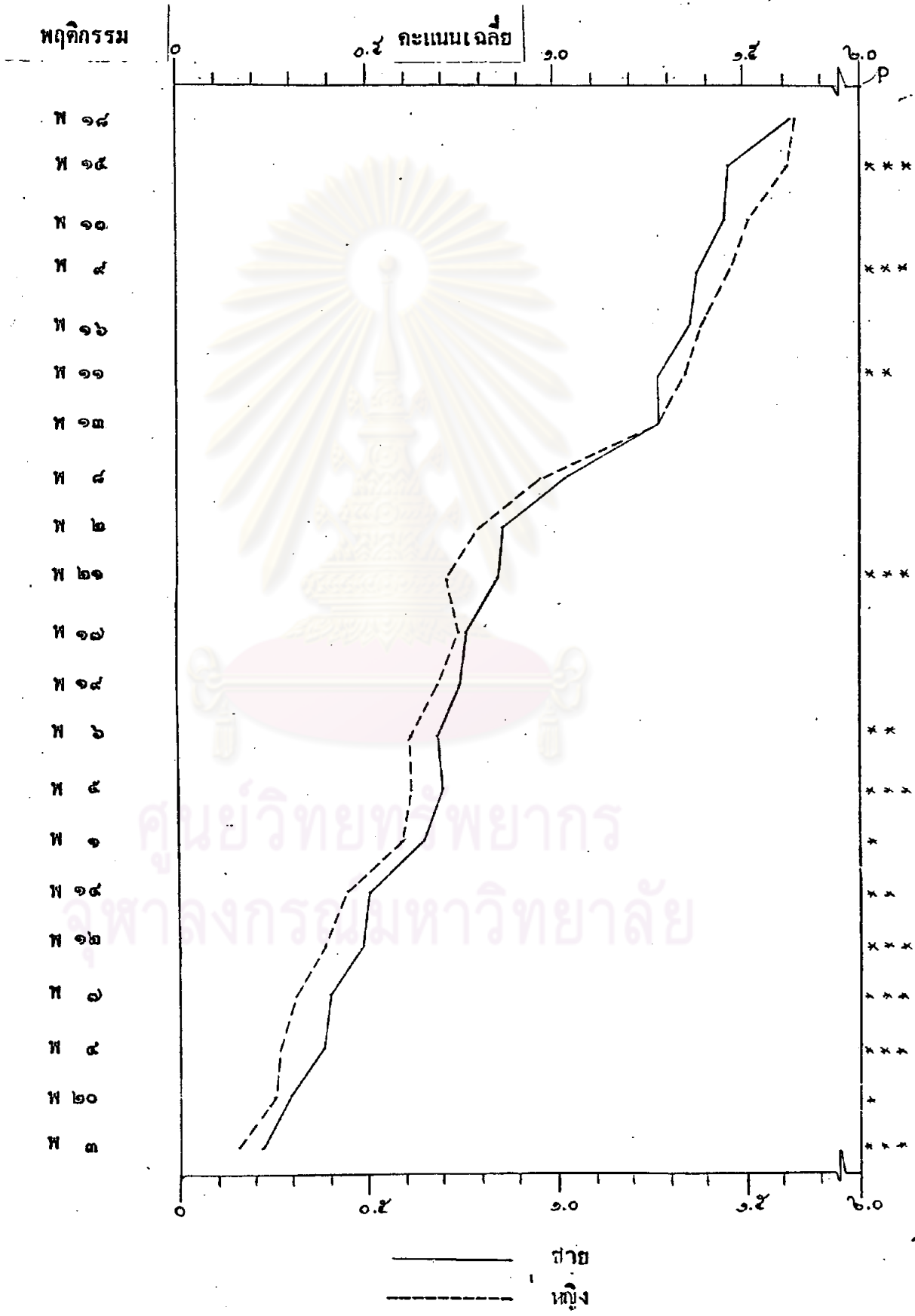
จากตารางที่ ๓๔ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามตัวแปรเพศ มาตรฐานที่ ๒ ผลสรุปได้ว่า ทั้งสองเพศ เคยกระทำพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติตั้งแต่ระดับ ๐.๐๕ ขึ้นไป จำนวน ๑๓ พฤติกรรม เป็นพฤติกรรมด้าน บวก ๔ พฤติกรรม และพฤติกรรมด้านลบ ๔ พฤติกรรม

พฤติกรรมด้านบวก ๔ พฤติกรรม ได้แก่ การรักษาชื่อเสียงของหมู่คณะ (พ.๑๕) การช่วยเหลือผู้อื่น (พ.๔) การเห็นอกเห็นใจ (พ.๑๑) และการอดทน (พ.๒๑) เมื่อ เปรียบเทียบค่ามัชฌิมเลขคณิต พบว่า เพศหญิงเคยกระทำพฤติกรรมดังกล่าวบ่อยครั้งกว่าเพศ ชาย ยกเว้นพฤติกรรมการอดทน (พ.๒๑) เพศชายเคยกระทำบ่อยครั้งกว่าเพศหญิง

ส่วนพฤติกรรมด้านลบ ๔ พฤติกรรมได้แก่การปฏิบัติต่อผู้ชายดีกว่าผู้หญิง (พ.๖) การประจบ (พ.๕) การพูดปด (พ.๑) การไม่รักษาระเบียบวินัย (พ.๑๔) การเบียด เบียนผู้อื่น (พ.๑๒) การปฏิบัติต่อคนร่ำรวยดีกว่าคนไม่ร่ำรวย (พ.๗) การใช้ชักโลบาย (พ.๔) การอิจฉาริษยา (พ.๒๐) และการให้ร้ายป้ายสี (พ.๓) เมื่อเปรียบเทียบค่า มัชฌิมเลขคณิต พบว่า เพศชายเคยกระทำพฤติกรรมดังกล่าวบ่อยครั้งกว่าเพศหญิง ดังแสดง ด้วยสัญญาณคะแนน ในรูปที่ ๕

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แสดงสัญญาณคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร
เพศ ในมาตรา ๑ "เคยทำหรือไม่"

ตารางที่ ๓๕ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสถิติ เอฟ (F) ในมาตรา ๒ จำแนกตามตัวแปรเพศ

พฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม	เพศชาย		เพศหญิง		F
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
พ ๙ การช่วยเหลือผู้อื่น	๑.๖๕	๐.๔๕	๑.๗๔	๐.๔๔	*** ๒๒.๖๒๘
พ ๑๖ การกตัญญูแม้ว่าตนจะยากลำบาก	๑.๖๗	๐.๔๑	๑.๗๔	๐.๔๔	* ๕.๗๑๐
พ ๑๓ การบำเพ็ญประโยชน์	๑.๖๕	๐.๔๑	๑.๖๘	๐.๕๐	๓.๐๔๗
พ ๑๘ การคำนึงถึงความอาวุโส	๑.๖๓	๐.๕๔	๑.๖๕	๐.๕๖	๑.๕๗๓
พ ๑๕ การรักษาชื่อเสียงของหมู่คณะ	๑.๕๕	๐.๖๑	๑.๕๖	๐.๕๘	*** ๑๕.๖๕๒
พ ๑๐ การให้อภัย	๑.๕๕	๐.๕๕	๑.๕๘	๐.๕๕	๑.๓๕๐
พ ๑๑ การเห็นอกเห็นใจ	๑.๓๗	๐.๖๒	๑.๕๖	๐.๖๒	*** ๑๓.๘๑๘
พ ๘ การเห็นแก่พวกพ้อง	๑.๐๔	๐.๗๓	๑.๐๒	๐.๗๖	๐.๓๑๐
พ ๒๑ การอวดตน	๐.๕๕	๐.๖๒	๐.๘๓	๐.๕๕	*** ๒๖.๗๘๘
พ ๑๗ การกตัญญูแม้ว่าการกระทำนั้นจะผิดระเบียบ	๐.๕๐	๐.๖๖	๐.๘๘	๐.๖๕	๐.๓๖๒
พ ๕ การไม่ขบถ	๐.๘๗	๐.๗๑	๐.๗๕	๐.๗๑	** ๔.๒๑๘
พ ๑๔ การรักษาหน้า	๐.๘๒	๐.๖๕	๐.๘๐	๐.๗๐	๐.๕๖๓
พ ๒ การรักษาสัญญา	๐.๘๐	๐.๗๓	๐.๗๘	๐.๗๑	๐.๕๓๓
พ ๖ การปฏิบัติต่อผู้ชายดีกว่าผู้หญิง	๐.๘๐	๐.๖๕	๐.๗๕	๐.๖๘	* ๓.๕๕๖
พ ๑ การพูดปด	๐.๕๘	๐.๕๕	๐.๕๓	๐.๕๕	* ๖.๖๗๑
พ ๑๔ การไม่รักษาระเบียบวินัย	๐.๕๘	๐.๖๑	๐.๕๑	๐.๕๘	** ๕.๘๘๗
พ ๗ การปฏิบัติต่อคนร่ำรวยดีกว่าคนไม่ร่ำรวย	๐.๕๑	๐.๕๖	๐.๓๒	๐.๕๓	*** ๑๗.๓๕๑
พ ๔ การใช้กบฏ	๐.๓๕	๐.๕๘	๐.๖๘	๐.๕๐	*** ๒๕.๘๖๖
พ ๑๒ การเบียดเบียนผู้อื่น	๐.๒๘	๐.๕๘	๐.๒๓	๐.๕๕	** ๕.๕๐๒
พ ๒๐ การอิจฉาริษยา	๐.๒๗	๐.๕๕	๐.๒๒	๐.๕๓	** ๕.๓๘๒
พ ๓ การให้ร้ายป้ายสี	๐.๒๕	๐.๕๖	๐.๑๕	๐.๓๗	*** ๔๐.๖๕๕

***p < .๐๐๑

**p < .๐๑

*p < .๐๕

ก. F หมายถึง ค่า F ที่ได้ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่ เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์

จากตารางที่ ๓๔ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามตัวแปรเพศ
 มาตราที่ ๒ ผลสรุปได้ว่า ถ้ามีโอกาสทั้งสองเพศมีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมจริยธรรม
 ทางสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ตั้งแต่ระดับ ๐.๐๕ ขึ้นไป จำนวน ๑๔ พฤติ-
 กรรม เป็นพฤติกรรมด้านบวก ๔ พฤติกรรม และพฤติกรรมด้านลบ ๘ พฤติกรรม

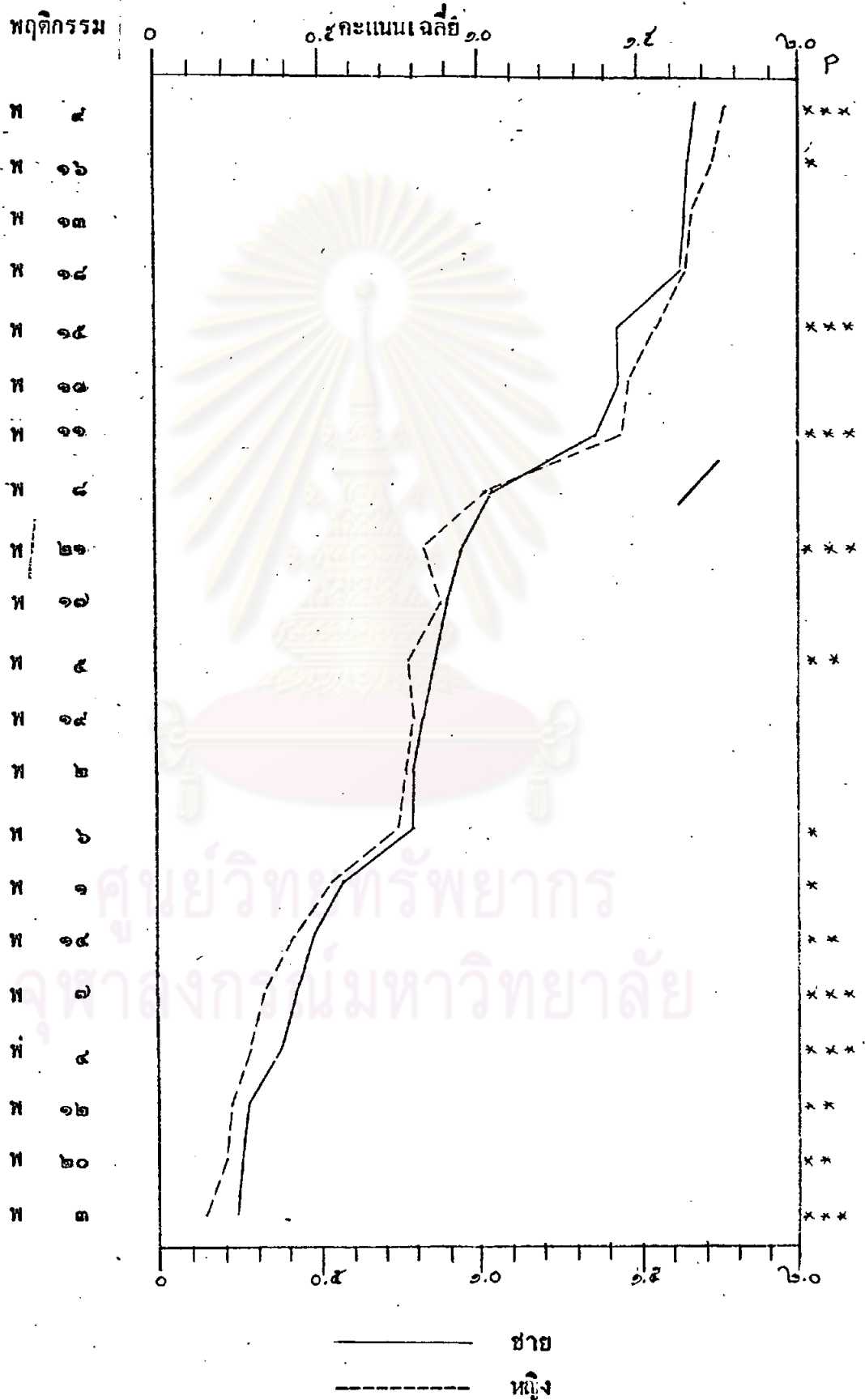
พฤติกรรมด้านบวก ๔ พฤติกรรม ได้แก่ การช่วยเหลือผู้อื่น (พ ๔) การกตัญญู
 แม้ว่าจะคนจะยากลำบาก (พ ๑๖) การรักษาสื่อเสียงของหมู่คณะ (พ.๑๕) การเห็นอกเห็น
 ใจ (พ. ๑๑) และการอดทน (พ ๒๑) เมื่อเปรียบเทียบค่ามัชฌิมเลขคณิต พบว่า ถ้ามี
 โอกาสเพศหญิงมีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่าเพศชาย ยกเว้นพฤติกรรม
 การอดทน (พ ๒๑) เพศชายมีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่าเพศหญิง

ส่วนพฤติกรรมด้านลบ ๘ พฤติกรรม ได้แก่ การประจบ (พ ๕) การปฏิบัติต่อ
 ผู้ชายดีกว่าผู้หญิง (พ ๖) การซุกซน (พ ๑) การไม่รักษาระเบียบวินัย (พ ๑๔) การ
 ปฏิบัติต่อคนร่ำรวยดีกว่าคนไม่ร่ำรวย (พ ๗) การใช้กโลบาย (พ ๔) การเบียดเบียน
 ผู้อื่น (พ ๑๒) การอิจฉาริษยา (พ ๒๐) และการให้ร้ายป้ายสี (พ ๓) เมื่อเปรียบเทียบ
 ค่ามัชฌิมเลขคณิตพบว่า ถ้ามีโอกาส เพศชายมีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่า
 เพศหญิง ดังแสดงด้วยสัญญาณคะแนนในรูปที่ ๖

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ ๒

แสดงสัญญาณคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร,
เพศ ในมาตรา ๒ "จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส"

ตารางที่ ๓๖ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสถิติเอฟ (F) ในมาตร ๓ จำแนกตามตัวแปรเพศ

พฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม	เพศชาย		เพศหญิง		F
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
พ ๑๔ การไม่รักษาระเบียบวินัย	๑.๔๗	๐.๖๓	๑.๔๓	๐.๖๑	๖.๖๕๕**
พ ๑๘ การคำนึงถึงความอาวุโส	๑.๔๘	๐.๖๑	๑.๔๘	๐.๕๘	๐.๐.๕
พ ๗ การปฏิบัติต่อคนร่ำรวยดีกว่าคนไม่ร่ำรวย	๑.๕๒	๐.๖๗	๑.๕๓	๐.๖๓	๒๐.๒๗๓***
พ ๕ การช่วยเหลือผู้อื่น	๑.๕๕	๐.๕๕	๑.๕๕	๐.๕๕	๖.๕๓๕*
พ ๑๕ การรักษาชื่อเสียงของหมู่คณะ	๑.๕๕	๐.๕๕	๑.๕๕	๐.๕๗	๑.๕๕๕
พ ๑ การซุกซน	๑.๕๕	๐.๕๘	๑.๕๗	๐.๕๘	๑.๕๖๑
พ ๑๓ การบำเพ็ญประโยชน์	๑.๕๐	๐.๕๖	๑.๕๗	๐.๕๖	๑.๕๖๓
พ ๒๑ การอดทน	๑.๕๓	๐.๖๒	๑.๕๗	๐.๖๑	๒.๕๕๕
พ ๕ การประจบ	๑.๕๗	๐.๕๑	๑.๕๗	๐.๖๗	๑๕.๕๓๕***
พ ๘ การเห็นแก่พวกพ้อง	๑.๕๗	๐.๖๕	๑.๕๐	๐.๖๕	๑.๖๒๓
พ ๑๐ การให้อภัย	๑.๑๖	๐.๕๕	๑.๒๑	๐.๕๗	๒.๑๖๓
พ ๑๒ การเบียดเบียนผู้อื่น	๑.๑๖	๐.๖๐	๑.๒๑	๐.๖๐	๕.๓๖๓*
พ ๓ การให้ร้ายป้ายสี	๑.๑๕	๐.๖๒	๑.๒๐	๐.๕๘	๕.๕๓๖***
พ ๑๖ การกตัญญูแม้ว่าตนจะยากลำบาก	๑.๑๕	๐.๕๗	๑.๑.๘	๐.๕๘	๒.๒๓๕
พ ๒๐ การอิจฉาริษยา	๑.๐๗	๐.๖๕	๑.๒๓	๐.๖๕	๓๕.๕๒๗***
พ ๑๑ การเห็นอกเห็นใจ	๑.๑๑	๐.๕๕	๑.๑๕	๐.๕๘	๑.๒๓๕
พ ๒ การรักษาสัญญา	๑.๐๖	๐.๖๕	๑.๐๕	๐.๖๕	๑.๒๐๒
พ ๔ การให้กโฉบาย	๑.๐๗	๐.๖๕	๑.๐๕	๐.๖๒	๐.๕๑๑
พ ๖ การปฏิบัติต่อผู้ชายดีกว่าผู้หญิง	๑.๐๓	๐.๖๕	๑.๐๕	๐.๖๕	๕.๑๓๕**
พ ๑๔ การรักษาหน้า	๑.๐๕	๐.๖๖	๑.๐๖	๐.๖๕	๐.๕๕๒
พ ๑๗ การกตัญญูแม้ว่าการกระทำนั้นจะผิดระเบียบ	๐.๕๗	๐.๖๕	๐.๕๓	๐.๕๘	๑.๕๕๕

***p < .๐๐๑,

**p < .๐๑,

*p < .๐๕

ก. \bar{F} หมายถึง ค่า F ที่ได้ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่ เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์

จากตารางที่ ๓๖ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามตัวแปรเพศ
 มาตราที่ ๓ ผลสรุปได้ว่าทั้งสองเพศเคยเห็นผู้อื่นกระทำพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมแตกต่าง
 กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติตั้งแต่ระดับ ๐.๐๕ ขึ้นไป จำนวน ๔ พฤติกรรม เป็นพฤติกรรม
 ด้านบวก ๑ พฤติกรรม และพฤติกรรมด้านลบ ๓ พฤติกรรม

พฤติกรรมด้านบวก คือ การช่วยเหลือผู้อื่น (พ ๔) เมื่อเปรียบเทียบค่ามัชฌิม
 เลขคณิตพบว่า เพศหญิงเคยเห็นคนอื่นกระทำพฤติกรรมดังกล่าวบ่อยครั้งกว่าเพศชาย

ส่วนพฤติกรรมด้านลบ ๓ พฤติกรรม ได้แก่ การไม่รักษาระเบียบวินัย (พ ๑๔)
 การปฏิบัติต่อคนร่ำรวยดีกว่าคนไม่ร่ำรวย (พ ๗) การประจบ (พ ๕) การเบียดเบียน
 ผู้อื่น (พ ๑๒) การให้ร้ายป้ายสี (พ ๓) การอิจฉาริษยา (พ ๒๐) และการปฏิบัติต่อ
 ผู้ชายดีกว่าผู้หญิง (พ ๖) เมื่อเปรียบเทียบค่ามัชฌิมเลขคณิต พบว่า เพศหญิงเคยเห็นคน
 อื่นกระทำพฤติกรรมดังกล่าวบ่อยครั้งกว่าเพศชาย ดังแสดงด้วยสี่ฐานคะแนน ในรูปที่ ๗

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓๗ แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสถิติเอฟ (F) ในมาตร ๔ จำแนกตามตัวแปรเพศ

พฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม	เพศชาย		เพศหญิง		ก F
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
พ ๑๘ การคำนึงถึงความอาวุโส	๑.๕๑	๐.๕๓	๑.๓๔	๐.๕๒	๐.๒๓๑
พ ๔ การช่วยเหลือผู้อื่น	๑.๓๘	๐.๕๑	๑.๕๒	๐.๕๑	๔.๕๔๑*
พ ๑๕ การรักษาชื่อเสียงของหมู่คณะ	๑.๓๗	๐.๕๒	๑.๓๔	๐.๕๔	๐.๖๒๑
พ ๑๓ การบำเพ็ญประโยชน์	๑.๓๔	๐.๕๔	๑.๓๑	๐.๕๑	๓.๗๙๖
พ ๑๖ การกตัญญูแม้ว่าตนจะยากลำบาก	๑.๓๒	๐.๕๒	๑.๓๒	๐.๕๔	๐.๐๒๔
พ ๕ การประจบ	๑.๒๗	๐.๕๖	๑.๒๔	๐.๕๔	๐.๗๓๖
พ ๒๑ การอวดตน	๑.๒๔	๐.๕๒	๑.๒๐	๐.๕๑	๕.๑๑๑*
พ ๘ การเห็นแก่พวกพ้อง	๑.๒๔	๐.๕๔	๑.๑๔	๐.๕๓	๘.๕๑๒**
พ ๑๔ การไม่รักษาระเบียบวินัย	๑.๑๗	๐.๕๖	๑.๒๐	๐.๕๔	๒.๐๒๗
พ ๗ การปฏิบัติต่อกันร่ำรวยดีกว่าคนไม่ร่ำรวย	๑.๑๔	๐.๕๘	๑.๒๐	๐.๕๔	๐.๖๔๐
พ ๑๐ การให้ภัย	๑.๑๔	๐.๕๖	๑.๒๑	๐.๕๘	๕.๒๕๔*
พ ๑๑ การเห็นอกเห็นใจ	๑.๑๒	๐.๕๗	๑.๑๑	๐.๕๗	๐.๐๖๔
พ ๑ การพูดปด	๑.๑๑	๐.๕๔	๑.๑๑	๐.๕๑	๐.๐๘๗
พ ๖ การปฏิบัติต่อผู้ชายดีกว่าผู้หญิง	๑.๐๘	๐.๕๑	๑.๐๗	๐.๕๔	๐.๕๒๖
พ ๑๔ การรักษาหน้า	๑.๐๗	๐.๕๒	๑.๐๔	๐.๕๔	๑.๗๗๔
พ ๑๗ การกตัญญูแม้ว่าการกระทำนั้นจะผิดระเบียบ	๑.๑๔	๐.๕๐	๑.๑๗	๐.๕๗	๐.๕๘๗
พ ๓ การให้ร้ายป้ายสี	๑.๐๑	๐.๕๔	๑.๐๒	๐.๕๓	๐.๒๐๒
พ ๔ การใช้กโบาย	๑.๐๒	๐.๕๔	๑.๐๔	๐.๕๔	๑.๑๒๗
พ ๒ การรักษาสัญญา	๑.๐๑	๐.๕๘	๑.๐๔	๐.๕๓	๐.๕๔๖
พ ๒๐ การอิจฉาริษยา	๐.๙๗	๐.๕๑	๑.๐๑	๐.๕๔	๓.๒๕๗
พ ๑๒ การเบียดเบียนผู้อื่น	๐.๙๔	๐.๕๔	๐.๙๔	๐.๕๘	๐.๑๒๔

**p < .๐๑

*p < .๐๕

ก. \bar{F} หมายถึง ค่า F ที่ได้ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่ เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์

จากตารางที่ ๓๗ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามตัวแปรเพศ มาตรฐานที่ ๔ ผลสรุปได้ว่า ทั้งสองเพศคิดว่าคนอื่นมีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมจริยธรรมทาง สังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ และ ๐.๐๑ จำนวน ๔ พฤติกรรม ซึ่งเป็นพฤติกรรมด้านบวกทั้งหมดได้แก่ การช่วยเหลือผู้อื่น (พ ๔) การอดทน (พ ๒๑) การเห็นแก่พวกพ้อง (พ ๔) และ การให้อภัย (พ ๑๐)

เมื่อเปรียบเทียบค่ามัชฌิมเลขคณิต พบว่าเพศหญิงคิดว่าคนอื่นมีแนวโน้มจะกระทำ พฤติกรรมช่วยเหลือผู้อื่น (พ ๔) และการให้อภัย (พ ๑๐) มากกว่าเพศชาย ส่วนเพศ ชายคิดว่าคนอื่นมีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมการอดทน (พ ๒๑) และการเห็นแก่พวกพ้อง (พ ๔) มากกว่าเพศหญิง ดังแสดงด้วยสัญลักษณ์คะแนนในรูปที่ ๔

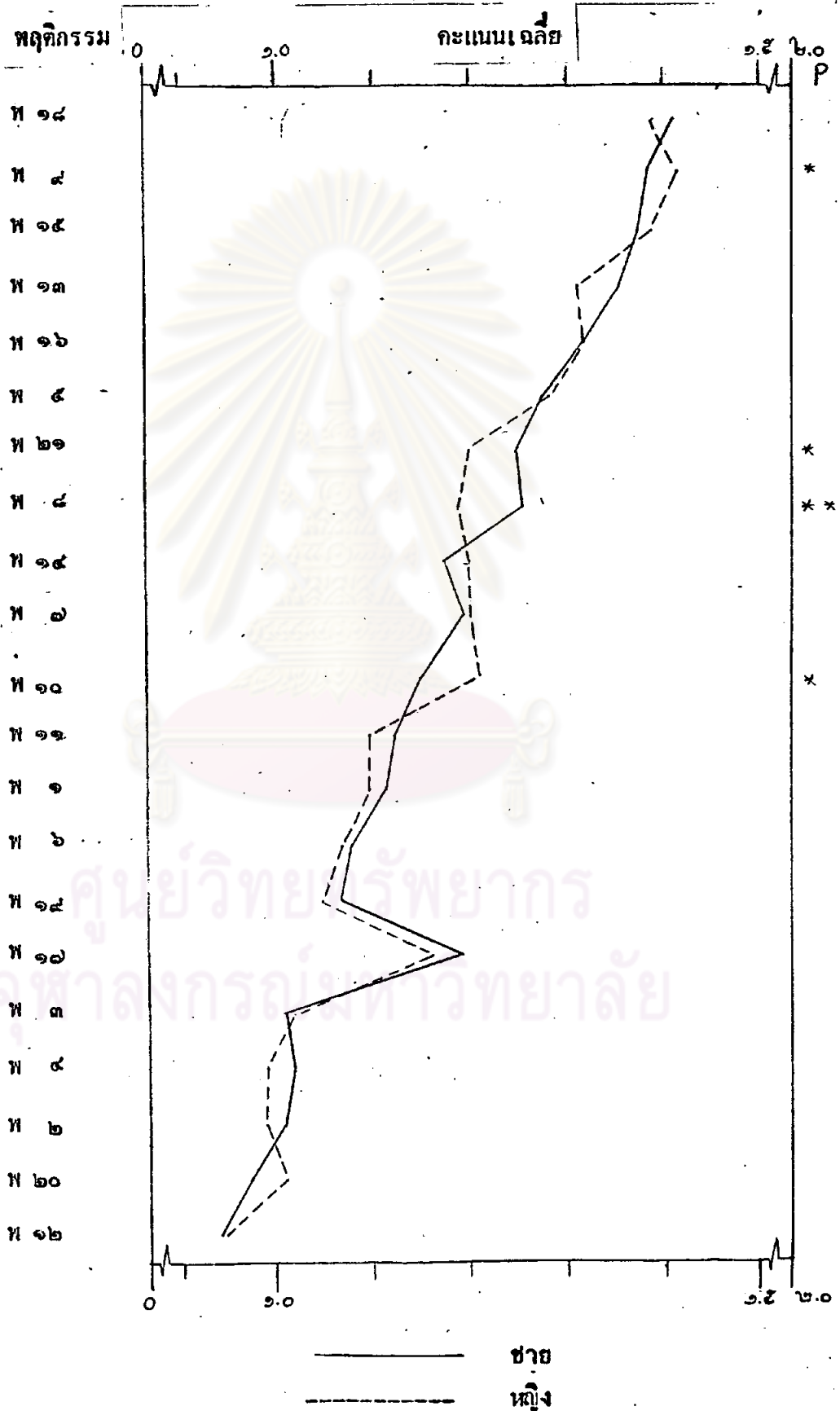
๔.๓ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและผลการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีของ Scheffe ของคะแนนพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร ศาสนา ซึ่งได้แก่ ศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์ และศาสนาอิสลาม เสนอตามรายการ แสดงในตารางที่ ๓๘ - ๔๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ ๔

แสดงสัญญาณกะเนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร

เพศ ในมาตรา ๔ "คิดว่าคนอื่นจะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส"

ตารางที่ ๓๘ แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ (F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมด้วยวิธีของเซฟเฟ ในมวตร ๑ จำแนกตามตัวแปรศาสนา

พฤติกรรม	ค่าสถิติ	ศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์ ศาสนายี่สลาม			F	การเปรียบเทียบพหุคูณ
		๑	๒	๓		
พ ๑๘	\bar{X}	๑.๖๓	๑.๔๗	๑.๕๓	๑.๕๗๐	<u>๒ ๓ ๑</u>
	S.D.	๐.๖๒	๐.๖๑	๐.๗๐		
พ ๑๕	\bar{X}	๑.๕๕	๑.๔๘	๑.๑๘	๔.๐๗๗*	<u>๓ ๒ ๑</u>
	S.D.	๐.๖๑	๐.๖๐	๐.๕๔		
พ ๑๐	\bar{X}	๑.๕๘	๑.๕๖	๑.๕๒	๐.๐๖๐	<u>๒ ๑ ๓</u>
	S.D.	๐.๖๒	๐.๗๘	๐.๖๐		
พ ๔	\bar{X}	๑.๕๓	๑.๓๕	๑.๕๑	๐.๖๘๓	<u>๒ ๑ ๓</u>
	S.D.	๐.๕๔	๐.๕๔	๐.๕๔		
พ ๑๖	\bar{X}	๑.๓๘	๑.๕๖	๑.๑๕	๑.๕๑๘	<u>๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๖๕	๐.๖๖	๐.๖๕		
พ ๑๑	\bar{X}	๑.๓๑	๑.๕๖	๑.๑๖	๒.๗๑๑	<u>๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๗๕	๐.๖๖	๐.๘๑		
พ ๑๓	\bar{X}	๑.๒๗	๑.๓๒	๑.๓๗	๐.๖๐๘	<u>๑ ๒ ๓</u>
	S.D.	๐.๖๗	๐.๕๔	๐.๖๖		
พ ๘	\bar{X}	๐.๕๔	๐.๕๔	๑.๐๗	๐.๒๖๖	<u>๒ ๑ ๓</u>
	S.D.	๐.๘๒	๐.๗๘	๐.๗๕		
พ ๒	\bar{X}	๐.๘๓	๐.๕๗	๐.๗๕	๐.๕๓๐	<u>๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๗๕	๐.๓๒	๐.๖๖		
พ ๒๑	\bar{X}	๐.๗๗	๐.๕๔	๐.๖๓	๒.๓๓๘	<u>๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๖๓	๐.๕๔	๐.๖๖		

*p < .๐๕

ตารางที่ ๓๘ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ(F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม ด้วยวิธีของเซฟเฟ ในมาตรา ๑ จำแนกตามตัวแปรศาสนา (ต่อ)

พฤติกรรม	ค่าสถิติ	พุทธ	คริสต์	อิสลาม	F	การเปรียบเทียบพหุคูณ
		๑	๒	๓		
พ ๑๗	\bar{X}	๐.๗๕	๐.๘๑	๐.๖๔	๐.๔๑๒	<u>๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๖๗	๐.๖๘	๐.๗๕		
พ ๑๘	\bar{X}	๐.๗๑	๐.๘๒	๐.๗๒	๐.๓๘๓	<u>๑ ๓ ๒</u>
	S.D.	๐.๗๔	๐.๖๗	๐.๗๕		
พ ๓	\bar{X}	๐.๖๕	๐.๖๒	๐.๖๗	๐.๐๕๘	<u>๒ ๑ ๓</u>
	S.D.	๐.๗๒	๐.๖๔	๐.๘๑		
พ ๔	\bar{X}	๐.๖๖	๐.๖๘	๐.๕๔	๑.๙๐๘	<u>๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๗๒	๐.๗๗	๐.๖๓		
พ ๑	\bar{X}	๐.๖๒	๐.๖๕	๐.๕๓	๐.๖๐๐	<u>๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๕๕	๐.๕๙	๐.๕๐		
พ ๑๔	\bar{X}	๐.๕๖	๐.๕๗	๐.๒๘	๑.๙๑๐	<u>๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๖๒	๐.๕๖	๐.๕๐		
พ ๑๒	\bar{X}	๐.๕๔	๐.๕๐	๐.๓๐	๑.๕๘๓	<u>๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๕๕	๐.๕๑	๐.๕๖		
พ ๗	\bar{X}	๐.๓๖	๐.๔๔	๐.๒๑	๑.๗๓๑	<u>๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๕๙	๐.๖๑	๐.๔๑		
พ ๔	\bar{X}	๐.๓๓	๐.๓๒	๐.๓๘	๐.๓๒๕	<u>๒ ๑ ๓</u>
	S.D.	๐.๕๕	๐.๕๕	๐.๖๒		
พ ๒๐	\bar{X}	๐.๒๘	๐.๔๑	๐.๒๓	๑.๓๘๓	<u>๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๕๐	๐.๕๖	๐.๕๓		
พ ๓	\bar{X}	๐.๑๘	๐.๒๖	๐.๒๕	๑.๕๖๓	<u>๑ ๓ ๒</u>
	S.D.	๐.๓๘	๐.๔๕	๐.๔๘		

ก. F หมายถึงค่า F ที่ได้ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่ เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์

จากตารางที่ ๓๔ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามตัวแปร
กลุ่มศาสนา มาตราที่ ๑ ผลสรุปได้ว่า โดยส่วนรวม กลุ่มศาสนาทั้งสามกลุ่มเคยกระทำ
พฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นพฤติกรรม
การรักษาชื่อเสียงของหมู่คณะ (พ ๑๔) พฤติกรรมเดียวที่พบความแตกต่างอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ และเมื่อนำมาเปรียบเทียบความแตกต่างด้วยวิธีของเซฟเฟ
พบว่า กลุ่มศาสนาอิสลามเคยกระทำพฤติกรรมดังกล่าวบ่อยครั้งกว่ากลุ่มศาสนาพุทธ ดัง
แสดงด้วยสัญญาณคะแนน ในรูปที่ ๔

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ ๕

แสดงสัณฐานกะเนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร
ศาสนา ในมาตร "เคยทำหือไม่"

ตารางที่ ๓๔ แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ(F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมด้วยวิธีของเซฟเฟ ในมาตร ๒ จำแนกตามตัวแปรศาสนา

พฤติกรรม	ค่าสถิติ	พุทธ			F	การเปรียบเทียบพหุคูณ
		๑	๒	๓		
พ ๔	\bar{X}	๑.๗๔	๑.๗๔	๑.๖๔	๐.๔๐๗	<u>๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๔๗	๐.๔๘	๐.๕๑		
พ ๑๖	\bar{X}	๑.๗๑	๑.๗๗	๑.๕๒	๑.๕๕๕	<u>๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๔๘	๐.๔๔	๐.๕๑		
พ ๑๓	\bar{X}	๑.๖๗	๑.๗๔	๑.๖๓	๐.๔๓๓	<u>๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๕๑	๐.๔๕	๐.๕๔		
พ ๑๘	\bar{X}	๑.๖๕	๑.๕๖	๑.๕๖	๐.๘๗๘	<u>๓ ๒ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๗	๐.๕๖	๐.๕๕		
พ ๑๕	\bar{X}	๑.๕๒	๑.๓๘	๑.๑๔	๔.๙๒๗**	<u>๓ ๒ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๘	๐.๖๗	๐.๖๔		
พ ๑๐	\bar{X}	๑.๕๖	๑.๕๔	๑.๓๓	๐.๕๙๔	<u>๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๕๙	๐.๖๖	๐.๗๔		
พ ๑๑	\bar{X}	๑.๕๒	๑.๖๕	๑.๓๓	๒.๗๗๒	<u>๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๖๒	๐.๕๔	๐.๖๔		
พ ๘	\bar{X}	๑.๐๓	๑.๐๒	๑.๐๒	๐.๐๐๕	<u>๓ ๒ ๑</u>
	S.D.	๐.๗๔	๐.๗๒	๐.๗๔		
พ ๒๑	\bar{X}	๐.๘๘	๑.๐๐	๐.๗๒	๒.๒๐๘	<u>๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๖๑	๐.๖๐	๐.๖๗		
พ ๑๗	\bar{X}	๐.๘๘	๑.๐๐	๐.๕๑	๐.๓๐๕	<u>๑ ๓ ๒</u>
	S.D.	๐.๖๕	๐.๖๓	๐.๖๑		
พ ๕	\bar{X}	๐.๘๓	๐.๕๑	๐.๖๕	๑.๕๓๐	<u>๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๗๑	๐.๗๕	๐.๖๕		

**p < .๐๑

ตารางที่ ๓๔ แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ(F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมด้วยวิธีของเชฟเฟ ในมาตร ๒ จำแนกตามตัวแปรศาสนา (ต่อ)

พฤติกรรม	ค่าสถิติ	พุทธ	คริสต์	อิสลาม	F	ก	การเปรียบเทียบพหุคูณ
		๑	๒	๓			
พ ๑๔	\bar{X}	๐.๘๑	๑.๐๔	๐.๗๔	๒.๘๓๗		<u>๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๗๐	๐.๗๑	๐.๖๔			
พ ๒	\bar{X}	๐.๗๔	๑.๐๐	๐.๗๔	๑.๕๔๘		<u>๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๗๒	๐.๗๔	๐.๖๖			
พ ๖	\bar{X}	๐.๗๘	๐.๘๒	๐.๗๗	๐.๐๗๔		<u>๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๖๘	๐.๖๗	๐.๗๘			
พ ๑	\bar{X}	๐.๕๕	๐.๗๑	๐.๕๗	๑.๘๔๖		<u>๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๕๕	๐.๖๓	๐.๕๕			
พ ๑๔	\bar{X}	๐.๔๔	๐.๖๕	๐.๒๘	๓.๖๔๑*		<u>๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๕๔	๐.๖๕	๐.๕๕			
พ ๗	\bar{X}	๐.๓๖	๐.๔๗	๐.๒๘	๑.๑๗๒		<u>๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๕๔	๐.๖๑	๐.๕๐			
พ ๔	\bar{X}	๐.๓๘	๐.๒๔	๐.๕๒	๐.๕๖๔		<u>๒ ๑ ๓</u>
	S.D.	๐.๕๔	๐.๕๒	๐.๖๖			
พ ๑๒	\bar{X}	๐.๒๕	๐.๒๖	๐.๑๖	๐.๘๑๓		<u>๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๔๗	๐.๕๔	๐.๓๗			
พ ๒๐	\bar{X}	๐.๒๔	๐.๒๔	๐.๒๓	๐.๒๑๗		<u>๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๔๖	๐.๔๖	๐.๕๓			
พ ๓	\bar{X}	๐.๑๘	๐.๒๔	๐.๒๖	๑.๘๐๑		<u>๑ ๓ ๒</u>
	S.D.	๐.๔๑	๐.๔๖	๐.๕๔			

*p < .๐๕

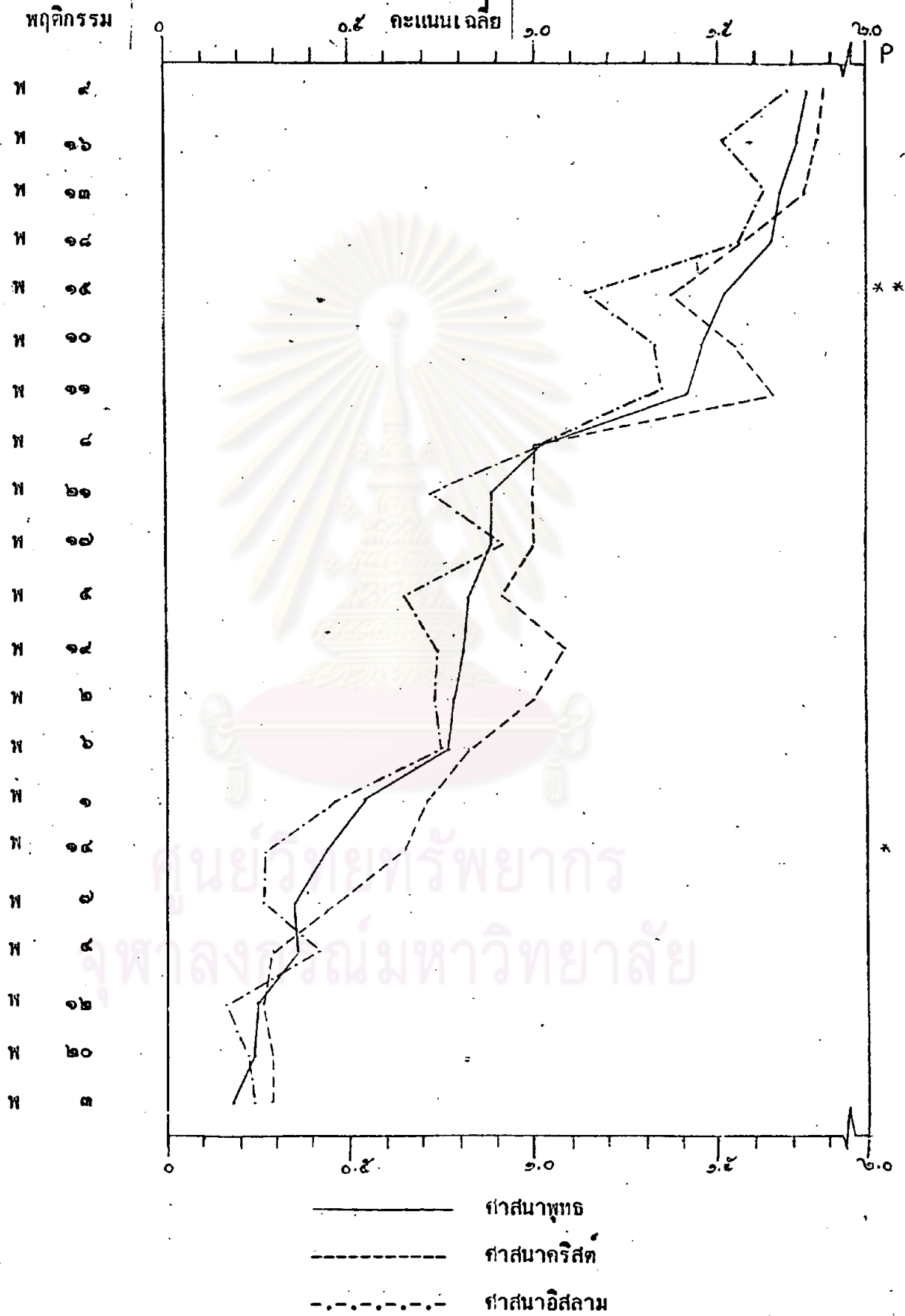
จากตารางที่ ๓๕ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามตัวแปร
กลุ่มศาสนา มาตราที่ ๒ ผลสรุปได้ว่า โดยส่วนรวม กลุ่มศาสนาทั้งสามกลุ่ม มีแนวโน้มที่จะ
กระทำพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นพฤติกรรม
การรักษาชื่อเสียงของหมุ่คณะ (พ ๑๕) และการไม่รักษาระเบียบวินัย (พ ๑๔) ที่พบความ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๑ และ ๐.๐๕ ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างด้วยวิธีของเซฟเฟ พบว่ากลุ่มศาสนาอิสลามมีแนว
โน้ม จะกระทำพฤติกรรมการรักษาชื่อเสียงของหมุ่คณะ (พ ๑๕) น้อยกว่ากลุ่มศาสนาพุทธ
และพฤติกรรมการไม่รักษาระเบียบวินัย (พ ๑๔) น้อยกว่ากลุ่มศาสนาคริสต์ ดังแสดงด้วย
สัญลักษณ์คะแนนในรูปที่ ๑๐

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศาสนา ในมาตร ๒ "จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส"

ตารางที่ ๔๐ แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ (F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม ด้วยวิธีของเซฟเฟ ในมาตร ๓ จำแนกตามตัวแปรศาสนา

พฤติกรรม ศาสนา	ค่าสถิติ	พุทธ	คริสต์	อิสลาม	F	การเปรียบเทียบพหุคูณ
		๑	๒	๓		
พ ๑๔	\bar{X}	๑.๔๔	๑.๕๖	๑.๔๘	๐.๑๕๔	๓ ๑ ๒
	S.D.	๐.๖๒	๐.๖๑	๐.๕๕		
พ ๑๕	\bar{X}	๑.๔๘	๑.๓๘	๑.๔๕	๐.๕๗๕	๒ ๓ ๑
	S.D.	๐.๖๐	๐.๖๐	๐.๕๕		
พ ๑๖	\bar{X}	๑.๔๘	๑.๕๙	๑.๕๗	๐.๕๕๕	๓ ๑ ๒
	S.D.	๐.๖๕	๐.๖๑	๐.๕๕		
พ ๑๗	\bar{X}	๑.๔๗	๑.๔๑	๑.๕๒	๐.๓๕๕	๒ ๓ ๑
	S.D.	๐.๕๕	๐.๕๙	๐.๕๕		
พ ๑๘	\bar{X}	๑.๔๗	๑.๔๓	๑.๔๑	๐.๑๖๘	๓ ๒ ๑
	S.D.	๐.๕๘	๐.๕๑	๐.๕๐		
พ ๑๙	\bar{X}	๑.๕๖	๑.๕๖	๑.๓๕	๑.๒๕๖	๓ ๑ ๒
	S.D.	๐.๕๔	๐.๕๐	๐.๕๓		
พ ๒๐	\bar{X}	๑.๓๘	๑.๓๘	๑.๕๗	๐.๔๔๑	๒ ๑ ๓
	S.D.	๐.๕๖	๐.๕๙	๐.๕๕		
พ ๒๑	\bar{X}	๑.๓๕	๑.๖๒	๑.๒๓	๔.๐๐๘ *	๓ ๑ ๒
	S.D.	๐.๖๒	๐.๕๘	๐.๖๑		
พ ๒๒	\bar{X}	๑.๓๓	๑.๕๐	๑.๐๕	๓.๕๐๖ *	๓ ๑ ๒
	S.D.	๐.๖๕	๐.๗๑	๐.๖๘		
พ ๒๓	\bar{X}	๑.๒๕	๑.๒๑	๑.๓๓	๐.๒๕๕	๒ ๑ ๓
	S.D.	๐.๖๕	๐.๕๑	๐.๖๘		
พ ๒๔	\bar{X}	๑.๑๘	๑.๓๘	๑.๑๕	๐.๘๒๓	๑ ๓ ๒
	S.D.	๐.๕๖	๐.๕๑	๐.๖๘		

*p < .๐๕

ตารางที่ ๔๐ แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ(F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมด้วยวิธีของเซฟเฟ ในมาตร ๓ จำแนกตามตัวแปรศาสนา (ต่อ)

พฤติกรรม	ค่าสถิติ	พุทธ			F	การเปรียบเทียบพหุคูณ
		๑	๒	๓		
พ ๑๒	\bar{X}	๑.๑๘	๑.๓๘	๑.๐๒	๓.๓๗๔ *	๓ ๑ ๒
	S.D.	๐.๖๐	๐.๕๕	๐.๕๑		
พ ๓	\bar{X}	๑.๑๗	๑.๓๕	๑.๑๔	๑.๕๔๘	๓ ๑ ๒
	S.D.	๐.๖๑	๐.๕๙	๐.๕๗		
พ ๑๖	\bar{X}	๑.๑๖	๑.๒๓	๐.๙๕	๑.๔๐๘	๓ ๑ ๒
	S.D.	๐.๕๙	๐.๕๙	๐.๕๙		
พ ๒๐	\bar{X}	๑.๑๖	๑.๓๕	๐.๙๕	๓.๖๐๘ *	๓ ๑ ๒
	S.D.	๐.๖๖	๐.๕๙	๐.๕๙		
พ ๑๑	\bar{X}	๑.๑๒	๑.๓๒	๑.๐๐	๒.๙๙๕	๓ ๑ ๒
	S.D.	๐.๕๘	๐.๕๗	๐.๕๓		
พ ๒	\bar{X}	๑.๐๙	๑.๒๕	๑.๐๐	๑.๓๖๒	๓ ๑ ๒
	S.D.	๐.๖๔	๐.๕๕	๐.๕๙		
พ ๔	\bar{X}	๑.๐๕	๑.๐๖	๑.๑๒	๐.๑๘๗	๑ ๒ ๓
	S.D.	๐.๖๔	๐.๕๙	๐.๕๕		
พ ๖	\bar{X}	๑.๐๖	๐.๙๗	๑.๐๗	๐.๒๙๗	๒ ๑ ๓
	S.D.	๐.๖๙	๐.๖๓	๐.๗๐		
พ ๑๔	\bar{X}	๑.๐๕	๑.๐๖	๑.๐๒	๐.๐๔๓	๓ ๑ ๒
	S.D.	๐.๖๔	๐.๖๙	๐.๕๑		
พ ๑๗	\bar{X}	๐.๙๕	๑.๐๙	๑.๐๐	๐.๖๕๓	๑ ๓ ๒
	S.D.	๐.๖๒	๐.๖๒	๐.๖๒		

*p < .๐๕

ก. F หมายถึง ค่า F ที่ได้ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์

จากตารางที่ ๔๐ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามตัวแปร
กลุ่มศาสนา มาตราที่ ๓ ผลสรุปได้ว่า โดยส่วนรวมกลุ่มศาสนาทั้งสามกลุ่ม เคยเห็นคนอื่น
กระทำพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นพฤติกรรม
จริยธรรมทางสังคม ๔ พฤติกรรม ที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕
เป็นพฤติกรรมทางค่านบวก ๑ พฤติกรรม และ พฤติกรรมทางค่านลบ ๓ พฤติกรรม

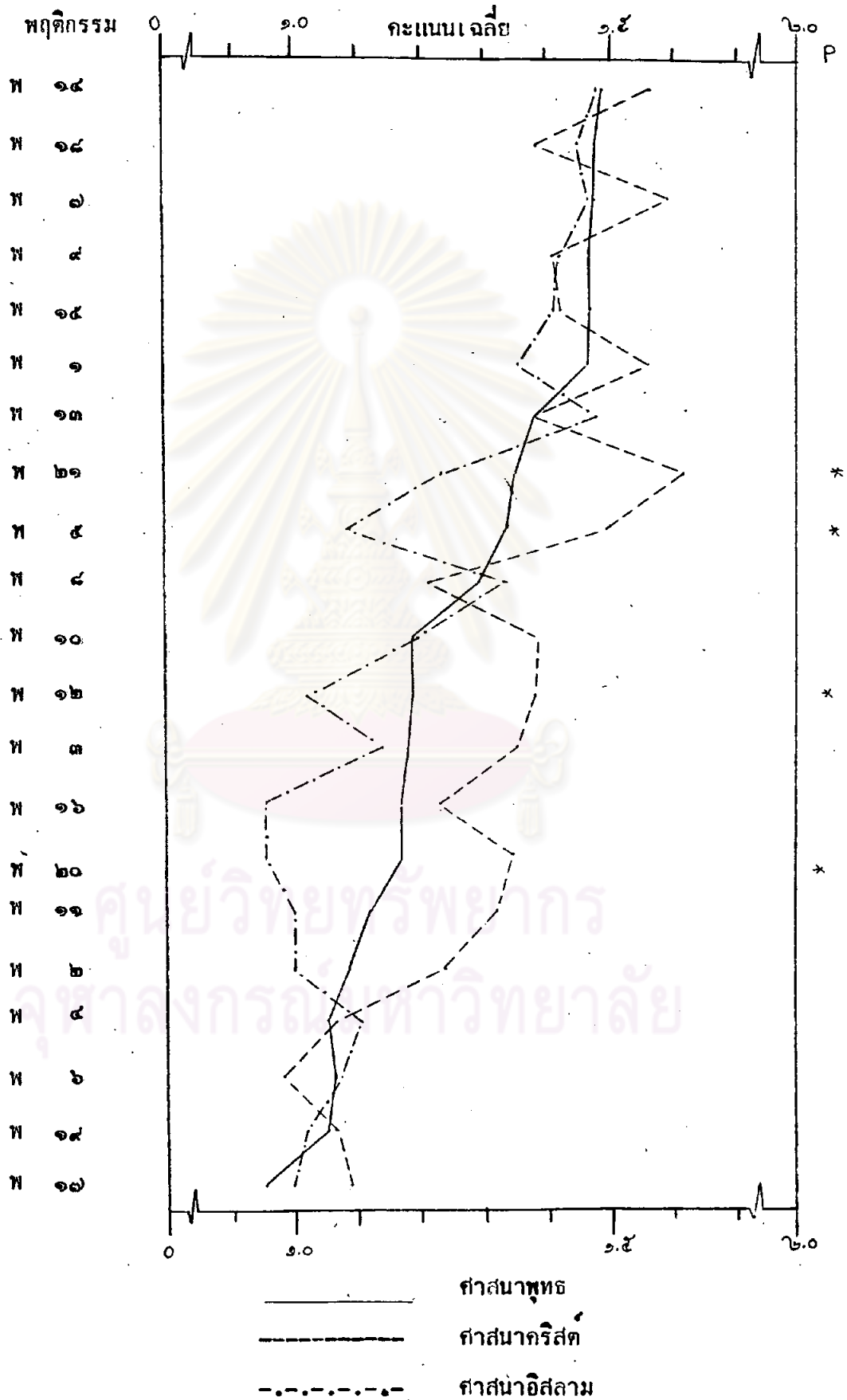
พฤติกรรมค่านบวกคือ การอวดตน (พ ๒๑) และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ด้วยวิธีของเซฟเฟพบว่า กลุ่มศาสนาคริสต์ เคยเห็นคนอื่นกระทำพฤติกรรมดังกล่าวบ่อยครั้ง
กว่ากลุ่มศาสนาพุทธ และกลุ่มศาสนาอิสลาม

ส่วนพฤติกรรมค่านลบ ๓ พฤติกรรม ได้แก่ การประจบ (พ ๕) การเบียดเบียน
ผู้อื่น (พ ๑๒) และการอิจฉาริษยา (พ ๒๐) เมื่อแจกแจงความถี่ของจำนวนครั้งที่กลุ่ม
ตัวอย่างแต่ละคู่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญด้วยวิธีของเซฟเฟพบว่า กลุ่มศาสนา
อิสลาม เคยเห็นคนอื่นกระทำพฤติกรรมดังกล่าวบ่อยครั้งกว่ากลุ่มศาสนาคริสต์ ดังแสดงด้วย
สถิติฐานคะแนนในรูปที่ ๑๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ ๑๑

แสดงสัญญาณคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร
ศาสนา ในมาตร ๒ "เคยเห็นคนอื่นทำหรือไม่"

ตารางที่ ๔๑ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ(F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมด้วยวิธีของเซฟเฟโนมาตร ๔ จำแนกตามตัวแปร ศาสนา

พฤติกรรม	ค่าสถิติ	พุทธ	คริสต์	อิสลาม	ก การเปรียบเทียบพหุคูณ
		๑	๒	๓	
พ ๑๘	\bar{X}	๑.๔๐	๑.๓๒	๑.๓๗	๐.๔๔๐ <u>๒ ๓ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๓	๐.๕๓	๐.๕๔	
พ ๔	\bar{X}	๑.๔๐	๑.๒๔	๑.๕๒	๑.๘๒๙ <u>๒ ๑ ๓</u>
	S.D.	๐.๕๑	๐.๕๓	๐.๕๔	
พ ๑๕	\bar{X}	๑.๓๘	๑.๒๔	๑.๒๗	๑.๒๘๔ <u>๒ ๓ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๓	๐.๕๔	๐.๕๕	
พ ๑๓	\bar{X}	๑.๓๓	๑.๒๙	๑.๓๕	๐.๑๑๖ <u>๒ ๑ ๓</u>
	S.D.	๐.๕๐	๐.๕๖	๐.๕๔	
พ ๑๖	\bar{X}	๑.๓๒	๑.๕๒	๑.๑๙	๒.๘๙๐ <u>๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๕๑	๐.๕๑	๐.๕๐	
พ ๕	\bar{X}	๑.๒๘	๑.๒๙	๑.๑๖	๐.๙๓๗ <u>๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๕๕	๐.๕๘	๐.๕๘	
พ ๒๑	\bar{X}	๑.๒๒	๑.๓๘	๑.๐๕	๔.๒๗๐* <u>๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๕๑	๐.๕๙	๐.๕๙	
พ ๘	\bar{X}	๑.๒๒	๑.๓๕	๑.๑๙	๑.๑๖๕ <u>๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๕๓	๐.๕๔	๐.๕๕	
พ ๑๔	\bar{X}	๑.๑๙	๑.๓๕	๐.๙๘	๔.๖๑๙* <u>๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๕๖	๐.๕๙	๐.๕๑	
พ ๗	\bar{X}	๑.๑๙	๑.๒๔	๑.๑๘	๐.๐๘๕ <u>๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๕๗	๐.๕๕	๐.๕๐	
พ ๑๐	\bar{X}	๑.๑๘	๑.๒๓	๑.๒๔	๐.๕๙๓ <u>๑ ๒ ๓</u>
	S.D.	๐.๕๗	๐.๕๔	๐.๕๖	

*p < .๐๕

ก. F หมายถึงค่า F ที่ได้ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ชาติความเป็นเอกพันธ์

ตารางที่ ๔๑ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ(F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมด้วยวิธีของเซฟเฟ ในมาตร ๔ จำแนกตามตัวแปร ศาสนา (ต่อ)

พฤติกรรม	ค่าสถิติ	ศาสนา			F	การเปรียบเทียบพหุคูณ
		พุทธ	คริสต์	อิสลาม		
		๑	๒	๓		
พ ๑๑	\bar{X}	๑.๑๒	๑.๑๔	๑.๐๔	๐.๑๒๔	<u>๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๔๗	๐.๓๖	๐.๔๓		
พ ๑	\bar{X}	๑.๑๑	๑.๑๔	๑.๐๔	<u>๐.๔๘๗</u>	<u>๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๔๓	๐.๓๖	๐.๓๑		
พ ๖	\bar{X}	๑.๐๗	๐.๔๗	๑.๑๓	<u>๐.๘๖๔</u>	<u>๒ ๑ ๓</u>
	S.D.	๐.๕๐	๐.๓๐	๐.๕๕		
พ ๑๔	\bar{X}	๑.๐๖	๑.๑๒	๑.๐๔	๐.๒๕๔	<u>๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๕๐	๐.๔๑	๐.๔๓		
พ ๑๗	\bar{X}	๑.๐๔	๑.๐๔	๑.๐๔	๐.๓๖๔	<u>๑ ๓ ๒</u>
	S.D.	๐.๔๑	๐.๕๔	๐.๔๓		
พ ๓	\bar{X}	๑.๐๑	๑.๑๕	๐.๔๘	<u>๑.๕๗๐</u>	<u>๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๔๖	๐.๔๔	๐.๒๗		
พ ๔	\bar{X}	๑.๐๑	๑.๐๔	๑.๐๐	๐.๕๑๗	<u>๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๔๗	๐.๒๙	๐.๓๘		
พ ๒	\bar{X}	๑.๐๐	๑.๐๔	๐.๔๘	๐.๖๗๓	<u>๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๔๔	๐.๓๘	๐.๔๖		
พ ๒๐	\bar{X}	๐.๔๘	๑.๐๔	๐.๗๗	๔.๘๕๓**	<u>๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๕๐	๐.๔๑	๐.๔๓		
พ ๑๒	\bar{X} =	๐.๔๔	๑.๐๖	๐.๓๔	๔.๕๘๑*	<u>๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๔๘	๐.๓๔	๐.๔๔		

**p < .๐๑, *p < .๐๕

ก. F หมายถึง ค่า F ที่ได้ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ชาติความเป็นเอกพันธ์

จากตารางที่ ๔๑ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเคียว จำแนกตามตัวแปรกลุ่มศาสนา มาตราที่ ๔ ผลสรุปได้ว่า โดยส่วนร่วมกลุ่มศาสนาทั้งสามกลุ่มคิดว่าคนอื่นมีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม ๔ พฤติกรรม ที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ขึ้นไป เป็นพฤติกรรมด้านบวก ๑ พฤติกรรม และพฤติกรรมด้านลบ ๓ พฤติกรรม

พฤติกรรมด้านบวก คือ การอดทน (พ ๒๑) และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างด้วยวิธีของเซฟเฟ พบว่า กลุ่มศาสนาอิสลาม คิดว่าคนอื่นมีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมดังกล่าว น้อยกว่ากลุ่มศาสนาคริสต์

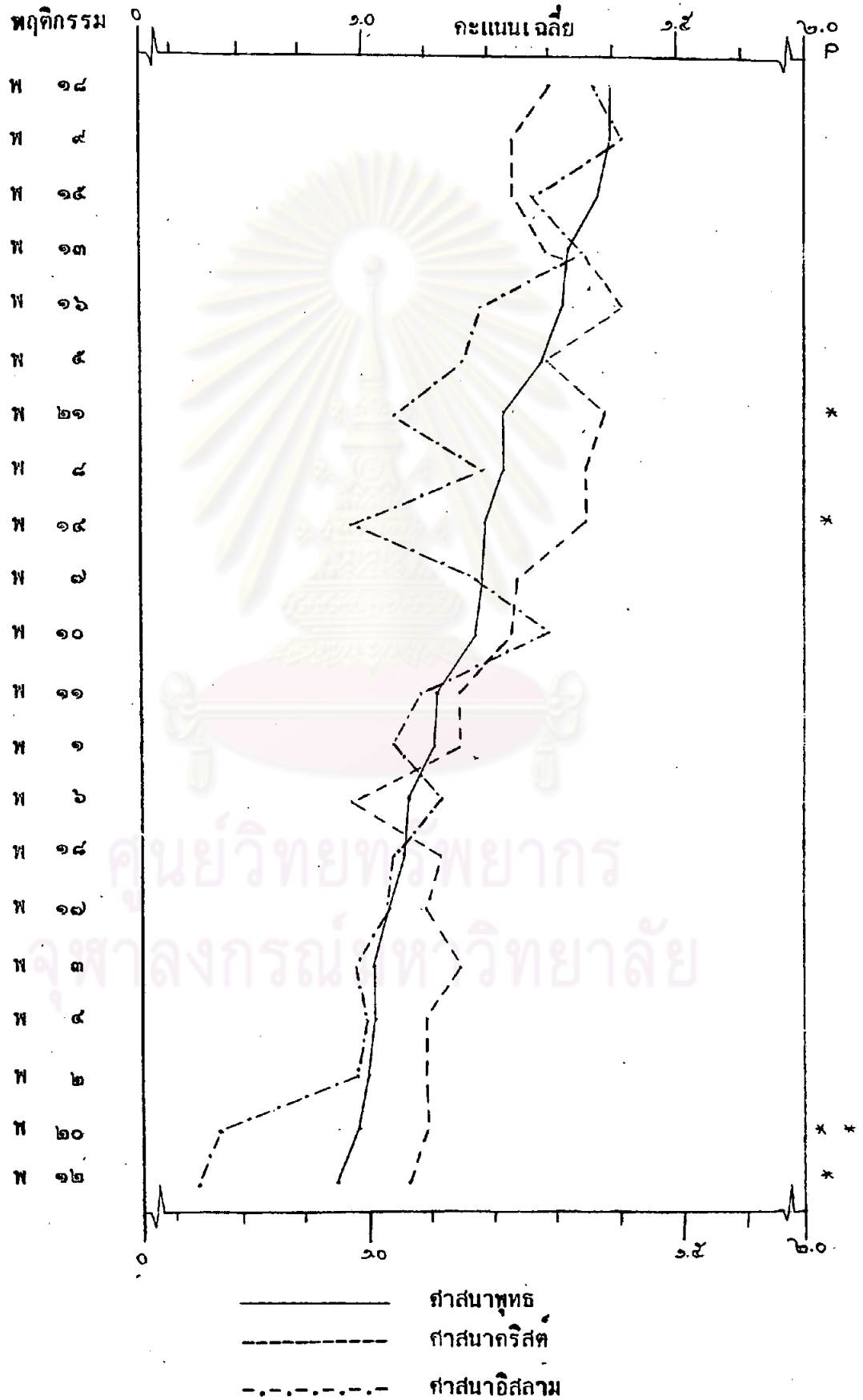
ส่วนพฤติกรรมด้านลบ ๓ พฤติกรรม ได้แก่ การไม่รักษาระเบียบวินัย (พ ๑๔) การฉ้อฉล (พ ๒๐) และการเบียดเบียนผู้อื่น (พ ๑๒) เมื่อแจกแจงความถี่ของจำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญด้วยวิธีของเซฟเฟ พบว่ากลุ่มศาสนาอิสลามคิดว่าคนอื่นมีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมดังกล่าว น้อยกว่าทุกกลุ่มศาสนา ดังแสดงด้วยสัญญาณคะแนนในรูปที่ ๑๒

๔.๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเคียวและผลการเปรียบเทียบพหุคูณ ด้วยวิธีของเซฟเฟ ของคะแนนพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปรภูมิภาคซึ่งได้แก่ กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เสนอตามรายการ ดังแสดงในตารางที่ ๔๒ - ๔๗

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ ๑๒

แสดงสถิติฐานคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร
ศาสนา ในมาตรา ๔ "คิดว่าคนอื่นจะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส"

ตารางที่ ๔๒ แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเขียนเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ(F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมด้วยวิธีของเซฟเฟ ในมาตรา ๑ จำแนกตามตัวแปรภูมิภาค

พฤติกรรม	ค่าสถิติ	กรุง	ภาค	ภาค	ภาค	ภาค	F	การเปรียบเทียบพหุคูณ
		เทพ	กลาง	เหนือ	ใต้	อีสาน		
		๑	๒	๓	๔	๕		
พ ๑๘	\bar{X}	๑.๖๓	๑.๕๘	๑.๖๔	๑.๖๕	๑.๖๑	๑.๐๙๑	<u>๒ ๕ ๑ ๓ ๕</u>
	S.D.	๐.๕๙	๐.๖๕	๐.๖๑	๐.๖๒	๐.๖๔		
พ ๑๙	\bar{X}	๑.๕๓	๑.๕๒	๑.๖๑	๑.๕๗	๑.๕๗	๔.๑๐๒*	<u>๒ ๑ ๔ ๕ ๓</u>
	S.D.	๐.๖๑	๐.๖๙	๐.๕๗	๐.๕๗	๐.๖๐		
พ ๑๐	\bar{X}	๑.๕๔	๑.๕๕	๑.๕๙	๑.๕๒	๑.๓๘	๒.๘๕๑*	<u>๕ ๒ ๓ ๔ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๙	๐.๖๒	๐.๖๑	๐.๖๑	๐.๖๖		
พ ๙	\bar{X}	๑.๕๒	๑.๕๓	๑.๕๔	๑.๕๗	๑.๕๑	๐.๘๔๘	<u>๕ ๑ ๒ ๓ ๔</u>
	S.D.	๐.๖๒	๐.๕๙	๐.๕๗	๐.๕๘	๐.๖๑		
พ ๑๖	\bar{X}	๑.๓๗	๑.๓๖	๑.๔๑	๑.๔๐	๑.๓๕	๐.๔๑๘	<u>๕ ๒ ๑ ๔ ๓</u>
	S.D.	๐.๖๘	๐.๖๕	๐.๖๕	๐.๖๒	๐.๖๓		
พ ๑๑	\bar{X}	๑.๒๘	๑.๒๘	๑.๓๒	๑.๓๑	๑.๓๔	๐.๕๕๔	<u>๑ ๒ ๔ ๓ ๕</u>
	S.D.	๐.๗๖	๐.๗๘	๐.๗๕	๐.๗๕	๐.๗๒		
พ ๑๓	\bar{X}	๑.๒๓	๑.๒๒	๑.๒๖	๑.๓๔	๑.๒๙	๓.๒๒๖*	<u>๒ ๑ ๓ ๕ ๔</u>
	S.D.	๐.๖๙	๐.๗๑	๐.๖๖	๐.๖๔	๐.๖๗		
พ ๘	\bar{X}	๐.๘๔	๐.๗๙	๐.๘๙	๑.๑๒	๑.๐๑	๔.๓๗๔***	<u>๑ ๓ ๒ ๕ ๔</u>
	S.D.	๐.๘๐	๐.๗๘	๐.๘๔	๐.๘๑	๐.๘๑		
พ ๒	\bar{X}	๐.๘๗	๐.๗๕	๐.๘๕	๐.๘๓	๐.๘๓	๒.๒๕๗	<u>๒ ๔ ๕ ๓ ๑</u>
	S.D.	๐.๗๓	๐.๗๓	๐.๗๔	๐.๗๒	๐.๗๔		
พ ๒๑	\bar{X}	๐.๗๙	๐.๗๒	๐.๗๖	๐.๗๗	๐.๘๒	๑.๕๓๘	<u>๒ ๓ ๔ ๑ ๕</u>
	S.D.	๐.๖๓	๐.๕๘	๐.๖๖	๐.๖๕	๐.๖๓		
พ ๑๗	\bar{X}	๐.๗๙	๐.๖๗	๐.๗๔	๐.๗๘	๐.๗๗	๑.๔๘๔	<u>๒ ๓ ๕ ๔ ๑</u>
	S.D.	๐.๖๔	๐.๖๗	๐.๖๗	๐.๖๔	๐.๖๗		

***p < .๐๐๑,

*p < .๐๕

ตารางที่ ๔๒ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ(F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม ด้วยวิธีของเซฟเฟ ในมาตร ๑ จำแนกตามตัวแปรภูมิภาค (ต่อ)

พฤติกรรม- กรรม	ค่าสถิติ	กทม.	ภาค กลาง	ภาค เหนือ	ภาค ใต้	ภาค อีสาน	ก F	การเปรียบเทียบ เทียบพหุคูณ
		๑	๒	๓	๔	๕		
พ ๑๔	\bar{X}	๐.๗๔	๐.๖๖	๐.๖๗	๐.๗๖	๐.๗๓	๒.๒๑๖	<u>๒ ๓ ๔ ๑ ๕</u>
	S.D.	๐.๗๓	๐.๗๔	๐.๗๒	๐.๗๔	๐.๗๔		
พ ๖	\bar{X}	๐.๖๔	๐.๕๙	๐.๖๔	๐.๖๔	๐.๖๗	๑.๗๐๑	<u>๒ ๓ ๑ ๕ ๔</u>
	S.D.	๐.๗๓	๐.๗๓	๐.๗๒	๐.๗๓	๐.๗๒		
พ ๕	\bar{X}	๐.๖๓	๐.๖๐	๐.๗๑	๐.๕๙	๐.๗๓	*** ๔.๕๑๑	<u>๔ ๒ ๑ ๓ ๕</u>
	S.D.	๐.๗๐	๐.๖๙	๐.๗๔	๐.๗๐	๐.๗๖		
พ ๑	\bar{X}	๐.๖๙	๐.๖๐	๐.๕๙	๐.๕๗	๐.๖๖	** ๔.๕๑๑	<u>๔ ๓ ๒ ๕ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๓	๐.๕๔	๐.๕๔	๐.๕๔	๐.๕๗		
พ ๑๔	\bar{X}	๐.๓๘	๐.๕๔	๐.๕๙	๐.๕๗	๐.๕๒	๔.๓๑๕*	<u>๑ ๒ ๕ ๓ ๔</u>
	S.D.	๐.๕๖	๐.๖๑	๐.๖๓	๐.๖๑	๐.๖๗		
พ ๑๒	\bar{X}	๐.๕๙	๐.๕๒	๐.๕๓	๐.๓๘	๐.๕๘	** ๓.๘๙๗	<u>๔ ๒ ๓ ๕ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๖	๐.๕๔	๐.๕๓	๐.๕๑	๐.๕๗		
พ ๗	\bar{X}	๐.๓๒	๐.๒๗	๐.๓๙	๐.๓๓	๐.๕๖	** ๘.๙๒๘	<u>๒ ๑ ๕ ๓ ๔</u>
	S.D.	๐.๕๗	๐.๕๑	๐.๕๙	๐.๕๖	๐.๖๕		
พ ๕	\bar{X}	๐.๓๓	๐.๓๑	๐.๓๒	๐.๓๐	๐.๓๘	๑.๕๗๖	<u>๔ ๒ ๓ ๑ ๕</u>
	S.D.	๐.๕๔	๐.๕๒	๐.๕๔	๐.๕๒	๐.๕๘		
พ ๒๐	\bar{X}	๐.๓๑	๐.๒๕	๐.๒๙	๐.๒๑	๐.๓๕	๕.๘๖๓*	<u>๔ ๒ ๓ ๑ ๕</u>
	S.D.	๐.๕๑	๐.๕๙	๐.๕๙	๐.๕๕	๐.๕๕		
พ ๓	\bar{X}	๐.๑๗	๐.๑๘	๐.๑๗	๐.๑๖	๐.๒๓	๒.๑๙๙	<u>๔ ๓ ๑ ๒ ๕</u>
	S.D.	๐.๓๘	๐.๔๐	๐.๓๘	๐.๓๙	๐.๕๕		

***p < .๐๐๑, **p < .๐๑ *p < .๐๕

ก. F หมายถึง ค่า F ที่ได้ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่ เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์

จากตารางที่ ๔๒ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามตัวแปรภูมิภาค มาตรฐานที่ ๑ ผลสรุปได้ว่าประชากรทั้งห้าภูมิภาค เคยกระทำพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ตั้งแต่ระดับ ๐.๐๕ ขึ้นไป จำนวน ๑๐ พฤติกรรม เป็น พฤติกรรมด้านบวก ๔ พฤติกรรม และพฤติกรรมด้านลบ ๖ พฤติกรรม

พฤติกรรมด้านบวก ๔ พฤติกรรมได้แก่ การรักษาชื่อเสียงของหมู่คณะ (พ.๑๔) การให้อภัย (พ.๑๐) การบำเพ็ญประโยชน์ (พ.๑๓) และการเห็นแก่พวกพ้อง (พ.๘) เมื่อ แจกนับความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญสถิติพบว่า คนใน ภาคกลางเคยทำพฤติกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ (พ.๑๓) และการรักษาชื่อเสียงของหมู่ คณะ (พ.๑๔) น้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ ในขณะที่คนในภาคใต้เคยทำพฤติกรรมการเห็นแก่พวก พ้อง (พ.๘) และการบำเพ็ญประโยชน์ (พ.๑๓) มากกว่ากลุ่มอื่น ๆ แต่สำหรับพฤติกรรม การให้อภัย (พ.๑๐) ไม่สามารถบอกได้ว่ากลุ่มใดแตกต่างจากกลุ่มใดด้วยวิธีของ เชฟเฟ

ส่วนพฤติกรรมด้านลบ ๖ พฤติกรรม ได้แก่ การประจบ (พ.๕) การพูดปด (พ.๑) การไม่รักษาระเบียบวินัย (พ.๑๔) การเบียดเบียนผู้อื่น (พ.๑๒) การปฏิบัติต่อคนร่ำรวยดี กว่าคนไม่ร่ำรวย (พ.๗) และการอิจฉาริษยา (พ.๒๐) เมื่อแจกนับความถี่จำนวนครั้งที่ ประชากรแต่ละคู่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญด้วยวิธีของ เชฟเฟได้ผลดังแสดงในตาราง ที่ ๔๓

ตารางที่ ๔๓ แสดงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ด้วยวิธีของ เชฟเฟในพฤติกรรมสังคมด้านลบ มาตรฐาน ๑ จำแนกตามตัวแปรภูมิภาค

กลุ่มน้อย \ กลุ่มมาก	กรุงเทพฯ	ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคใต้	ภาคอีสาน	รวม
กรุงเทพฯ		๐	๐	๐	๒	๒
ภาคกลาง	๐		๑	๐	๑	๒
ภาคเหนือ	๐	๐		๐	๐	๐
ภาคใต้	๓	๐	๐		๒	๕
ภาคอีสาน	๐	๐	๐	๐		๐
รวม	๓	๐	๑	๐	๕	๙

จากตารางที่ ๔๓ แสดงให้เห็นโดยส่วนรวมว่ากลุ่มภาคใต้ เคยทำพฤติกรรมสังคม ด้านลบน้อยครั้งกว่ากลุ่มอื่น ๆ และกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เคยทำบ่อยครั้งกว่ากลุ่ม อื่น ๆ ดังแสดงด้วยสัญญาณคะแนนในรูปที่ ๑๓

ตารางที่ ๔๔ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ (F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม ด้วยวิธีของเซฟเฟ ในมาตรา ๒ จำแนกตามตัวแปรภูมิภาค

พฤติกรรม- กรรม	ค่า สถิติ	กทม. ๑	ภาค กลาง ๒	ภาค เหนือ ๓	ภาค ใต้ ๔	ภาค อีสาน ๕	ก F	การเปรียบเทียบ พหุคูณ
พ ๙	\bar{X}	๑.๗๖	๑.๗๔	๑.๗๖	๑.๗๔	๑.๖๔	๒.๐๑๔	๔ ๔ ๒ ๑ ๓
	S.D.	๐.๔๖	๐.๔๘	๐.๔๔	๐.๔๕	๐.๔๔		
พ ๑๖	\bar{X}	๑.๗๔	๑.๗๑	๑.๖๔	๑.๖๔	๑.๖๕	๒.๘๒๘	๕ ๔ ๓ ๒ ๑
	S.D.	๐.๔๔	๐.๔๔	๐.๔๔	๐.๔๔	๐.๔๔		
พ ๑๓	\bar{X}	๑.๖๗	๑.๖๖	๑.๖๕	๑.๗๑	๑.๖๖	๑.๒๒๓	๓ ๕ ๒ ๑ ๔
	S.D.	๐.๕๒	๐.๕๑	๐.๕๑	๐.๔๘	๐.๕๓		
พ ๑๘	\bar{X}	๑.๖๖	๑.๖๑	๑.๖๕	๑.๖๗	๑.๖๓	๑.๐๕๒	๒ ๕ ๓ ๑ ๔
	S.D.	๐.๕๔	๐.๕๔	๐.๕๖	๐.๕๗	๐.๕๗		
พ ๑๕	\bar{X}	๑.๕๔	๑.๕๒	๑.๕๕	๑.๕๕	๑.๕๓	๒.๔๓๒*	๒ ๑ ๕ ๔ ๓
	S.D.	๐.๖๑	๐.๖๓	๐.๕๘	๐.๕๖	๐.๕๘		
พ ๑๐	\bar{X}	๑.๕๔	๑.๕๕	๑.๕๓	๑.๕๗	๑.๕๗	๒.๖๗๐*	๕ ๓ ๒ ๔ ๑
	S.D.	๐.๕๖	๐.๕๔	๐.๕๘	๐.๖๑	๐.๖๒		
พ ๑๑	\bar{X}	๑.๕๕	๑.๕๘	๑.๕๑	๑.๕๔	๑.๕๑	๑.๓๖๕	๒ ๓ ๕ ๔ ๑
	S.D.	๐.๖๑	๐.๖๕	๐.๖๒	๐.๖๑	๐.๖๒		
พ ๘	\bar{X}	๑.๕๔	๑.๐๕	๑.๐๐	๑.๑๖	๑.๐๑	๖.๗๓๓***	๑ ๓ ๕ ๒ ๔
	S.D.	๐.๗๔	๐.๗๔	๐.๗๗	๐.๗๓	๐.๗๔		
พ ๒๑	\bar{X}	๑.๕๐	๑.๕๔	๑.๕๗	๑.๕๗	๑.๕๖	๓.๐๘๔*	๒ ๓ ๕ ๑ ๔
	S.D.	๐.๖๓	๐.๕๘	๐.๖๓	๐.๕๔	๐.๖๐		
พ ๑๗	\bar{X}	๑.๕๕	๑.๕๖	๑.๕๖	๑.๕๕	๑.๕๓	๒.๐๓๓	๕ ๒ ๓ ๔ ๑
	S.D.	๐.๖๒	๐.๖๖	๐.๖๗	๐.๖๓	๐.๖๔		
พ ๕	\bar{X}	๑.๕๒	๑.๗๘	๑.๕๖	๑.๗๗	๑.๕๔	๓.๓๕๖**	๕ ๒ ๑ ๓ ๔
	S.D.	๐.๗๒	๐.๖๔	๐.๗๓	๐.๖๔	๐.๗๒		

***p < .๐๐๑ **p < .๐๑ *p < .๐๕

ก. F หมายถึง ค่า F ที่ได้ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่ เนื่องจากความแปรปรวนของ
กลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์

ตารางที่ ๔๔ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ (F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม ด้วยวิธีของเซฟเฟ ในมาตร ๒ จำแนกตามตัวแปรภูมิภาค (ต่อ)

พฤติกรรม- กรรม	ค่า สถิติ	กทม. ๑	ภาค กลาง ๒	ภาค เหนือ ๓	ภาค ใต้ ๔	ภาค อีสาน ๕	ก F	การเปรียบเทียบพหุคูณ
พ ๑๔	\bar{X}	๐.๘๔	๐.๗๗	๐.๗๙	๐.๘๕	๐.๘๐	๑.๖๓๓	<u>๒ ๓ ๔ ๕ ๑</u>
	S.D.	๐.๖๙	๐.๖๙	๐.๖๒	๐.๗๒	๐.๖๘		
พ ๒	\bar{X}	๐.๗๙	๐.๗๑	๐.๗๙	๐.๘๓	๐.๘๓	๒.๗๐๕ *	<u>๒ ๓ ๑ ๔ ๕</u>
	S.D.	๐.๗๓	๐.๗๒	๐.๗๑	๐.๖๙	๐.๗๑		
พ ๖	\bar{X}	๐.๗๓	๐.๗๔	๐.๗๘	๐.๘๓	๐.๘๑	๒.๑๕๓	<u>๑ ๒ ๓ ๔ ๕</u>
	S.D.	๐.๖๘	๐.๖๙	๐.๖๗	๐.๖๙	๐.๖๙		
พ ๑	\bar{X}	๐.๕๙	๐.๕๕	๐.๕๐	๐.๕๕	๐.๕๘	๒.๓๑๒	<u>๓ ๒ ๔ ๕ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๖	๐.๕๕	๐.๕๔	๐.๕๖	๐.๕๔		
พ ๑๔	\bar{X}	๐.๔๒	๐.๔๒	๐.๔๓	๐.๔๔	๐.๔๘	๑.๑๗๔	<u>๑ ๒ ๓ ๔ ๕</u>
	S.D.	๐.๕๘	๐.๖๐	๐.๕๗	๐.๕๙	๐.๖๓		
พ ๗	\bar{X}	๐.๓๔	๐.๒๙	๐.๓๔	๐.๓๕	๐.๔๓	๕.๕๒๙ *	<u>๒ ๔ ๑ ๓ ๕</u>
	S.D.	๐.๕๕	๐.๕๑	๐.๕๕	๐.๕๒	๐.๕๙		
พ ๔	\bar{X}	๐.๓๒	๐.๓๕	๐.๓๒	๐.๓๔	๐.๓๗	๐.๘๖๗	<u>๑ ๓ ๔ ๒ ๕</u>
	S.D.	๐.๕๒	๐.๕๖	๐.๕๕	๐.๕๕	๐.๕๖		
พ ๑๒	\bar{X}	๐.๒๖	๐.๒๓	๐.๒๓	๐.๒๔	๐.๓๑	๒.๕๕๒	<u>๓ ๒ ๔ ๑ ๕</u>
	S.D.	๐.๔๙	๐.๕๕	๐.๕๔	๐.๕๕	๐.๕๙		
พ ๒๐	\bar{X}	๐.๒๖	๐.๒๒	๐.๒๕	๐.๑๙	๐.๒๙	๓.๑๗๑	<u>๔ ๒ ๓ ๑ ๕</u>
	S.D.	๐.๕๗	๐.๕๔	๐.๕๗	๐.๕๓	๐.๕๘		
พ ๓	\bar{X}	๐.๑๔	๐.๑๘	๐.๑๘	๐.๑๘	๐.๒๕	๕.๓๗๗ *	<u>๑ ๓ ๔ ๒ ๕</u>
	S.D.	๐.๓๖	๐.๔๑	๐.๔๑	๐.๔๑	๐.๕๗		

*p < .๐๕

ก. F หมายถึง ค่า F ที่ได้ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่ เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์

จากตารางที่ ๔๔ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามตัวแปรภูมิภาค มาตรการที่ ๒ ผลสรุปได้ว่า ประชากรทั้งห้าภูมิภาคมีแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติตั้งแต่ระดับ ๐.๐๕ ขึ้นไป จำนวน ๘ พฤติกรรม เป็นพฤติกรรมด้านบวก ๕ พฤติกรรม และพฤติกรรมด้านลบ ๓ พฤติกรรม

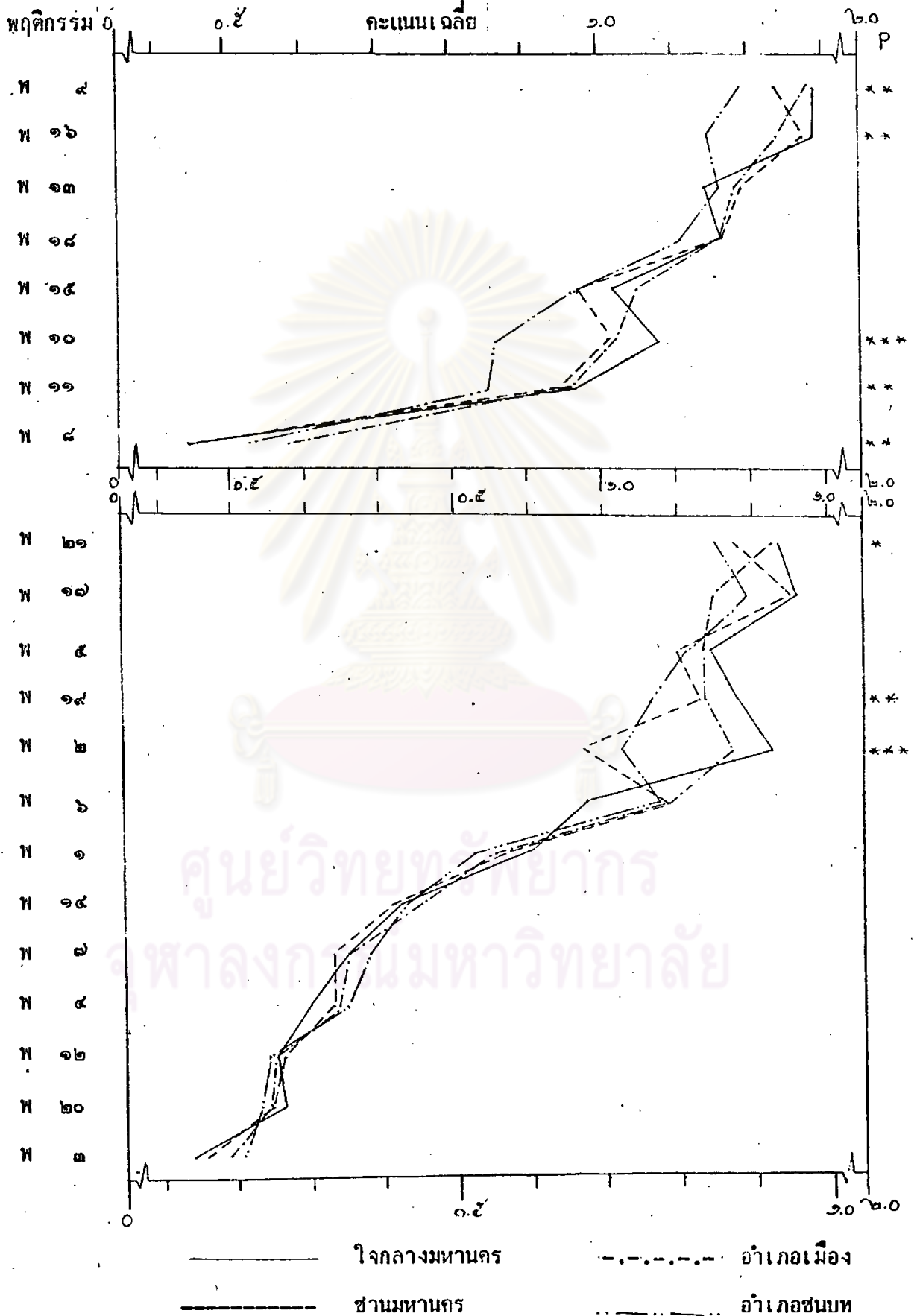
พฤติกรรมด้านบวก ๕ พฤติกรรมได้แก่ การรักษาชื่อเสียงของหมู่คณะ (พ ๑๔) การให้อภัย (พ ๑๐) การเห็นแก่พวกพ้อง (พ ๘) การอวดตน (พ ๒๑) และการรักษาสัญญา (พ ๒) เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ พบว่า กลุ่มภาคใต้มีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมการเห็นแก่พวกพ้อง (พ ๘) มากกว่ากลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มภาคเหนือ และกลุ่มกรุงเทพมหานคร ตามลำดับ และกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมการอวดตน (พ ๒๑) มากกว่ากลุ่มภาคกลาง สำหรับพฤติกรรมการรักษาชื่อเสียงของหมู่คณะ (พ ๑๐) และการรักษาสัญญา (พ ๒) ไม่สามารถบอกได้ว่ากลุ่มใดแตกต่างกับกลุ่มใด ด้วยวิธีของเซฟเฟ

ส่วนพฤติกรรมด้านลบ ๓ พฤติกรรม ได้แก่ การประจบ (พ ๔) การปฏิบัติต่อคนร่ำรวยดีกว่าคนไม่ร่ำรวย (พ ๗) และการให้ร้ายป้ายสี (พ ๓) เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ พบว่า กลุ่มภาคกลางมีแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมการปฏิบัติต่อคนร่ำรวยดีกว่าคนไม่ร่ำรวย (พ ๗) น้อยกว่ากลุ่มภาคเหนือ และกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมการให้ร้ายป้ายสี (พ ๓) มากกว่ากลุ่มภาคเหนือและกลุ่มกรุงเทพมหานคร สำหรับพฤติกรรมการประจบ (พ ๔) ไม่สามารถบอกได้ว่ากลุ่มภูมิภาคใดแตกต่างจากกลุ่มภูมิภาคใดด้วยวิธีของเซฟเฟ ดังแสดงด้วยสัญฐานคะแนนในรูปที่ ๑๔

ภาพที่ ๑๘

แสดงสัญญาณคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร

สภาพความเป็นเมือง ในมาตร ๒ "จะหาหรือไม่ถ้ามีโอกาส"

ตารางที่ ๔๕ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ (F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม ด้วยวิธีของเซเฟเพ ในมาตร ๓ จำแนกตามตัวแปรภูมิภาค

พฤติกรรม	ค่าสถิติ	กทม.	ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคใต้	ภาคอีสาน	F	การเปรียบเทียบพหุคูณ
		๑	๒	๓	๔	๕		
พ ๑๔	\bar{X}	๑.๕๓	๑.๕๗	๑.๕๘	๑.๕๕	๑.๕๖	๒.๖๑๒*	<u>๕ ๒ ๓ ๑ ๔</u>
	S.D.	๐.๖๑	๐.๖๑	๐.๖๔	๐.๖๑	๐.๖๓		
พ ๑๘	\bar{X}	๑.๕๘	๑.๕๔	๑.๕๙	๑.๕๑	๑.๕๘	๑.๐๑๐	<u>๒ ๕ ๑ ๓ ๔</u>
	S.D.	๐.๕๘	๐.๖๓	๐.๕๙	๐.๕๘	๐.๕๙		
พ ๗	\bar{X}	๑.๕๓	๑.๕๒	๑.๕๙	๑.๕๙	๑.๕๖	๒.๒๘๑	<u>๒ ๕ ๓ ๔ ๑</u>
	S.D.	๐.๖๓	๐.๖๖	๐.๖๔	๐.๖๔	๐.๖๖		
พ ๘	\bar{X}	๑.๕๘	๑.๕๖	๑.๕๗	๑.๕๖	๑.๕๗	๐.๑๐๘	<u>๒ ๕ ๓ ๔ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๕	๐.๕๘	๐.๕๓	๐.๕๓	๐.๕๖		
พ ๑๕	\bar{X}	๑.๕๒	๑.๕๑	๑.๕๑	๑.๕๖	๑.๕๕	๓.๘๗๘**	<u>๒ ๓ ๕ ๑ ๔</u>
	S.D.	๐.๕๖	๐.๖๑	๐.๕๘	๐.๕๕	๐.๕๗		
พ ๑	\bar{X}	๑.๕๘	๑.๕๑	๑.๕๕	๑.๕๕	๑.๕๙	๑.๘๘๕	<u>๒ ๕ ๓ ๑ ๔</u>
	S.D.	๐.๕๘	๐.๖๓	๐.๕๖	๐.๕๘	๐.๕๗		
พ ๑๓	\bar{X}	๑.๓๗	๑.๓๒	๑.๓๘	๑.๕๖	๑.๓๘	๕.๑๘๕**	<u>๒ ๑ ๓ ๕ ๔</u>
	S.D.	๐.๕๗	๐.๕๗	๐.๕๕	๐.๕๕	๐.๕๖		
พ ๒๑	\bar{X}	๑.๓๗	๑.๒๘	๑.๓๘	๑.๓๗	๑.๓๕	๒.๖๗๖*	<u>๒ ๕ ๑ ๔ ๓</u>
	S.D.	๐.๖๑	๐.๖๓	๐.๖๑	๐.๖๐	๐.๖๒		
พ ๕	\bar{X}	๑.๓๕	๑.๒๗	๑.๓๖	๑.๓๓	๑.๓๑	๑.๕๗๗	<u>๒ ๕ ๔ ๑ ๓</u>
	S.D.	๐.๗๑	๐.๖๔	๐.๗๐	๐.๖๔	๐.๖๗		
พ ๘	\bar{X}	๑.๓๐	๑.๒๔	๑.๒๗	๑.๓๖	๑.๒๕	๒.๖๕๕*	<u>๒ ๕ ๓ ๑ ๔</u>
	S.D.	๐.๗๑	๐.๖๘	๐.๖๔	๐.๖๔	๐.๖๔		
พ ๑๐	\bar{X}	๑.๒๔	๑.๑๑	๑.๑๖	๑.๒๐	๑.๒๓	๒.๗๐๖*	<u>๒ ๓ ๕ ๔ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๖	๐.๕๗	๐.๕๖	๐.๕๕	๐.๕๗		

**p < .๐๑, *p < .๐๕

ตารางที่ ๔๕ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ (F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม ด้วยวิธีของเซฟเฟ ในมาตร ๓ จำแนกตามตัวแปรภูมิภาค (ต่อ)

พฤติกรรม- กรรม	ค่าสถิติ	กทม.	ภาค กลาง	ภาค เหนือ	ภาค ใต้	ภาค อีสาน	F	การเปรียบเทียบ พหุคูณ
		๑	๒	๓	๔	๕		
พ ๑๒	\bar{X}	๑.๒๑	๑.๑๔	๑.๑๘	๑.๑๘	๑.๑๘	๐.๘๒๒	<u>๒ ๓ ๔ ๕ ๑</u>
	S.D.	๐.๖๑	๐.๖๑	๐.๖๒	๐.๕๘	๐.๕๘		
พ ๓	\bar{X}	๑.๑๔	๑.๑๑	๑.๑๘	๑.๑๘	๑.๒๑	๒.๕๕๕*	<u>๒ ๑ ๔ ๓ ๕</u>
	S.D.	๐.๖๑	๐.๖๑	๐.๖๑	๐.๖๑	๐.๖๐		
พ ๑๖	\bar{X}	๑.๒๐	๑.๑๓	๑.๑๑	๑.๑๘	๑.๑๖	๑.๑๑๔	<u>๓ ๒ ๕ ๔ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๘	๐.๖๐	๐.๖๑	๐.๕๖	๐.๕๗		
พ ๒๐	\bar{X}	๑.๒๒	๑.๑๑	๑.๑๔	๑.๑๒	๑.๑๘	๒.๘๓๔*	<u>๒ ๔ ๓ ๕ ๑</u>
	S.D.	๐.๖๓	๐.๖๗	๐.๖๘	๐.๖๕	๐.๖๔		
พ ๑๑	\bar{X}	๑.๑๒	๑.๐๘	๑.๑๐	๑.๑๖	๑.๑๔	๑.๕๐๐	<u>๒ ๓ ๑ ๕ ๔</u>
	S.D.	๐.๖๐	๐.๖๑	๐.๕๘	๐.๕๖	๐.๕๖		
พ ๒	\bar{X}	๑.๐๔	๑.๐๔	๑.๐๔	๑.๑๓	๑.๑๓	๓.๒๕๕*	<u>๒ ๓ ๑ ๕ ๔</u>
	S.D.	๐.๖๓	๐.๖๔	๐.๖๔	๐.๖๒	๐.๖๖		
พ ๔	\bar{X}	๑.๐๔	๑.๐๔	๑.๐๖	๑.๐๖	๑.๐๖	๐.๐๔๑	<u>๑ ๒ ๕ ๓ ๔</u>
	S.D.	๐.๖๔	๐.๖๓	๐.๖๓	๐.๖๔	๐.๖๓		
พ ๖	\bar{X}	๑.๐๘	๐.๘๘	๑.๐๗	๑.๑๐	๑.๐๗	๒.๐๘๖	<u>๒ ๕ ๓ ๑ ๔</u>
	S.D.	๐.๗๐	๐.๖๘	๐.๖๘	๐.๖๔	๐.๗๐		
พ ๑๔	\bar{X}	๑.๐๖	๑.๐๔	๑.๐๔	๑.๐๗	๑.๐๓	๐.๕๐๓	<u>๕ ๓ ๒ ๑ ๔</u>
	S.D.	๐.๖๕	๐.๖๘	๐.๖๖	๐.๖๓	๐.๖๒		
พ ๑๗	\bar{X}	๐.๘๑	๐.๘๓	๐.๘๕	๑.๐๓	๐.๘๓	๑.๗๓๖	<u>๑ ๒ ๕ ๓ ๔</u>
	S.D.	๐.๖๔	๐.๕๘	๐.๖๔	๐.๕๘	๐.๖๒		

*p < .๐๕

จากตารางที่ ๕๕ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามตัวแปรภูมิภาค
 มาตรฐานที่ ๓ ผลสรุปได้ว่า โดยส่วนมากประชากรทั้งห้าสถานภาพ เคยเห็นคนอื่นกระทำ
 พฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ที่พบความแตกต่าง
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ และ ๐.๐๑ มีจำนวน ๔ พฤติกรรม เป็นพฤติกรรม
 ด้านบวก ๖ พฤติกรรม และพฤติกรรมด้านลบ ๓ พฤติกรรม.

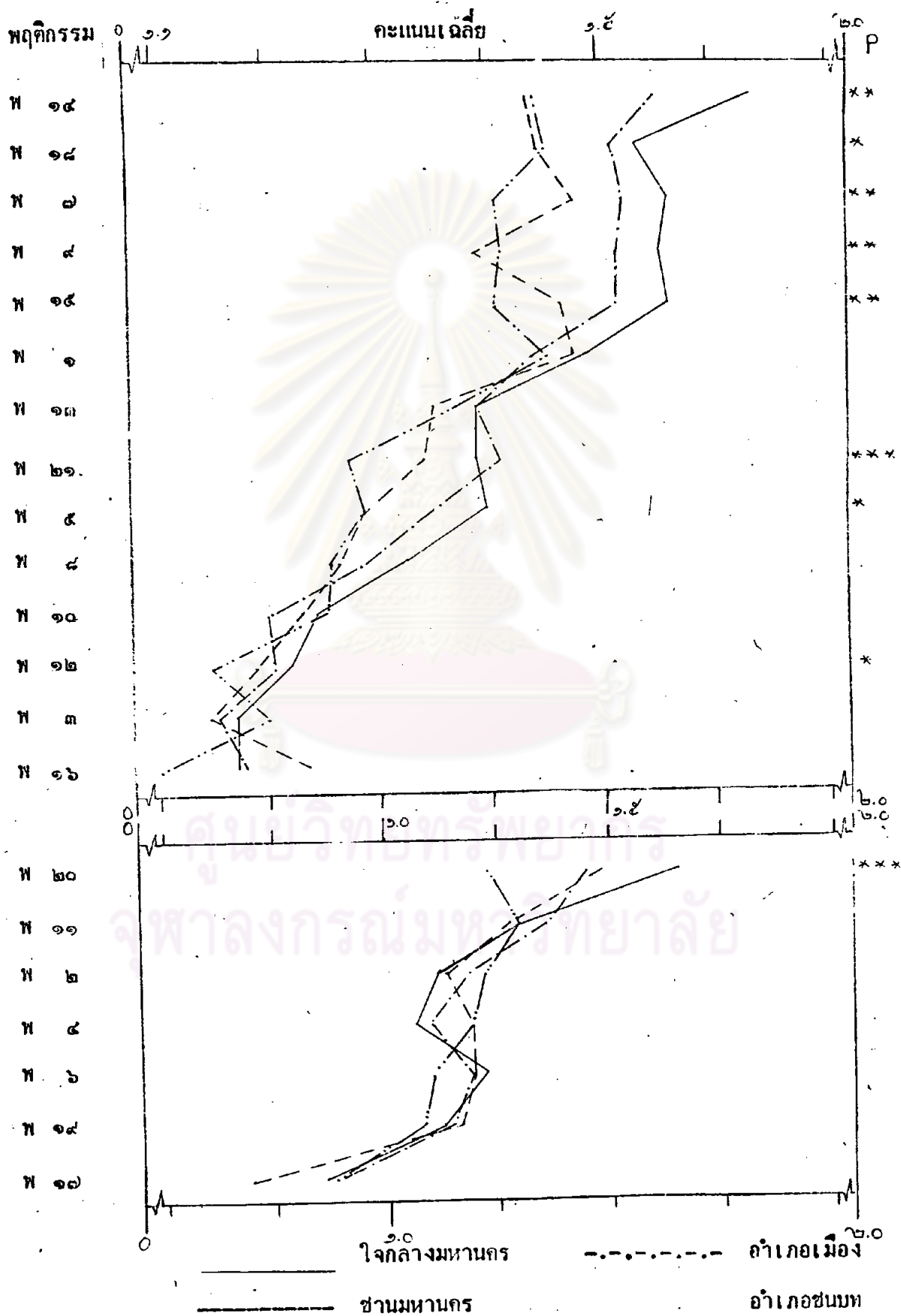
พฤติกรรมด้านบวก ๖ พฤติกรรม ได้แก่ การรักษาชื่อเสียงของหมู่คณะ (พ ๑๔)
 การบำเพ็ญประโยชน์ (พ ๑๓) การอดทน (พ ๒๑) การเห็นแก่พวกพ้อง (พ ๘)
 การให้อภัย (พ ๑๐) และการรักษาสัญญา (พ ๒) เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่
 ด้วยวิธีการของเชฟเฟพบว่า กลุ่มภาคใต้เคยเห็นคนอื่นกระทำพฤติกรรมการบำเพ็ญประโยชน์
 บ่อยครั้งกว่ากลุ่มภาคกลาง สำหรับพฤติกรรมด้านบวกที่เหลือไม่สามารถบอกได้ว่า กลุ่มภูมิ-
 ภาคใต้แตกต่างจากกลุ่มใด ด้วยวิธีการของเชฟเฟ

ส่วนพฤติกรรมด้านลบ ๓ พฤติกรรม ได้แก่ การไม่รักษาระเบียบวินัย (พ ๑๔)
 การให้ร้ายป้ายสี (พ ๓) และการอิจฉาริษยา (พ ๒๐) ก็ไม่สามารถบอกได้ว่ากลุ่มใด
 แตกต่างจากกลุ่มใดด้วยวิธีของเชฟเฟเช่นกัน ดังแสดงด้วยสัญญาณคะแนน ในรูปที่ ๑๕

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ ๑๕

แสดงสัญญาณกะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร
สภาพความเป็นเมือง ในมาตรา ๓ " เคยเห็นคนอื่นทำหรือไม่ "

ตารางที่ ๕๖) แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ค่าสถิติเวฟ (F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม ด้วยวิธีของเซฟเฟ ในมาตรา ๔ จำแนกตามตัวแปรภูมิภาค

พฤติกรรม	ค่าสถิติ	กทม	ภาค กลาง	ภาค เหนือ	ภาค ใต้	ภาค อีสาน	F	การเปรียบเทียบพหุคูณ
		๑	๒	๓	๔	๕		
พ ๑๘	\bar{X}	๑.๔๒	๑.๓๖	๑.๔๑	๑.๔๐	๑.๔๑	๑.๑๘๓	<u>๒ ๔ ๓ ๕ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๒	๐.๕๔	๐.๕๓	๐.๕๒	๐.๕๒		
พ ๔	\bar{X}	๑.๔๐	๑.๓๘	๑.๓๘	๑.๔๒	๑.๓๘	๐.๒๕๐	<u>๒ ๓ ๕ ๑ ๔</u>
	S.D.	๐.๕๒	๐.๕๒	๐.๕๐	๐.๕๑	๐.๕๘		
พ ๑๕	\bar{X}	๑.๔๒	๑.๓๔	๑.๓๔	๑.๓๘	๑.๓๘	๑.๒๖๕	<u>๒ ๓ ๕ ๔ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๓	๐.๕๒	๐.๕๓	๐.๕๔	๐.๕๓		
พ ๑๓	\bar{X}	๑.๓๒	๑.๓๐	๑.๓๐	๑.๓๗	๑.๓๕	๑.๔๐๗	<u>๒ ๓ ๑ ๕ ๔</u>
	S.D.	๐.๕๒	๐.๕๑	๐.๕๘	๐.๕๘	๐.๕๘		
พ ๑๖	\bar{X}	๑.๔๐	๑.๒๘	๑.๒๗	๑.๓๑	๑.๓๕	๓.๑๖๑	<u>๓ ๒ ๕ ๕ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๓	๐.๕๑	๐.๕๘	๐.๕๘	๐.๕๑		
พ ๕	\bar{X}	๑.๓๓	๑.๒๖	๑.๓๒	๑.๒๓	๑.๒๔	๔.๒๐๗	<u>๔ ๕ ๒ ๓ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๕	๐.๕๕	๐.๕๖	๐.๕๔	๐.๕๕		
พ ๒๑	\bar{X}	๑.๒๔	๑.๒๑	๑.๒๕	๑.๑๗	๑.๒๔	๒.๐๘๕	<u>๕ ๒ ๑ ๕ ๓</u>
	S.D.	๐.๕๒	๐.๕๑	๐.๕๑	๐.๕๐	๐.๕๘		
พ ๘	\bar{X}	๑.๑๘	๑.๒๓	๑.๑๘	๑.๒๗	๑.๒๑	๑.๘๒๗	<u>๑ ๓ ๕ ๒ ๔</u>
	S.D.	๐.๕๔	๐.๕๕	๐.๕๑	๐.๕๓	๐.๕๔		
พ ๑๔	\bar{X}	๑.๒๒	๑.๒๒	๑.๑๘	๑.๑๕	๑.๑๕	๒.๑๐๖	<u>๔ ๕ ๓ ๒ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๖	๐.๕๖	๐.๕๘	๐.๕๔	๐.๕๔		
พ ๗	\bar{X}	๑.๒๑	๑.๑๘	๑.๒๑	๑.๑๕	๑.๒๑	๑.๑๔๒	<u>๔ ๒ ๑ ๓ ๕</u>
	S.D.	๐.๕๗	๐.๕๕	๐.๕๘	๐.๕๕	๐.๕๘		
พ ๑๐	\bar{X}	๑.๒๕	๑.๑๗	๑.๑๑	๑.๒๐	๑.๑๗	๓.๕๘๗	<u>๓ ๕ ๒ ๔ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๘	๐.๕๘	๐.๕๒	๐.๕๘	๐.๕๖		

**p < .๐๑, *p < .๐๕

ตารางที่ ๔๖ แสดงค่ามัธยิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ (F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม ด้วยวิธีของเซฟเฟ ในมาตร ๔ จำแนกตามภูมิภาค (ต่อ)

พฤติกรรม	ค่าสถิติ	กทม.	ภาค	ภาค	ภาค	ภาค	F	ก	การเปรียบเทียบพหุคูณ
			กลาง	เหนือ	ใต้				
		๑	๒	๓	๔	๕			
พ ๑๑	\bar{X}	๑.๐๔	๑.๑๑	๑.๑๐	๑.๑๓	๑.๑๕	๑.๖๖๗		๑ ๓ ๒ ๔ ๕
	S.D.	๐.๔๔	๐.๔๖	๐.๔๕	๐.๔๕	๐.๔๔			
พ ๑	\bar{X}	๑.๑๑	๑.๑๐	๑.๑๐	๑.๐๔	๑.๑๒	๐.๒๕๔		๔ ๓ ๒ ๑ ๕
	S.D.	๐.๔๖	๐.๔๖	๐.๓๙	๐.๔๐	๐.๔๑			
พ ๖	\bar{X}	๑.๐๔	๑.๐๒	๑.๐๗	๑.๐๔	๑.๐๔	๑.๕๐๔		๒ ๓ ๕ ๑ ๔
	S.D.	๐.๕๒	๐.๕๒	๐.๔๘	๐.๕๐	๐.๔๘			
พ ๑๔	\bar{X}	๑.๐๗	๑.๐๓	๑.๐๕	๑.๐๕	๑.๐๗	๐.๕๖๐		๒ ๔ ๓ ๕ ๑
	S.D.	๐.๔๓	๐.๔๓	๐.๔๙	๐.๔๙	๐.๔๗			
พ ๑๗	\bar{X}	๑.๐๕	๑.๐๒	๑.๐๑	๑.๐๔	๑.๐๓	๑.๗๔๑		๓ ๒ ๕ ๑ ๔
	S.D.	๐.๔๑	๐.๓๙	๐.๔๔	๐.๓๘	๐.๔๓			
พ ๓	\bar{X}	๑.๐๑	๑.๐๐	๑.๐๒	๑.๐๐	๑.๐๕	๐.๖๗๐		๒ ๔ ๑ ๓ ๕
	S.D.	๐.๔๕	๐.๔๗	๐.๔๗	๐.๔๖	๐.๔๔			
พ ๔	\bar{X}	๑.๐๑	๐.๙๙	๑.๐๒	๑.๙๗	๑.๐๓	๑.๓๖๐		๔ ๒ ๑ ๓ ๕
	S.D.	๐.๔๙	๐.๔๙	๐.๔๒	๐.๔๙	๐.๔๔			
พ ๒	\bar{X}	๐.๙๙	๐.๙๘	๑.๐๐	๑.๑๒	๑.๐๕	๑.๖๖๘		๒ ๑ ๓ ๕ ๔
	S.D.	๐.๔๙	๐.๕๖	๐.๔๔	๐.๔๓	๐.๔๔			
พ ๒๐	\bar{X}	๐.๙๘	๐.๙๘	๑.๐๓	๐.๙๒	๑.๐๓	๔.๓๑๑*		๔ ๒ ๑ ๓ ๕
	S.D.	๐.๔๙	๐.๕๕	๐.๔๙	๐.๔๘	๐.๔๙			
พ ๑๒	\bar{X}	๐.๙๖	๐.๙๑	๐.๙๗	๐.๙๐	๐.๙๙	๔.๐๒๑*		๔ ๒ ๑ ๓ ๕
	S.D.	๐.๕๒	๐.๔๑	๐.๔๗	๐.๔๘	๐.๔๔			

*p < .๐๕

ก. F หมายถึง ค่า F ที่ได้ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่ เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์

จากตารางที่ ๔๖ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว จำแนกตามตัวแปร
ภูมิภาค มาตราที่ ๔ ปรากฏว่า โดยส่วนรวมประชากรทั้งห้าภูมิภาคคิดว่าคนอื่นมีแนวโน้มจะ
กระทำพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ที่พบความ
แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติตั้งแต่ระดับ ๐.๐๕ และ ๐.๐๑ ขึ้นไป มีจำนวน ๕ พฤติ-
กรรม เป็นพฤติกรรมด้านบวก ๒ พฤติกรรม และพฤติกรรมด้านลบ ๓ พฤติกรรม

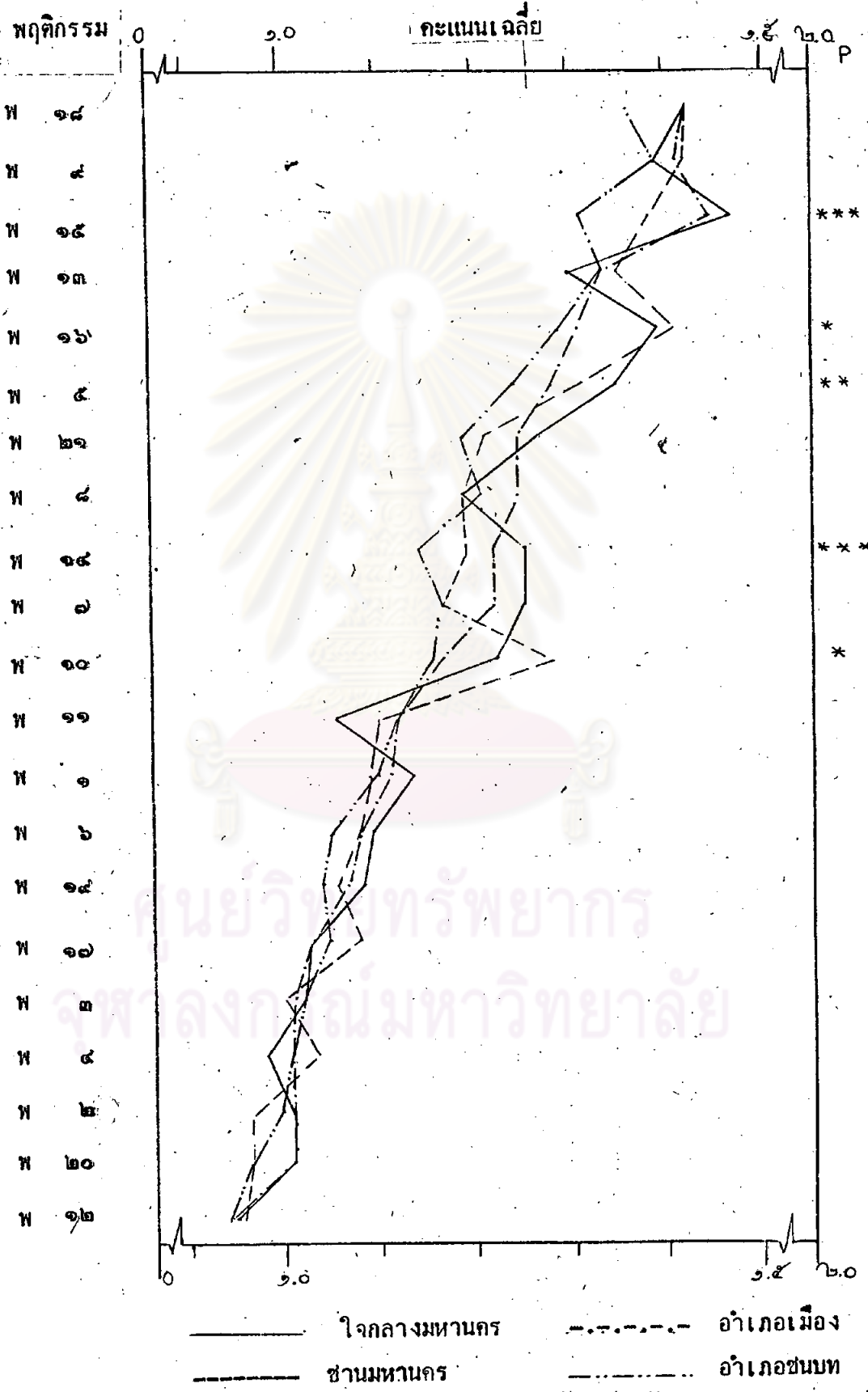
พฤติกรรมด้านบวก ๒ พฤติกรรม ได้แก่ การกตัญญูแม่ตั้นจะยากลำบาก (พ ๑๖)
และ การให้อภัย (พ ๑๐) เมื่อแจกแจงความถี่ของจำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่แตกต่างกัน
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยวิธีของเซฟเฟ พบว่า กลุ่มกรุงเทพมหานครคิดว่าคนอื่นมีแนว
โน้มที่จะกระทำพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่ากลุ่มภาคเหนือ

ส่วนพฤติกรรมด้านลบ ๓ พฤติกรรม ได้แก่ การประจบ (พ ๑๕) การอิจฉา-
ริษยา (พ ๒๐) และการเบียดเบียนผู้อื่น (พ ๑๒) เมื่อแจกแจงความถี่ของจำนวนครั้งที่
กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยวิธีของเซฟเฟ พบว่า กลุ่มภาค
ใต้คิดว่าคนอื่นมีแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมดังกล่าวน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ และกลุ่มภาคตะวันออกเฉียง
เหนือคิดว่าคนอื่นมีแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ดัง
แสดงด้วยสัญญาณคะแนน ในรูปที่ ๑๖

๔.๕ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบพหุคูณ
ด้วยวิธีของเซฟเฟ ของคะแนนพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนก
ตามตัวแปรสภาพความเป็นเมืองซึ่งได้แก่ ใจกลางมหานคร ชานมมหานคร อำเภอมือง
และอำเภอชนบท เสนอตามรายมาตร ดังแสดงในตารางที่ ๔๗-๕๕

ภาพที่ ๑๖

แสดงสัญญาณกะเนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร
สภาพความเป็นเมือง ในมาตรา ๕ "คิดว่าคนอื่นจะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส"

ตารางที่ ๕๑ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ(F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมด้วยวิธีของเซฟเฟ ในมาตร ๑ จำแนกตามตัวแปร สภาพความเป็นเมือง

พฤติกรรม	ค่าสถิติ	ใจกลาง	ชาน	อ.เมือง	อ.ชนบท	F	การเปรียบเทียบพหุคูณ
		มหานคร	มหานคร	๓	๔		
พ ๑๘	\bar{X}	๑.๕๔	๑.๖๗	๑.๖๔	๑.๖๐	๑.๕๕๒	๑ ๔ ๓ ๒
	S.D.	๐.๖๓	๐.๕๗	๐.๖๑	๐.๖๔		
พ ๑๘	\bar{X}	๑.๕๔	๑.๕๓	๑.๕๔	๑.๕๔	๐.๐๓๔	๒ ๑ ๓ ๔
	S.D.	๐.๖๒	๐.๖๑	๐.๖๑	๐.๖๑		
พ ๑๐	\bar{X}	๑.๕๖	๑.๕๒	๑.๕๐	๑.๕๓	๒.๓๗๙	๔ ๓ ๒ ๑
	S.D.	๐.๖๐	๐.๕๘	๐.๕๙	๐.๖๕		
พ ๔	\bar{X}	๑.๓๙	๑.๔๔	๑.๔๔	๑.๔๓	๐.๖๘๐	๑ ๔ ๓ ๒
	S.D.	๐.๖๒	๐.๖๓	๐.๕๘	๐.๕๙		
พ ๑๖	\bar{X}	๑.๒๙	๑.๔๕	๑.๓๙	๑.๓๘	๑.๕๒๕	๑ ๔ ๓ ๒
	S.D.	๐.๗๕	๐.๖๑	๐.๖๓	๐.๖๕		
พ ๑๑	\bar{X}	๑.๒๖	๑.๓๑	๑.๓๕	๑.๒๗	๒.๕๐๓	๑ ๔ ๒ ๓
	S.D.	๐.๗๘	๐.๗๓	๐.๗๔	๐.๗๖		
พ ๑๓	\bar{X}	๑.๐๗	๑.๓๙	๑.๒๖	๑.๓๐	๑๒.๑๕๒	๑ ๓ ๔ ๒
	S.D.	๐.๗๓	๐.๖๒	๐.๖๖	๐.๖๗		
พ ๘	\bar{X}	๐.๘๐	๐.๘๗	๑.๐๒	๑.๐๔	๙.๓๕๙	๑ ๒ ๓ ๔
	S.D.	๐.๗๔	๐.๘๑	๐.๘๐	๐.๘๓		
พ ๒	\bar{X}	๐.๙๗	๐.๗๘	๐.๙๑	๐.๗๒	๑๘.๕๐	๔ ๒ ๓ ๑
	S.D.	๐.๗๖	๐.๖๘	๐.๗๒	๐.๗๔		
พ ๒๑	\bar{X}	๐.๗๗	๐.๘๐	๐.๘๒	๐.๗๑	๕.๙๒๑	๔ ๑ ๒ ๓
	S.D.	๐.๖๑	๐.๖๔	๐.๖๒	๐.๖๕		

***p < .๐๐๑

**p < .๐๑

ก. F หมายถึง ค่า F ที่ได้ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่ เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์

ตารางที่ ๕ แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ (F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม ด้วยวิธีของเซฟเฟ ในมาตร ๑ จำแนกตามตัวแปรสภาพความเป็นเมือง (คอ)

พฤติกรรม- กรรม	ค่าสถิติ	ใจกลาง มหานคร		ชาน มหานคร		อ.เมือง	อ.ชนบท	F	ก การเปรียบเทียบพหุคูณ
		๑	๒	๓	๔				
พ ๑๗	\bar{X}	๐.๗๖	๐.๘๔	๐.๗๑	๐.๗๗			๐.๖๗๒	<u>๓ ๑ ๔ ๒</u>
	S.D.	๐.๖๓	๐.๖๕	๐.๖๖	๐.๖๕				
พ ๑๘	\bar{X}	๐.๗๕	๐.๗๓	๐.๗๔	๐.๖๗			๒.๐๘๓	<u>๔ ๒ ๓ ๑</u>
	S.D.	๐.๗๕	๐.๗๒	๐.๗๔	๐.๗๓				
พ ๖	\bar{X}	๐.๖๐	๐.๖๔	๐.๖๖	๐.๖๔			๐.๘๒๐	<u>๑ ๔ ๓ ๒</u>
	S.D.	๐.๗๑	๐.๗๕	๐.๗๒	๐.๗๓				
พ ๔	\bar{X}	๐.๖๖	๐.๖๑	๐.๖๗	๐.๖๕			๐.๕๘๒	<u>๒ ๔ ๑ ๓</u>
	S.D.	๐.๗๐	๐.๖๔	๐.๗๒	๐.๗๓				
พ ๑	\bar{X}	๐.๗๕	๐.๖๓	๐.๖๕	๐.๕๖			*** ๑๑.๐๕๔	<u>๔ ๒ ๓ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๓	๐.๕๓	๐.๕๔	๐.๕๕				
พ ๑๔	\bar{X}	๐.๓๔	๐.๓๗	๐.๕๐	๐.๔๖			* ๔.๗๒๓	<u>๒ ๑ ๔ ๓</u>
	S.D.	๐.๕๘	๐.๕๕	๐.๖๓	๐.๖๓				
พ ๑๒	\bar{X}	๐.๕๓	๐.๔๖	๐.๔๖	๐.๓๔			*** ๕.๕๕๘	<u>๔ ๓ ๒ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๗	๐.๕๕	๐.๕๔	๐.๕๔				
พ ๗	\bar{X}	๐.๓๗	๐.๒๘	๐.๓๕	๐.๓๗			๒.๐๑๗	<u>๒ ๓ ๑ ๔</u>
	S.D.	๐.๕๔	๐.๕๕	๐.๕๖	๐.๖๑				
พ ๕	\bar{X}	๐.๓๔	๐.๓๓	๐.๓๓	๐.๓๓			๐.๐๖๑	<u>๔ ๒ ๓ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๓	๐.๕๕	๐.๕๓	๐.๕๕				
พ ๒๐	\bar{X}	๐.๓๕	๐.๒๗	๐.๒๘	๐.๒๕			** ๓.๘๑๔	<u>๔ ๒ ๓ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๓	๐.๕๔	๐.๕๔	๐.๕๔				
พ ๓	\bar{X}	๐.๑๔	๐.๑๖	๐.๑๘	๐.๑๘			๐.๔๐๗	<u>๒ ๔ ๓ ๑</u>
	S.D.	๐.๔๐	๐.๓๗	๐.๔๐	๐.๔๑				

***p < .๐๐๑, **p < .๐๑, *p < .๐๕

ก. F หมายถึง ค่า F ที่ได้ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่ เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์

จากตารางที่ (๔๖) เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเคียวจำแนกตามตัวแปรสภาพความเป็นเมือง มาตรฐานที่ ๑ ผลสรุปได้ว่า กลุ่มสภาพความเป็นเมือง ๔ กลุ่ม เคยกระทำพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ตั้งแต่ระดับ ๐.๐๕ ขึ้นไป จำนวน ๔ พฤติกรรม เป็นพฤติกรรมด้านบวก ๔ พฤติกรรม และพฤติกรรมด้านลบ ๔ พฤติกรรม

พฤติกรรมด้านบวก ๔ พฤติกรรม ได้แก่ การบำเพ็ญประโยชน์ (พ ๑๓) การเห็นแก่พวกพ้อง (พ ๔) การรักษาสัญญา (พ ๒) และการอดทน (พ ๒๑) และเมื่อแจกแจงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละภูมิภาคมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญด้วยวิธีของเชฟเฟ ได้ผลดังแสดงในตารางที่ ๔๘

ตารางที่ ๔๘ แสดงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละภูมิภาคมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญด้วยวิธีของเชฟเฟในพฤติกรรมด้านบวกมาตรฐาน ๔ จำแนกตามตัวแปรสภาพความเป็นเมือง

กลุ่มมาก กลุ่มน้อย	ใจกลาง มหานคร	ชาน มหานคร	อ. เมือง	อ. ชนบท	รวม
กรุงเทพเขตใน		๑	๒	๒	๕
กรุงเทพเขตรอบนอก	๑		๒	๑	๔
อ. เมือง	๐	๑		๐	๑
อ. ชนบท	๑	๐	๒		๓
รวม	๒	๒	๒	๓	๑๓

จากตารางที่ ๔๘ แสดงให้เห็นโดยส่วนรวมว่า กลุ่มใจกลางมหานคร เคยกระทำพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมในด้านบวกน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ และกลุ่มอำเภอเมือง เคยกระทำพฤติกรรมดังกล่าวบ่อยครั้งกว่ากลุ่มอื่น ๆ

ส่วนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมในด้านลบ ๔ พฤติกรรม ได้แก่ การทุจริต (พ ๑) การไม่รักษาระเบียบวินัย (พ ๑๔) การเบียดเบียนผู้อื่น (พ ๑๒) และการอิจฉาริษยา (พ ๒๐) เมื่อแจกน้ำหนักของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มิมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญด้วยวิธีของเซฟเฟ ได้ผลดังแสดงในตาราง ๕๘

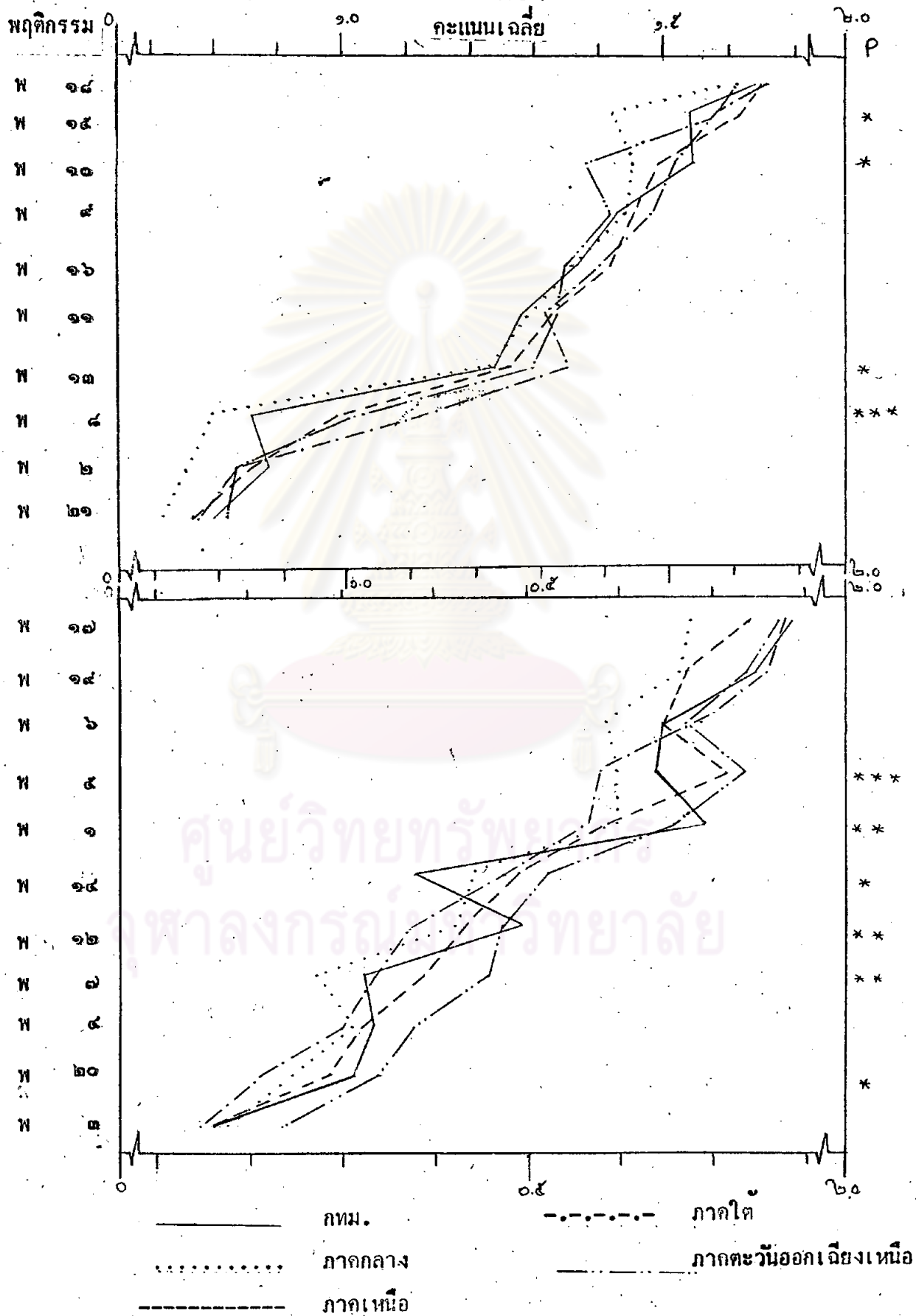
ตารางที่ ๕๘ แสดงความถี่จำนวนครั้งที่ประชากร แต่ละคู่มิมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ด้วยวิธีของเซฟเฟในพฤติกรรมด้านลบมาตร ๑ จำแนกตามตัวแปรสภาพความเป็นเมือง

กลุ่มมาก กลุ่มน้อย	ใจกลาง มหานคร	ชาน มหานคร	อ. เมือง	อ. ชนบท	รวม
กรุงเทพ เขตใน		๐	๐	๐	๐
กรุงเทพ เขตรอบนอก	๐		๑	๐	๑
อ. เมือง	๐	๐		๐	๐
อ. ชนบท	๓	๐	๑		๔
รวม	๓	๐	๒	๐	๕

จากตารางที่ ๕๘ แสดงให้เห็นโดยส่วนรวมว่ากลุ่มอำเภอชนบทเคยกระทำพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมในด้านลบน้อยครั้งกว่ากลุ่มอื่น ๆ และกลุ่มใจกลางมหานครเคยกระทำพฤติกรรมดังกล่าวบ่อยครั้งกว่ากลุ่มอื่น ๆ ดังแสดงด้วยสัญลักษณ์คะแนน ในรูปที่ ๑๗

ภาพที่ ๑๗

แสดงสัญญาณกะเนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร
ภูมิภาค ในมาตร "เกยท่าหรือไม"

ตารางที่ ๕๐ แสดงค่ามัถุมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ (F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม ด้วยวิธีของเซฟเฟ ในมาตร ๒ จำแนกตามตัวแปร สภาพความเป็นเมือง

พฤติกรรม	ค่าสถิติ	ใจกลางมหานคร				การเปรียบเทียบ	
		๑	๒	๓	๔	F	เทียบพหุคูณ
พ ๙	\bar{X}	๑.๗๙	๑.๗๓	๑.๗๙	๑.๖๙	**	๔ ๒ ๓ ๑
	S.D.	๐.๔๔	๐.๔๙	๐.๔๓	๐.๔๙	๘.๒๒๓	
พ ๑๖	\bar{X}	๑.๗๙	๑.๗๙	๑.๗๓	๑.๖๔	**	๔ ๓ ๒ ๑
	S.D.	๐.๔๔	๐.๔๓	๐.๔๖	๐.๔๔	๖.๕๖๒	
พ ๑๓	\bar{X}	๑.๖๔	๑.๖๙	๑.๖๙	๑.๖๖		๑ ๔ ๓ ๒
	S.D.	๐.๔๔	๐.๔๙	๐.๔๙	๐.๕๒	๑.๑๒๔	
พ ๑๘	\bar{X}	๑.๖๖	๑.๖๖	๑.๖๖	๑.๖๑		๔ ๑ ๒ ๓
	S.D.	๐.๔๗	๐.๕๔	๐.๕๕	๐.๕๙	๑.๖๘๐	
พ ๑๕	\bar{X}	๑.๕๒	๑.๔๗	๑.๕๕	๑.๔๗		๒ ๔ ๑ ๓
	S.D.	๑.๖๔	๐.๕๗	๐.๕๙	๐.๖๑	๑.๗๙๖	
พ ๑๐	\bar{X}	๑.๕๙	๑.๕๑	๑.๕๒	๑.๓๖	***	๔ ๒ ๓ ๑
	S.D.	๐.๕๕	๐.๕๙	๐.๕๗	๐.๖๒	๙.๖๑๖	
พ ๑๑	\bar{X}	๑.๔๗	๑.๔๔	๑.๕๖	๑.๓๕	**	๔ ๒ ๓ ๑
	S.D.	๐.๖๓	๐.๕๙	๐.๕๙	๐.๖๕	๖.๙๖๑	
พ ๙	\bar{X}	๐.๙๔	๐.๙๔	๑.๐๙	๑.๐๓	**	๑ ๒ ๔ ๓
	S.D.	๐.๗๒	๐.๗๖	๐.๗๔	๐.๗๕	๔.๕๕๔	
พ ๒๑	\bar{X}	๐.๙๓	๐.๙๙	๐.๙๒	๐.๙๕	*	๔ ๒ ๓ ๑
	S.D.	๐.๖๓	๐.๖๓	๐.๕๙	๐.๖๒	๓.๕๓๑	
พ ๑๗	\bar{X}	๐.๙๖	๐.๙๕	๐.๙๕	๐.๙๙		๓ ๔ ๒ ๑
	S.D.	๐.๖๒	๐.๖๒	๐.๖๔	๐.๖๖	๑.๖๓๔	
พ ๕	\bar{X}	๐.๙๔	๐.๙๐	๐.๙๔	๐.๙๑		๒ ๔ ๑ ๓
	S.D.	๐.๗๔	๐.๖๙	๐.๗๑	๐.๗๑	๐.๕๖๔	

***p < .๐๐๑, **p < .๐๑, *p < .๐๕
 ก. F หมายถึง ค่า F ที่ได้ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่ เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ชาติความเป็นเอกพันธ์

ตารางที่ ๘๐ แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ (F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม ด้วยวิธีของเซฟเฟ ในมาตรา ๒ จำแนกตามตัวแปร สภาพความเป็นเมือง(ต่อ)

พฤติกรรม	ค่าสถิติ	ใจกลางมหานคร		ชานมหานคร		อ.เมือง		อ.ชนบท		F	การเปรียบเทียบพหุคูณ
		๑	๒	๓	๔	๕	๖				
พ ๑๔	\bar{X}	๐.๘๘	๐.๘๓	๐.๘๔	๐.๗๖	***	๓.๘๘๗	๔	๒	๓	๑
	S.D.	๐.๗๑	๐.๖๘	๐.๖๙	๐.๖๙						
พ ๒	\bar{X}	๐.๘๒	๐.๖๗	๐.๘๗	๐.๗๒	***	๑๕.๒๓๐	๒	๔	๓	๑
	S.D.	๐.๗๖	๐.๖๘	๐.๗๓	๐.๖๙						
พ ๖	\bar{X}	๐.๖๘	๐.๗๙	๐.๗๙	๐.๗๘	๒.๕๘๑	๑	๔	๒	๓	
	S.D.	๐.๖๗	๐.๖๘	๐.๖๙	๐.๖๘						
พ ๑	\bar{X}	๐.๖๐	๐.๕๗	๐.๕๖	๐.๕๓	๑.๗๗๔	๔	๓	๒	๑	
	S.D.	๐.๕๔	๐.๕๗	๐.๕๔	๐.๕๔						
พ ๑๔	\bar{X}	๐.๕๒	๐.๕๑	๐.๕๕	๐.๕๓	๐.๕๔๘	๒	๑	๔	๓	
	S.D.	๐.๕๘	๐.๕๗	๐.๖๐	๐.๕๙						
พ ๗	\bar{X}	๐.๓๕	๐.๓๓	๐.๓๕	๐.๓๘	๐.๘๖๙	๒	๓	๑	๔	
	S.D.	๐.๕๕	๐.๕๕	๐.๕๒	๐.๕๖						
พ ๔	\bar{X}	๐.๓๐	๐.๓๓	๐.๓๔	๐.๓๕	๐.๗๑๖	๑	๒	๓	๔	
	S.D.	๐.๕๑	๐.๕๓	๐.๕๕	๐.๕๕						
พ ๑๒	\bar{X}	๐.๒๖	๐.๒๗	๐.๒๖	๐.๒๔	๐.๓๐๒	๔	๓	๑	๒	
	S.D.	๐.๔๙	๐.๔๙	๐.๕๖	๐.๕๖						
พ ๒๐	\bar{X}	๐.๒๗	๐.๒๕	๐.๒๕	๐.๒๓	๐.๖๙๒	๔	๓	๒	๑	
	S.D.	๐.๔๘	๐.๔๗	๐.๕๖	๐.๕๖						
พ ๓	\bar{X}	๐.๑๓	๐.๑๖	๐.๑๙	๐.๒๑	๓.๓๘๓	๑	๒	๓	๔	
	S.D.	๐.๓๔	๐.๓๘	๐.๔๒	๐.๔๓						

***p < .๐๐๑, **p < .๐๑

ก. F หมายถึง ค่า F ที่ได้ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ชาติความเป็นเอกพันธ์

จากตารางที่ ๕๘ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามตัวแปรสภาพความเป็นเมืองมาตรฐานที่ ๒ ผลสรุปได้ว่า ถ้ามีโอกาสกลุ่มสภาพความเป็นเมืองทั้ง ๔ กลุ่ม มีแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ตั้งแต่ระดับ ๐.๐๕ ขึ้นไป จำนวน ๔ พฤติกรรม เป็นพฤติกรรมด้านบวก ๗ พฤติกรรม และ พฤติกรรมด้านลบ ๑ พฤติกรรม

พฤติกรรมด้านบวก ๗ พฤติกรรม ได้แก่ การช่วยเหลือผู้อื่น (พ ๔) การกตัญญู แมต่นจะยากลำบาก (พ ๑๖) การให้อภัย (พ ๑๐) การเห็นอกเห็นใจ (พ ๑๑) การเห็นแก่พวกพ้อง (พ ๔) การเอาตน (พ ๒๑) และการรักษาสัญญา (พ ๒) และเมื่อแจกแจงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากร แต่ละคู่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญด้วยวิธีของ เซฟเฟ ได้ผลดังแสดงในตาราง ๕๑

ตารางที่ ๕๑ แสดงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญด้วยวิธีของ เซฟเฟ ในพฤติกรรมด้านบวกมาตรฐาน ๒ จำแนกตามตัวแปรสภาพความเป็นเมือง

กลุ่มน้อย \ กลุ่มมาก	ใจกลางมหานคร	ชานมหานคร	อ.เมือง	อ.ชนบท	รวม
ใจกลางมหานคร		๐	๑	๐	๑
ชานมหานคร	๑		๑	๐	๒
อ.เมือง	๐	๐		๐	๐
อ.ชนบท	๔	๒	๔		๑๐
รวม	๕	๒	๖	๐	๑๓

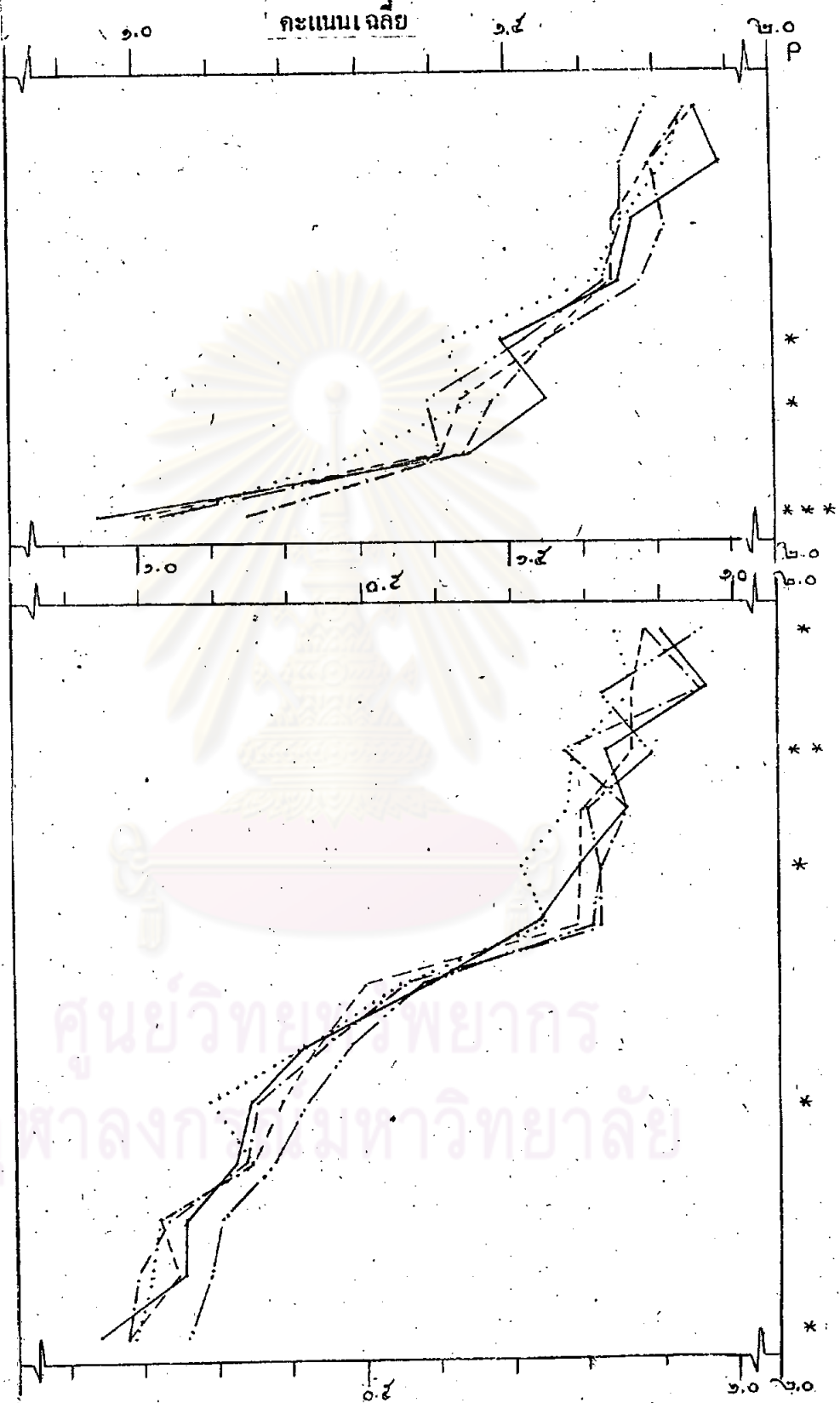
จากตารางที่ ๕๑ แสดงให้เห็นโดยส่วนรวมว่า กลุ่มอำเภอชนบทมีแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมด้านบวกน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ และกลุ่มอำเภอเมืองมีแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ อันดับรองลงมาคือ กลุ่มใจกลางมหานคร สำหรับพฤติกรรมการเห็นอกเห็นใจ (พ ๑๑) และการเอาตน (พ ๒๑) ไม่สามารถบอกได้ว่า กลุ่มใดแตกต่างกับกลุ่มใดตามวิธีของ เซฟเฟ

ส่วนพฤติกรรมด้านลบ ๑ พฤติกรรม คือ การรักษาหน้า ไม่สามารถบอกได้ว่ากลุ่มใดแตกต่างจากกลุ่มใดด้วยวิธีของ เซฟเฟ ดังแสดงด้วยสัญญาณคะแนนในรูปที่ ๑๔

แสดงสัญญาณกะแนมพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร
ภูมิภาค ในมาตร ๒ "จะหรือไม่ถามโอกาส"

พฤติกรรม

- พ ๘
- พ ๑๖
- พ ๑๓
- พ ๑๔
- พ ๑๕
- พ ๑๐
- พ ๑๑
- พ ๙
- พ ๑๗
- พ ๑๖
- พ ๙
- พ ๑๙
- พ ๒
- พ ๑๗
- พ ๑๘
- พ ๑๕
- พ ๑๖
- พ ๑๗
- พ ๑๘
- พ ๑๙
- พ ๒๐
- พ ๒๑
- พ ๒๒
- พ ๒๓
- พ ๒๔
- พ ๒๕
- พ ๒๖
- พ ๒๗
- พ ๒๘
- พ ๒๙
- พ ๓๐
- พ ๓๑
- พ ๓๒
- พ ๓๓
- พ ๓๔
- พ ๓๕
- พ ๓๖
- พ ๓๗
- พ ๓๘
- พ ๓๙
- พ ๔๐
- พ ๔๑
- พ ๔๒
- พ ๔๓
- พ ๔๔
- พ ๔๕
- พ ๔๖
- พ ๔๗
- พ ๔๘
- พ ๔๙
- พ ๕๐
- พ ๕๑
- พ ๕๒
- พ ๕๓
- พ ๕๔
- พ ๕๕
- พ ๕๖
- พ ๕๗
- พ ๕๘
- พ ๕๙
- พ ๖๐
- พ ๖๑
- พ ๖๒
- พ ๖๓
- พ ๖๔
- พ ๖๕
- พ ๖๖
- พ ๖๗
- พ ๖๘
- พ ๖๙
- พ ๗๐
- พ ๗๑
- พ ๗๒
- พ ๗๓
- พ ๗๔
- พ ๗๕
- พ ๗๖
- พ ๗๗
- พ ๗๘
- พ ๗๙
- พ ๘๐
- พ ๘๑
- พ ๘๒
- พ ๘๓
- พ ๘๔
- พ ๘๕
- พ ๘๖
- พ ๘๗
- พ ๘๘
- พ ๘๙
- พ ๙๐
- พ ๙๑
- พ ๙๒
- พ ๙๓
- พ ๙๔
- พ ๙๕
- พ ๙๖
- พ ๙๗
- พ ๙๘
- พ ๙๙
- พ ๑๐๐

_____ กทม. - - - - - ภาคใต้
 ภาคกลาง - · - · - · - ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 - - - - - ภาคเหนือ

ตารางที่ ๕๖ แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ (F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม ด้วยวิธีของเซฟเฟ ในมาตร ๓ จำแนกตามตัวแปรสภาพความเป็นเมือง

พฤติกรรม	ค่าสถิติ	ใจกลางมหานคร		อ.เมือง	อ.ชนบท	F	ก การเปรียบเทียบทุกคู่
		๑	๒	๓	๔		
พ ๑๔	\bar{X}	๑.๖๓	๑.๔๓	๑.๕๕	๑.๔๔	** ๑๒.๑๕๒	<u>๒ ๔ ๓ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๕	๐.๖๖	๐.๕๘	๐.๖๖		
พ ๑๘	\bar{X}	๑.๕๓	๑.๕๔	๑.๕๑	๑.๕๔	* ๒.๗๗๖	<u>๒ ๔ ๓ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๖	๐.๖๑	๐.๕๙	๐.๖๒		
พ ๗	\bar{X}	๑.๕๗	๑.๕๘	๑.๕๒	๑.๕๑	** ๗.๕๕๔	<u>๔ ๒ ๓ ๑</u>
	S.D.	๐.๖๒	๐.๖๓	๐.๖๒	๐.๖๘		
พ ๙	\bar{X}	๑.๕๖	๑.๓๙	๑.๕๑	๑.๕๒	** ๑๐.๐๒๙	<u>๒ ๔ ๓ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๓	๐.๕๔	๐.๕๒	๐.๕๗		
พ ๑๔	\bar{X}	๑.๕๗	๑.๔๗	๑.๕๑	๑.๕๑	** ๔.๖๗๘	<u>๔ ๒ ๓ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๘	๐.๕๔	๐.๕๖	๐.๕๙		
พ ๑	\bar{X}	๑.๕๙	๑.๕๘	๑.๕๔	๑.๕๖	๐.๘๑๙	<u>๓ ๔ ๒ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๙	๐.๕๘	๐.๕๘	๐.๕๙		
พ ๑๓	\bar{X}	๑.๓๙	๑.๓๕	๑.๓๙	๑.๓๘	๐.๕๙๓	<u>๒ ๔ ๓ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๙	๐.๕๔	๐.๕๕	๐.๕๗		
พ ๒๑	\bar{X}	๑.๓๙	๑.๓๘	๑.๔๑	๑.๒๘	*** ๙.๐๖๐	<u>๔ ๒ ๑ ๓</u>
	S.D.	๐.๖๑	๐.๖๑	๐.๖๐	๐.๖๓		
พ ๕	\bar{X}	๑.๕๐	๑.๒๙	๑.๓๕	๑.๒๙	* ๓.๒๔๗	<u>๔ ๒ ๓ ๑</u>
	S.D.	๐.๖๙	๐.๗๒	๐.๖๘	๐.๖๙		
พ ๘	\bar{X}	๑.๓๓	๑.๒๗	๑.๒๙	๑.๒๖	๐.๘๕๘	<u>๔ ๒ ๓ ๑</u>
	S.D.	๐.๗๓	๐.๖๘	๐.๖๘	๐.๗๑		
พ ๑๐	\bar{X}	๑.๒๔	๑.๒๓	๑.๒๐	๑.๒๔	๑.๙๕๒	<u>๔ ๓ ๒ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๗	๐.๕๖	๐.๕๔	๐.๕๘		

***p < .๐๐๑, **p < .๐๑, *p < .๐๕

ก. F หมายถึง ค่า F ที่ได้ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่ เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์

ตารางที่ ๕๒ แสดงค่ามัธยิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ (F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม ด้วยวิธีของเซฟเฟ ในมาตร ๓ จำแนกตามตัวแปร สภาพความเป็นเมือง(ต่อ)

พฤติกรรม	ค่าสถิติ	ใจกลาง	ชาน	อ.เมือง	อ.ชนบท	F	การเปรียบเทียบพหุคูณ
		มหานคร	มหานคร	๓	๔		
		๑	๒	๓	๔		
พ ๑๒	\bar{X}	๑.๒๒	๑.๑๙	๑.๒๑	๑.๑๔	๓.๑๓๐ *	<u>๔ ๒ ๓ ๑</u>
	S.D.	๐.๖๑	๐.๖๑	๐.๕๙	๐.๖๑		
พ ๓	\bar{X}	๑.๑๗	๑.๑๔	๑.๑๔	๑.๒๐	๑.๗๔๐	<u>๒ ๓ ๑ ๔</u>
	S.D.	๐.๖๒	๐.๖๐	๐.๖๓	๐.๖๒		
พ ๑๖	\bar{X}	๑.๑๗	๑.๒๓	๑.๑๘	๑.๑๑	๒.๑๐๑	<u>๔ ๑ ๓ ๒</u>
	S.D.	๐.๕๙	๐.๕๗	๐.๕๗	๐.๕๙		
พ ๒๐	\bar{X}	๑.๒๖	๑.๑๙	๑.๑๘	๑.๐๙	๖.๖๖๕ ***	<u>๔ ๓ ๒ ๑</u>
	S.D.	๐.๖๒	๐.๖๓	๐.๖๔	๐.๖๘		
พ ๑๑	\bar{X}	๑.๑๒	๑.๑๑	๑.๑๔	๑.๑๒	๐.๓๒๙	<u>๒ ๑ ๔ ๓</u>
	S.D.	๐.๖๐	๐.๕๙	๐.๕๗	๐.๕๙		
พ ๒	\bar{X}	๑.๐๔	๑.๐๕	๑.๐๗	๑.๐๙	๐.๘๖๙	<u>๑ ๒ ๓ ๔</u>
	S.D.	๐.๖๓	๐.๖๓	๐.๖๓	๐.๖๔		
พ ๔	\bar{X}	๑.๐๒	๑.๐๘	๑.๐๔	๑.๐๘	๑.๑๘๔	<u>๑ ๓ ๔ ๒</u>
	S.D.	๐.๖๖	๐.๖๑	๐.๖๒	๐.๖๔		
พ ๖	\bar{X}	๑.๐๙	๑.๐๘	๑.๐๘	๑.๐๔	๐.๖๘๖	<u>๔ ๓ ๒ ๑</u>
	S.D.	๐.๖๙	๐.๗๒	๐.๖๙	๐.๖๙		
พ ๑๔	\bar{X}	๑.๐๕	๑.๐๗	๑.๐๖	๑.๐๓	๐.๕๙๓	<u>๔ ๑ ๓ ๒</u>
	S.D.	๐.๖๔	๐.๖๖	๐.๖๔	๐.๖๖		
พ ๑๗	\bar{X}	๐.๙๔	๐.๘๘	๐.๙๖	๐.๙๖	๐.๘๒๗	<u>๒ ๑ ๓ ๔</u>
	S.D.	๐.๖๗	๐.๖๑	๐.๖๑	๐.๖๑		

***p < .๐๐๑,

*p < .๐๕

จากตารางที่ ๕๖ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว จำแนกตามตัวแปรสภาพความเป็นเมืองมาตราที่ ๓ ผลสรุปได้ว่า กลุ่มสภาพความเป็นเมืองทั้ง ๔ กลุ่ม เคยเห็นคนอื่นกระทำพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติตั้งแต่ระดับ ๐.๐๕ ขึ้นไป จำนวน ๔ พฤติกรรม เป็นพฤติกรรมด้านบวก ๔ พฤติกรรม และพฤติกรรมด้านลบ ๔ พฤติกรรม

พฤติกรรมด้านบวก ๔ พฤติกรรมได้แก่ การคำนึงถึงความอาวุโส (พ ๑๔) การช่วยเหลือผู้อื่น (พ ๔) การรักษาชื่อเสียงของหมู่คณะ (พ ๑๕) และการอวดตน (พ ๒๑) เมื่อแจ้งนัยความถี่จำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มิมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยวิธีของเซฟเฟ ได้ผลดังแสดงในตารางที่ ๕๗

ตารางที่ ๕๗ แสดงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากร แต่ละคู่มิมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยวิธีของเซฟเฟในพฤติกรรมด้านบวกมาตรา ๓ จำแนกตามตัวแปรสภาพความเป็นเมือง

กลุ่มน้อย \ กลุ่มมาก	ใจกลางมหานคร	ชานมหานคร	อ. เมือง	อ.ชนบท	รวม
ใจกลางมหานคร		๐	๐	๐	๐
ชานมหานคร	๑		๑	๐	๒
อ. เมือง	๐	๐		๐	๐
อ. ชนบท	๒	๐	๓		๕
รวม	๓	๐	๔	๐	๗

จากตารางที่ ๕๗ แสดงให้เห็นโดยส่วนรวมว่า กลุ่มอำเภอชนบท เคยเห็นคนอื่นกระทำพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมด้านบวกน้อยครั้งกว่ากลุ่มอื่น ๆ และกลุ่มอำเภอเมือง เคยเห็นผู้อื่นกระทำพฤติกรรมดังกล่าวบ่อยครั้งกว่ากลุ่มอื่น ๆ อันดับรองลงมาคือ กลุ่มใจกลางมหานคร สำหรับพฤติกรรมการคำนึงถึงความอาวุโส (พ ๑๔) ไม่สามารถบอกได้ว่ากลุ่มใดแตกต่างจากกลุ่มใดด้วยวิธีของเซฟเฟ

ส่วนพฤติกรรมด้านลบ ๔ พฤติกรรม ได้แก่ การไม่รักษาระเบียบวินัย (พ ๑๔) การปฏิบัติต่อคนร่ำรวยดีกว่าคนไม่ร่ำรวย (พ ๗) การประจบ (พ ๕) การเบียดเบียนผู้อื่น (พ ๑๒) และการอิจฉาริษยา (พ ๒๐) เมื่อแจกนับความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มิมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญด้วยวิธีของเซฟเฟ ได้ผลดังแสดงในตารางที่ ๕๔

ตารางที่ ๕๔ แสดงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มิมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ด้วยวิธีของเซฟเฟในพฤติกรรมด้านลบมาตรฐาน ๓ จำแนกตามตัวแปรสภาพความเป็นเมือง

กลุ่มน้อย \ กลุ่มมาก	ใจกลางมหานคร	ชานมหานคร	อ.เมือง	อ.ชนบท	รวม
ใจกลางมหานคร		๐	๐	๐	๐
ชานมหานคร	๑		๑	๐	๒
อ.เมือง	๐	๐		๐	๐
อ.ชนบท	๔	๐	๓		๗
รวม	๕	๐	๔	๐	๙

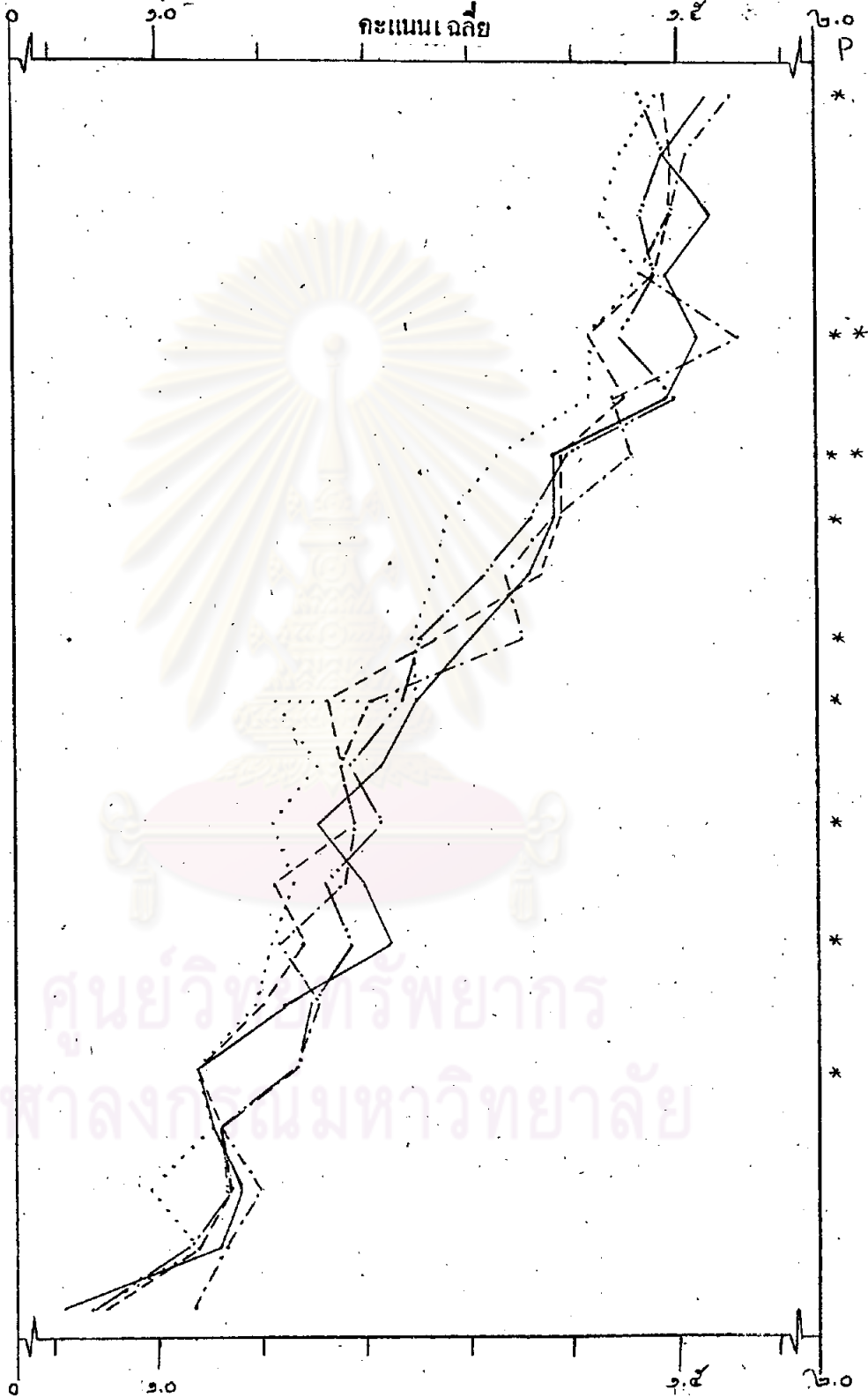
จากตารางที่ ๕๔ แสดงให้เห็นโดยส่วนรวมว่ากลุ่ม อ.ชนบท เคยเห็นผู้อื่นกระทำพฤติกรรมจรรยาธรรมทางด้านลบน้อยครั้งกว่ากลุ่มอื่น ๆ และกลุ่มใจกลางมหานครเคยเห็นผู้อื่นกระทำพฤติกรรมดังกล่าวบ่อยครั้งกว่ากลุ่มอื่น ๆ อันดับรองลงมาคือกลุ่มอำเภอเมือง สำหรับพฤติกรรมการเบียดเบียนผู้อื่น (พ ๑๒) ไม่สามารถบอกได้ว่ากลุ่มใดแตกต่างจากกลุ่มใดด้วยวิธีของเซฟเฟ ดังแสดงด้วยสัญญาณคะแนน ในรูปที่ ๑๔

ภาพที่ ๑๘

แสดงสัญญาณกะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร
ภูมิภาค ในมาตรา ๓ "เคยเห็นคนอื่นทำหรือไม่"

พฤติกรรม

- พ ๑๘
- พ ๑๘
- พ ๑
- พ ๕
- พ ๑๕
- พ ๑
- พ ๑๓
- พ ๒๑
- พ ๕
- พ ๕
- พ ๑๐
- พ ๑๒
- พ ๑
- พ ๑๖
- พ ๒๐
- พ ๑๑
- พ ๒
- พ ๕
- พ ๖
- พ ๑๕
- พ ๑๖

_____ กทม. ภาคใต้
..... ภาคกลาง -.-.-.-.- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
-.-.-.-.- ภาคเหนือ

ตารางที่ ๕๕ แสดงค่ามัธยิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ (F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม ด้วยวิธีของเซฟเฟ ในมาตร ๔ จำแนกตามตัวแปร สภาพความเป็นเมือง

พฤติกรรม- กรรม	ค่าสถิติ	ใจกลาง	ชาน	อ.เมือง	อ.ชนบท	F	การเปรียบเทียบพหุคูณ
		มหานคร	มหานคร	๓	๔		
พ ๑๘	\bar{X}	๑.๕๒	๑.๕๒	๑.๕๒	๑.๓๗	๑.๘๐๐	<u>๔ ๒ ๑ ๓</u>
	S.D.	๐.๕๒	๐.๕๒	๐.๕๓	๐.๕๓		
พ ๑๙	\bar{X}	๑.๓๙	๑.๕๒	๑.๕๑	๑.๓๙	๐.๕๑๙	<u>๑ ๔ ๓ ๒</u>
	S.D.	๐.๕๒	๐.๕๑	๐.๕๑	๐.๕๑		
พ ๑๔	\bar{X}	๑.๕๗	๑.๓๘	๑.๕๔	๑.๓๑	*** ๗.๕๑๓	<u>๔ ๒ ๓ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๖	๐.๕๐	๐.๕๓	๐.๕๒		
พ ๑๓	\bar{X}	๑.๓๐	๑.๓๔	๑.๓๓	๑.๓๓	๐.๕๕๑	<u>๑ ๔ ๓ ๒</u>
	S.D.	๐.๕๓	๐.๕๑	๐.๕๙	๐.๕๑		
พ ๑๖	\bar{X}	๑.๓๙	๑.๕๑	๑.๓๑	๑.๒๙	* ๓.๒๔๑	<u>๔ ๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๕๓	๐.๕๓	๐.๕๙	๐.๕๐		
พ ๕	\bar{X}	๑.๓๔	๑.๓๑	๑.๒๘	๑.๒๔	** ๓.๘๘๘	<u>๔ ๓ ๒ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๖	๐.๕๔	๐.๕๔	๐.๕๖		
พ ๒๑	\bar{X}	๑.๒๗	๑.๒๑	๑.๒๔	๑.๑๙	๒.๓๐๑	<u>๔ ๒ ๓ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๑	๐.๕๔	๐.๕๙	๐.๕๒		
พ ๘	\bar{X}	๑.๑๙	๑.๑๙	๑.๒๔	๑.๒๑	๑.๕๖๓	<u>๑ ๒ ๔ ๓</u>
	S.D.	๐.๕๓	๐.๕๔	๐.๕๓	๐.๕๔		
พ ๑๔	\bar{X}	๑.๒๔	๑.๑๙	๑.๒๒	๑.๑๔	*** ๕.๕๘๗	<u>๔ ๒ ๓ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๗	๐.๕๔	๐.๕๔	๐.๕๖		
พ ๗	\bar{X}	๑.๒๔	๑.๑๗	๑.๒๒	๑.๑๗	๒.๒๑๙	<u>๒ ๔ ๓ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๔	๐.๕๙	๐.๕๔	๐.๕๗		
พ ๑๐	\bar{X}	๑.๒๓	๑.๒๘	๑.๑๗	๑.๑๖	* ๓.๒๕๔	<u>๔ ๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๕๔	๐.๕๑	๐.๕๔	๐.๕๗		

***p < .๐๐๑, **p < .๐๑, *p < .๐๕

ตารางที่ ๕๕ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ (F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม ด้วยวิธีของเซฟเฟ ในมาตร ๔ จำแนกตามตัวแปรสภาพความเป็นเมือง(ต่อ)

พฤติกรรม	ค่าสถิติ	ใจกลาง				F	การเปรียบเทียบพหุคูณ
		มหานคร ๑	มหานคร ๒	อ.เมือง ๓	อ.ชนบท ๔		
พ ๑๑	\bar{X}	๑.๐๖	๑.๑๑	๑.๑๒	๑.๑๒	๑.๔๘๖	๑ ๒ ๔ ๓
	S.D.	๐.๔๖	๐.๕๑	๐.๔๕	๐.๔๗		
พ ๑	\bar{X}	๑.๑๓	๑.๐๘	๑.๑๑	๑.๑๐	๐.๔๐๖	๒ ๔ ๓ ๑
	S.D.	๐.๔๖	๐.๔๕	๐.๔๐	๐.๔๓		
พ ๖	\bar{X}	๑.๐๙	๑.๐๘	๑.๐๘	๑.๐๕	๐.๙๙๖	๔ ๓ ๒ ๑
	S.D.	๐.๕๑	๐.๕๒	๐.๔๘	๐.๕๑		
พ ๑๔	\bar{X}	๑.๐๘	๑.๐๖	๑.๐๗	๑.๐๔	๐.๘๓๓	๔ ๒ ๓ ๑
	S.D.	๐.๕๒	๐.๕๓	๐.๔๘	๐.๕๑		
พ ๑๗	\bar{X}	๑.๐๓	๑.๐๘	๑.๐๓	๑.๐๕	๐.๕๕๘	๑ ๓ ๔ ๒
	S.D.	๐.๔๓	๐.๓๗	๐.๓๙	๐.๔๓		
พ ๓	\bar{X}	๑.๐๒	๑.๐๐	๑.๐๑	๑.๐๒	๐.๓๔๔	๒ ๓ ๑ ๔
	S.D.	๐.๔๘	๐.๔๓	๐.๔๔	๐.๔๘		
พ ๔	\bar{X}	๐.๙๘	๑.๐๓	๑.๐๑	๑.๐๑	๐.๕๐๙	๑ ๔ ๓ ๒
	S.D.	๐.๕๐	๐.๔๘	๐.๔๓	๐.๔๙		
พ ๒	\bar{X}	๑.๐๑	๐.๙๗	๑.๐๑	๑.๐๐	๐.๖๕๓	๒ ๔ ๑ ๓
	S.D.	๐.๔๙	๐.๔๘	๐.๔๓	๐.๕๖		
พ ๒๐	\bar{X}	๑.๐๑	๐.๙๗	๑.๐๑	๐.๙๗	๑.๕๓๐	๒ ๔ ๑ ๓
	S.D.	๐.๔๘	๐.๔๘	๐.๔๘	๐.๕๓		
พ ๑๒	\bar{X}	๐.๙๕	๐.๙๖	๐.๙๕	๐.๙๔	๐.๑๘๘	๔ ๓ ๑ ๒
	S.D.	๐.๕๕	๐.๔๘	๐.๔๗	๐.๔๙		

ก. F หมายถึง ค่า F ที่ได้ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างขาดความเป็นเอกพันธ์

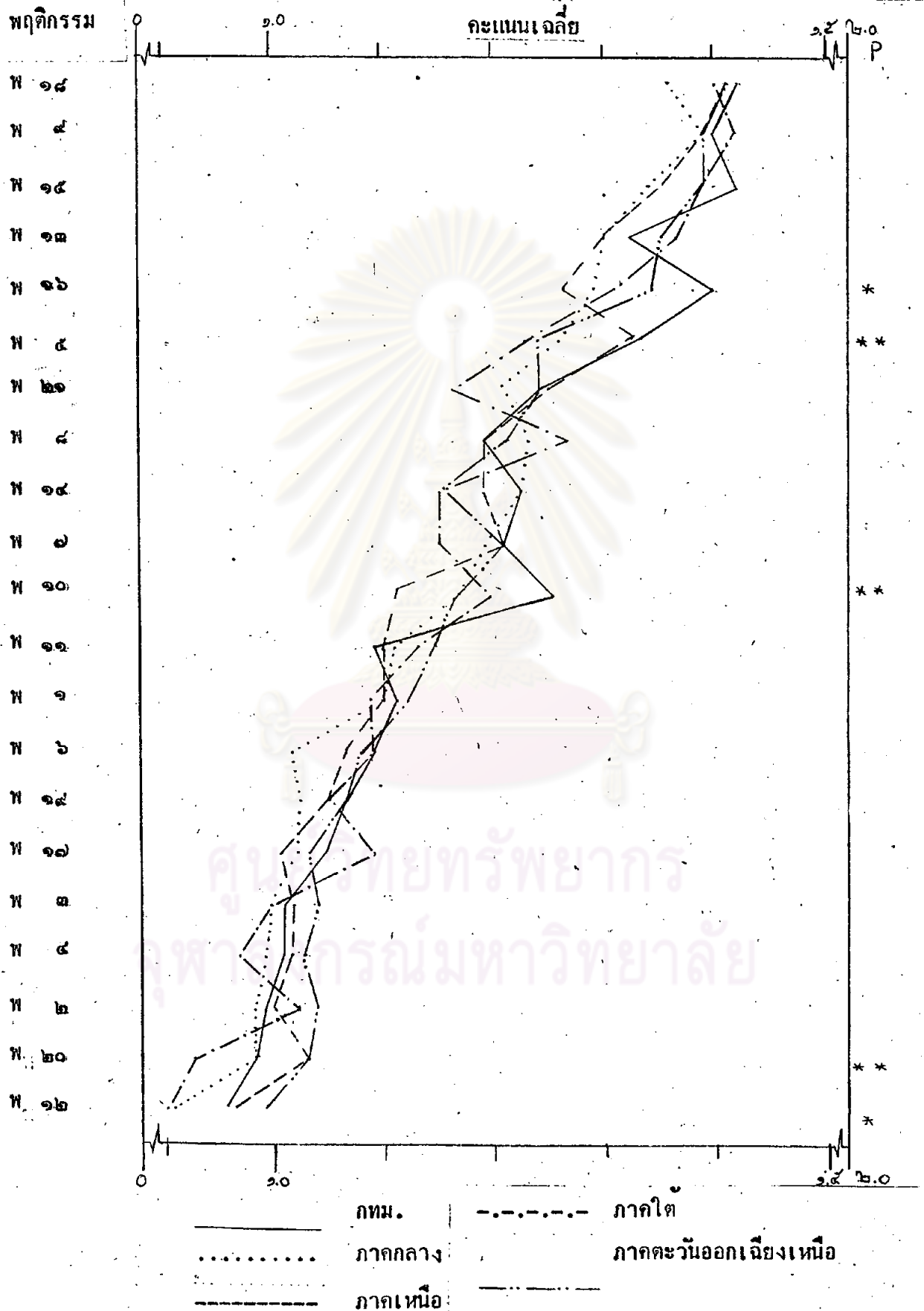
จากตารางที่ ๕๕ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามตัวแปรสภาพความเป็นเมือง มาตราที่ ๔ ผลสรุปได้ว่า โดยส่วนรวมกลุ่มสภาพความเป็นเมืองทั้ง ๔ กลุ่ม คิดว่าคนอื่นมีแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมจำนวน ๔ พฤติกรรม ที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติตั้งแต่ระดับ ๐.๐๕ ขึ้นไป เป็นพฤติกรรมด้านบวก ๓ พฤติกรรม และพฤติกรรมด้านลบ ๒ พฤติกรรม

พฤติกรรมด้านบวก ๓ พฤติกรรม ได้แก่การรักษาสื่อเสียงของหมูกณะ (พ ๑๔) การกตัญญูแม่ตนจะยากลำบาก (พ ๑๖) และการให้อภัย (พ ๑๐) เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยวิธีของ เซฟเฟในพฤติกรรมการรักษาสื่อเสียงของหมูกณะ (พ ๑๔) พบว่า กลุ่มอำเภอนบพิตำ คิดว่าคนอื่นมีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมดังกล่าวน้อยกว่ากลุ่มใจกลางมหานคร สำหรับพฤติกรรมการกตัญญูแม่ตนจะยากลำบาก (พ ๑๖) และการให้อภัย (พ ๑๐) ไม่สามารถบอกได้ว่ากลุ่มใดแตกต่างกับกลุ่มใดด้วยวิธีของ เซฟเฟ

ส่วนพฤติกรรมด้านลบ ๒ พฤติกรรม ได้แก่ การประจบ (พ ๕) และการไม่รักษาระเบียบวินัย (พ ๑๔) เมื่อแจกแจงจำนวนครั้งที่ประชากร แต่ละคูมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญด้วยวิธีของ เซฟเฟ พบว่ากลุ่มอำเภอนบพิตำ คิดว่าคนอื่นมีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมดังกล่าวน้อยกว่ากลุ่มใจกลางมหานคร ดังแสดงด้วยสัญญาณคะแนนในรูปที่ ๒๐

๔.๖ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีของ เซฟเฟ ของคะแนนพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปรอาชีพหลักของครอบครัวซึ่งได้แก่ ข้าราชการ ผู้ใช้แรงงาน ธุรกิจการค้า และถูกจ้างเอกชน เสนอตามรายการ ดังแสดงในตารางที่ ๕๖ - ๖๔

แสดงสัญญาณกะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปรภูมิภาค ในมาตร ๔ "ดีกว่าคนอื่น"

ตารางที่ ๕๖ แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ (F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม ด้วยวิธีของเซฟเฟ ในมาตรา ๑ จำแนกตามตัวแปรอาชีพหลักของครอบครัว

พฤติกรรม	ค่าสถิติ	ข้าราชการ	ผู้ใช้แรงงาน	ธุรกิจการค้า	ลูกจ้างเอกชน	F	การเปรียบเทียบพหุคูณ
		๑	๒	๓	๔		
พ ๑๘	\bar{X}	๑.๖๖	๑.๕๙	๑.๖๐	๑.๖๒	๐.๒๐๙	<u>๒ ๓ ๔ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๙	๐.๖๖	๐.๖๓	๐.๖๑		
พ ๑๙	\bar{X}	๑.๖๕	๑.๕๒	๑.๕๕	๑.๕๙	๘.๘๗๕**	<u>๓ ๔ ๒ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๙	๐.๖๒	๐.๖๕	๐.๖๕		
พ ๑๐	\bar{X}	๑.๕๖	๑.๓๗	๑.๕๖	๑.๕๗	๖.๘๙๑**	<u>๒ ๓ ๔ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๘	๐.๖๗	๐.๖๑	๐.๖๒		
พ ๑๔	\bar{X}	๑.๕๐	๑.๓๙	๑.๓๙	๑.๔๑	๖.๘๖๐***	<u>๓ ๒ ๔ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๘	๐.๖๐	๐.๕๙	๐.๖๓		
พ ๑๖	\bar{X}	๑.๕๘	๑.๓๗	๑.๒๗	๑.๓๘	๗.๕๓๒**	<u>๓ ๒ ๔ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๙	๐.๖๖	๐.๖๗	๐.๖๖		
พ ๑๑	\bar{X}	๑.๕๙	๑.๒๑	๑.๒๕	๑.๒๓	๑๘.๑๕๐***	<u>๒ ๔ ๓ ๑</u>
	S.D.	๐.๖๙	๐.๗๗	๐.๗๖	๐.๗๘		
พ ๑๓	\bar{X}	๑.๓๒	๑.๓๓	๑.๑๙	๑.๒๒	๗.๓๙๗***	<u>๓ ๔ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๖๕	๐.๖๗	๐.๖๙	๐.๗๑		
พ ๑๕	\bar{X}	๐.๘๗	๑.๑๒	๐.๙๓	๐.๙๒	๘.๕๕๑***	<u>๔ ๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๘๑	๐.๘๓	๐.๘๐	๐.๘๒		
พ ๒	\bar{X}	๐.๘๑	๐.๗๓	๐.๘๑	๐.๘๕	๘.๗๐๐***	<u>๒ ๓ ๔ ๑</u>
	S.D.	๐.๗๕	๐.๗๕	๐.๗๓	๐.๗๒		
พ ๒๑	\bar{X}	๐.๘๐	๐.๗๓	๐.๗๘	๐.๗๙	๒.๑๙๕	<u>๒ ๓ ๔ ๑</u>
	S.D.	๐.๖๓	๐.๖๖	๐.๖๑	๐.๖๓		

***p < .๐๐๑, **p < .๐๑

ก. F หมายถึง ค่า F ที่ได้ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่ เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์

ตารางที่ ๘๖ แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ (F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม ด้วยวิธีของเซฟเฟ ในมาตรา ๑ จำแนกตามตัวแปรอาชีพหลักของครอบครัว(ต่อ)

พฤติกรรม	ค่าสถิติ	ผู้ใช้แรงงาน				F ^ก	การเปรียบเทียบพหุคูณ
		๑	๒	๓	๔		
พ ๑๗	\bar{X}	๐.๗๐	๐.๘๒	๐.๗๓	๐.๘๗	๓.๕๑๐ *	<u>๑ ๓ ๒ ๔</u>
	S.D.	๐.๖๔	๐.๖๙	๐.๖๖	๐.๗๔		
พ ๑๘	\bar{X}	๐.๗๗	๐.๗๐	๐.๐๘	๐.๖๓	๓.๔๕๖ *	<u>๔ ๓ ๒ ๑</u>
	S.D.	๐.๓๔	๐.๗๕	๐.๗๓	๐.๗๖		
พ ๖	\bar{X}	๐.๖๙	๐.๖๔	๐.๕๙	๐.๕๙	๓.๓๗๔ *	<u>๓ ๔ ๒ ๑</u>
	S.D.	๐.๗๑	๐.๗๖	๐.๗๑	๐.๗๒		
พ ๔	\bar{X}	๐.๖๕	๐.๖๕	๐.๖๓	๐.๗๑	๐.๗๑๖	<u>๓ ๒ ๑ ๔</u>
	S.D.	๐.๗๑	๐.๗๕	๐.๗๑	๐.๗๒		
พ ๑	\bar{X}	๐.๖๑	๐.๕๘	๐.๖๖	๐.๖๓	๒.๙๗๙ *	<u>๒ ๑ ๔ ๓</u>
	S.D.	๐.๕๔	๐.๕๗	๐.๕๔	๐.๕๔		
พ ๑๔	\bar{X}	๐.๕๔	๐.๕๗	๐.๕๙	๐.๕๔	๑.๑๘๘	<u>๑ ๔ ๒ ๓</u>
	S.D.	๐.๕๙	๐.๖๔	๐.๖๔	๐.๖๓		
พ ๑๒	\bar{X}	๐.๕๒	๐.๕๒	๐.๕๗	๐.๕๘	๒.๑๑๙	<u>๑ ๒ ๓ ๔</u>
	S.D.	๐.๕๓	๐.๕๕	๐.๕๕	๐.๕๔		
พ ๗	\bar{X}	๐.๓๗	๐.๓๖	๐.๓๕	๐.๒๙	๐.๘๙๐	<u>๔ ๓ ๒ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๘	๐.๖๑	๐.๕๗	๐.๕๖		
พ ๕	\bar{X}	๐.๒๙	๐.๓๔	๐.๓๗	๐.๓๒	๓.๘๒๖ **	<u>๑ ๔ ๒ ๓</u>
	S.D.	๐.๕๓	๐.๕๖	๐.๕๕	๐.๕๒		
พ ๒๐	\bar{X}	๐.๒๕	๐.๒๙	๐.๓๓	๐.๒๗	๓.๓๖๕ *	<u>๑ ๔ ๒ ๓</u>
	S.D.	๐.๕๖	๐.๕๓	๐.๕๔	๐.๕๗		
พ ๓	\bar{X}	๐.๑๔	๐.๑๙	๐.๒๒	๐.๑๖	๗.๐๐๓ **	<u>๑ ๔ ๒ ๓</u>
	S.D.	๐.๓๖	๐.๕๒	๐.๕๓	๐.๓๘		

**p < .๐๑, *p < .๐๕

ก. F หมายถึง ค่า F ที่ได้ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่ เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์

จากตารางที่ ๕๖ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว จำแนกตามตัวแปรอาชีพหลักของครอบครัวมาตราที่ ๑ ผลสรุปได้ว่า กลุ่มอาชีพทั้ง ๔ กลุ่ม เคยกระทำพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติตั้งแต่ระดับ ๐.๐๕ ขึ้นไป จำนวน ๑๕ พฤติกรรม เป็นพฤติกรรมด้านบวก ๘ พฤติกรรม และพฤติกรรมด้านลบ ๗ พฤติกรรม

พฤติกรรมด้านบวก ๘ พฤติกรรม ได้แก่ การรักษายี่ห้อเสียงของหมูกณะ (พ ๑๕) การให้อภัย (พ ๑๐) การช่วยเหลือผู้อื่น (พ ๕) การกตัญญูแม่ต้นจะยากลำบาก (พ ๑๖) การเห็นอกเห็นใจ (พ ๑๑) การบำเพ็ญประโยชน์ (พ ๑๓) การเห็นแก่พวกพ้อง (พ ๘) และการรักษาสัญญา (พ ๒) และเมื่อแจกแจงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มิความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญด้วยวิธีของเซฟเฟ ได้ผลดังแสดงในตารางที่ ๕๗

ตารางที่ ๕๗ แสดงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มิความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญด้วยวิธีของเซฟเฟ ในพฤติกรรมด้านบวกมาตรา ๑ จำแนกตามตัวแปรอาชีพหลักของครอบครัว

กลุ่มน้อย	กลุ่มมาก				
	ข้าราชการ	ผู้ใช้แรงงาน	ธุรกิจการค้า	ลูกจ้างเอกชน	รวม
ข้าราชการ		๑	๐	๐	๑
ผู้ใช้แรงงาน	๔		๐	๐	๔
ธุรกิจการค้า	๖	๒		๐	๘
ลูกจ้างเอกชน	๑	๖	๐	๐	๒
รวม	๑๑	๘	๐	๐	๑๙

จากตารางที่ ๕๗ แสดงให้เห็นโดยส่วนรวมว่ากลุ่มธุรกิจการค้า เคยกระทำพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมด้านบวกน้อยครั้งกว่ากลุ่มอื่น ๆ และกลุ่มข้าราชการเคยกระทำพฤติกรรมดังกล่าวบ่อยครั้งกว่ากลุ่มอื่น ๆ

ส่วนพฤติกรรมด้านลบ ๗ พฤติกรรม ได้แก่ การกตัญญูแม้การกระทำนั้นจะผิด
ระเบียบ (พ ๑๗) การรักษาหน้า (พ ๑๔) การปฏิบัติต่อผู้ชาติกว่าผู้หญิง (พ ๖) การ
พูดปด (พ ๑) การใช้กลโลบาย (พ ๔) การอิจฉาริษยา (พ ๒๐) และการให้ร้ายป้าย
สี (พ ๓)

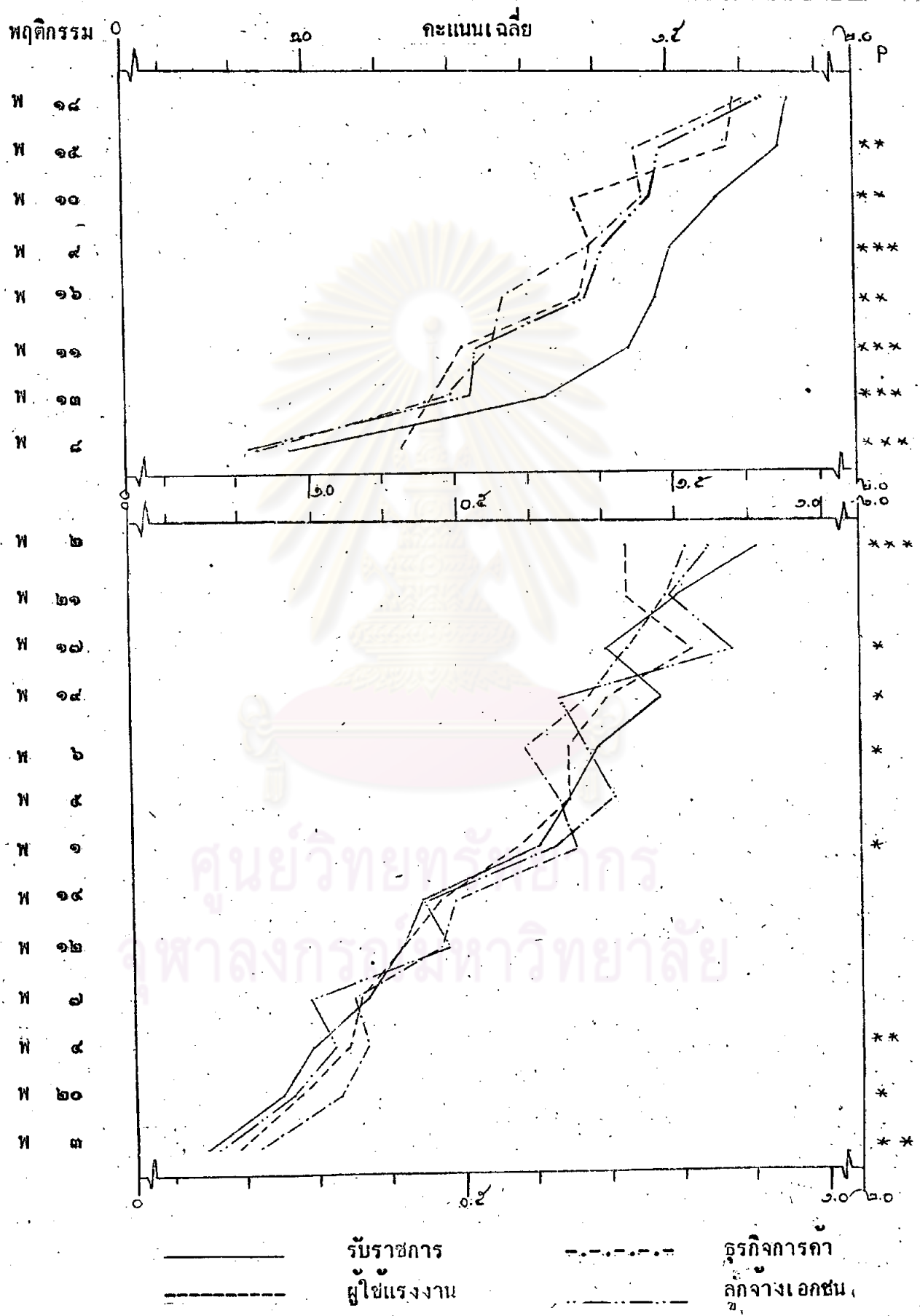
เมื่อเจงนับความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากร แต่ละคู่มีความแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญด้วยวิธีการของเซฟเฟ ได้ผลดังแสดงในตารางที่ ๕๔

ตารางที่ ๕๔ แสดงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ด้วยวิธีของเซฟเฟในพฤติกรรมด้านลบมาตรา ๑ จำแนกตามตัวแปรอาชีพหลัก
ของครอบครัว

กลุ่มมาก \ กลุ่มน้อย	ข้าราชการ	ผู้ใช้ แรงงาน	ธุรกิจ การค้า	ลูกจ้าง เอกชน	รวม
ข้าราชการ		๑	๓	๐	๔
ผู้ใช้แรงงาน	๐		๑	๐	๑
ธุรกิจการค้า	๑	๐		๐	๑
ลูกจ้างเอกชน	๐	๐	๐		๐
รวม	๑	๑	๔	๐	๖

จากตารางที่ ๕๔ แสดงให้เห็นโดยส่วนรวมว่ากลุ่มข้าราชการเคยกระทำพฤติกรรม
จริยธรรมทางสังคมด้านลบน้อยครั้งกว่ากลุ่มอื่น ๆ และกลุ่มธุรกิจการค้าเคยกระทำพฤติกรรม
ดังกล่าวบ่อยครั้งกว่ากลุ่มอื่น ๆ ยกเว้นพฤติกรรมการกตัญญูแม้การกระทำนั้นจะผิดระเบียบ
(พ ๑๗) และพฤติกรรมการรักษาหน้า (พ ๑๔) ที่ไม่สามารถบอกได้ว่า กลุ่มอาชีพใดแตกต่าง
กับกลุ่มใด ด้วยวิธีของเซฟเฟ ดังแสดงด้วยสัญลักษณ์คะแนน ในรูปที่ ๒๑

แสดงสัญญาณกะแนมพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร
อาชีพหลักของครอบครัว ในมาตร "เคยทำหรือไม่"

ตารางที่ ๔๘ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ (F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม ด้วยวิธีของเซฟเฟ ในมาตรา ๒ จำแนกตามตัวแปรอาชีพหลักของครอบครัว

พฤติกรรม	ค่าสถิติ	ผู้ให้				F	ก การเปรียบเทียบพหุคูณ
		ข้าราชการ	แรงงาน	ธุรกิจการค้า	ลูกจ้างเอกชน		
		๑	๒	๓	๔		
พ ๘	\bar{X}	๑.๗๘	๐.๖๘	๑.๗๒	๑.๗๖	๑๐.๖๖๖**	๒ ๓ ๔ ๑
	S.D.	๐.๔๒	๐.๔๘	๐.๔๘	๐.๔๖		
พ ๑๖	\bar{X}	๑.๗๗	๑.๖๒	๑.๖๘	๑.๗๒	๗.๓๑๘**	๒ ๓ ๔ ๑
	S.D.	๐.๔๖	๐.๔๘	๐.๕๐	๐.๔๘		
พ ๑๓	\bar{X}	๑.๖๘	๑.๖๗	๑.๖๔	๑.๖๖	๑.๘๖๔	๓ ๔ ๒ ๑
	S.D.	๐.๔๘	๐.๕๑	๐.๕๒	๐.๕๒		
พ ๑๘	\bar{X}	๑.๖๖	๑.๖๑	๑.๖๓	๑.๖๘	๑.๓๗๘	๒ ๓ ๑ ๔
	S.D.	๐.๕๖	๐.๕๘	๐.๕๘	๐.๕๒		
พ ๑๕	\bar{X}	๑.๖๒	๑.๕๓	๑.๕๔	๑.๕๗	๑๐.๗๓๑***	๒ ๓ ๔ ๑
	S.D.	๐.๕๔	๐.๖๑	๐.๖๑	๐.๕๘		
พ ๑๐	\bar{X}	๑.๕๔	๑.๓๓	๑.๕๔	๑.๕๐	๕.๓๖๘***	๒ ๓ ๔ ๑
	S.D.	๐.๕๘	๐.๖๑	๐.๕๘	๐.๖๑		
พ ๑๑	\bar{X}	๑.๕๑	๑.๓๒	๑.๓๖	๑.๔๓	๑๖.๐๗๖***	๒ ๓ ๔ ๑
	S.D.	๐.๔๘	๐.๖๕	๐.๖๕	๐.๖๑		
พ ๘	\bar{X}	๑.๐๔	๑.๑๑	๐.๙๖	๑.๐๐	๕.๐๑๖**	๓ ๔ ๑ ๒
	S.D.	๐.๗๔	๐.๗๔	๐.๗๔	๐.๗๔		
พ ๒๑	\bar{X}	๐.๙๑	๐.๘๖	๐.๘๗	๐.๙๑	๑.๑๐๘	๒ ๓ ๔ ๑
	S.D.	๐.๖๑	๐.๖๑	๐.๖๐	๐.๖๓		
พ ๑๗	\bar{X}	๐.๘๒	๐.๘๗	๐.๘๘	๐.๘๔	๕.๒๘๓**	๑ ๓ ๔ ๒
	S.D.	๐.๖๓	๐.๖๖	๐.๖๔	๐.๖๘		
พ ๕	\bar{X}	๐.๘๓	๐.๘๖	๐.๗๘	๐.๘๐	๑.๖๐๘	๓ ๔ ๑ ๒
	S.D.	๐.๗๑	๐.๗๒	๐.๗๐	๐.๗๐		

***p < .๐๐๑, **p < .๐๑, *p < .๐๕

ก. F หมายถึง ค่า F ที่ได้ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่ เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์

ตารางที่ ๕๘ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ (F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม ด้วยวิธีของเซฟเฟ ในมาตรา ๒ จำแนกตามตัวแปรอาชีพหลักของครอบครัว(ต่อ)

พฤติกรรม- กรรม	ค่าสถิติ	ข้าราชการ				F	ก การเปรียบเทียบพหุคูณ.
		๑	๒	๓	๔		
พ ๑๔	\bar{X}	๐.๘๔	๐.๗๗	๐.๗๗	๐.๗๖	*** ๖.๕๒๓	<u>๔ ๓ ๒ ๑</u>
	S.D.	๐.๖๔	๐.๗๐	๐.๗๐	๐.๗๑		
พ ๒	\bar{X}	๐.๘๕	๐.๗๔	๐.๗๗	๐.๘๑	** ๓.๖๖๔	<u>๒ ๓ ๔ ๑</u>
	S.D.	๐.๗๓	๐.๗๐	๐.๗๑	๐.๗๓		
พ ๖	\bar{X}	๐.๘๑	๐.๘๒	๐.๗๓	๐.๖๔	** ๔.๔๓๗	<u>๔ ๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๖๘	๐.๗๐	๐.๖๘	๐.๖๘		
พ ๑	\bar{X}	๐.๕๘	๐.๕๕	๐.๕๑	๐.๕๒	๒.๒๕๘	<u>๓ ๔ ๒ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๖	๐.๕๕	๐.๕๔	๐.๕๗		
พ ๑๔	\bar{X}	๐.๔๒	๐.๔๘	๐.๔๑	๐.๔๔	๒.๓๕๓	<u>๓ ๑ ๔ ๒</u>
	S.D.	๐.๕๗	๐.๖๑	๐.๕๘	๐.๖๒		
พ ๗	\bar{X}	๐.๓๗	๐.๓๘	๐.๓๓	๐.๓๕	๑.๖๒๖	<u>๓ ๔ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๕๖	๐.๕๖	๐.๕๒	๐.๕๓		
พ ๔	\bar{X}	๐.๓๐	๐.๓๗	๐.๓๕	๐.๓๐	* ๒.๘๕๖	<u>๔ ๑ ๓ ๒</u>
	S.D.	๐.๕๓	๐.๕๕	๐.๕๖	๐.๕๒		
พ ๑๒	\bar{X}	๐.๒๕	๐.๒๗	๐.๒๔	๐.๒๔	๐.๕๐๓	<u>๓ ๔ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๕๗	๐.๕๘	๐.๕๖	๐.๕๗		
พ ๒๐	\bar{X}	๐.๒๓	๐.๒๖	๐.๒๕	๐.๒๕	๐.๗๓๑	<u>๑ ๔ ๓ ๒</u>
	S.D.	๐.๕๕	๐.๕๘	๐.๕๗	๐.๕๕		
พ ๓	\bar{X}	๐.๑๖	๐.๒๔	๐.๑๘	๐.๑๔	** ๗.๘๖๓	<u>๔ ๑ ๓ ๒</u>
	S.D.	๐.๓๔	๐.๕๗	๐.๕๑	๐.๓๖		

***p < .๐๐๑, **p < .๐๑, *p < .๐๕

ก. F หมายถึง ค่า F ที่ได้ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่ เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์

จากตารางที่ ๕๔ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว จำแนกตามตัวแปร อาชีพมาตราที่ ๒ ผลสรุปได้ว่า กลุ่มอาชีพทั้ง ๔ กลุ่ม มีแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ตั้งแต่ระดับ ๐.๐๕ ขึ้นไป จำนวน ๑๒ พฤติกรรม เป็นพฤติกรรมค่านบวก ๗ พฤติกรรม และพฤติกรรมค่านลบ ๕ พฤติกรรม

พฤติกรรมค่านบวก ๗ พฤติกรรม ได้แก่ การช่วยเหลือผู้อื่น (พ ๔) การกตัญญู แม้ว่าจะตนจะยากลำบาก (พ ๑๖) การรักษาชื่อเสียงของหมู่คณะ (พ ๑๔) การให้อภัย (พ ๑๐) การเห็นอกเห็นใจ (พ ๑๑) การเห็นแก่พวกพ้อง (พ ๘) และการรักษาสัญญา (พ ๒) เมื่อแจกแจงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญตามวิธีของเซฟเฟ ได้ผลดังแสดงในตารางที่ ๖๐

ตารางที่ ๖๐ แสดงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญด้วยวิธีของเซฟเฟในพฤติกรรมค่านบวกมาตรา ๒ จำแนกตามตัวแปร อาชีพหลักของครอบครัว

กลุ่มน้อย \ กลุ่มมาก	ข้าราชการ	ผู้ใช้แรงงาน	ธุรกิจการค้า	ลูกจ้างเอกชน	รวม
ข้าราชการ		๐	๐	๐	๐
ผู้ใช้แรงงาน	๖		๑	๑	๘
ธุรกิจการค้า	๓	๑		๐	๔
ลูกจ้างเอกชน	๐	๐	๐		๐
รวม	๙	๑	๑	๑	๑๒

จากตารางที่ ๖๐ แสดงให้เห็นโดยส่วนรวมว่ากลุ่มผู้ใช้แรงงานมีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมค่านบวกน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ และกลุ่มข้าราชการมีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ

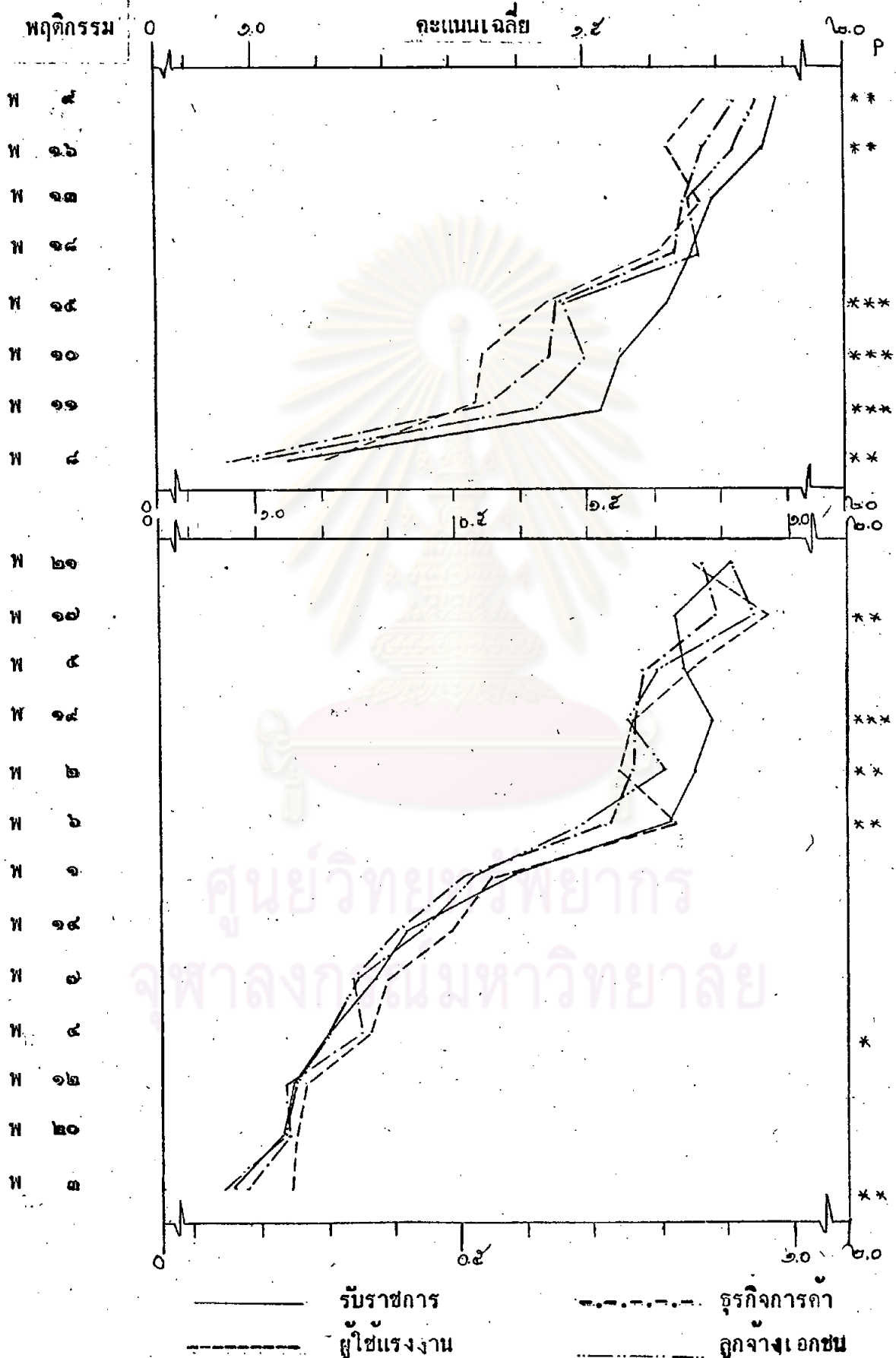
ส่วนพฤติกรรมด้านลบ ๕ พฤติกรรม ได้แก่ การกตัญญูแม้การกระทำนั้นจะผิด
ระเบียบ (พ ๑๗) การรักษาหน้า (พ ๑๘) การปฏิบัติต่อผู้ชายดีกว่าผู้หญิง (พ ๖)
การใช้กิลบ่าย (พ ๔) และการให้ร้ายป้ายสี (พ ๓) เมื่อแจกนับความถี่จำนวนครั้งที่
กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญตามวิธีของเซฟเฟในพฤติกรรมการ
กตัญญูแม้การกระทำนั้นจะผิดระเบียบ (พ ๑๗) และการให้ร้ายป้ายสี (พ ๓) พบว่ากลุ่ม
ผู้ใช้แรงงานมีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ สำหรับพฤติกรรมที่
เหลือไม่สามารถบอกได้ว่ากลุ่มอาชีพใดแตกต่างกับกลุ่มใดด้วยวิธีของเซฟเฟ ดังแสดงด้วย
สัญญาณคะแนนในรูปที่ ๒๒

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แสดงสัญญาณคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร

อาชีพหลักของครอบครัว ในมาตร ๒ "จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส"

ตารางที่ ๖ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ (F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม ด้วยวิธีของเซฟเฟ ในมาตร ๓ จำแนกตามตัวแปรอาชีพหลักของครอบครัว

พฤติกรรม- กรรม	ค่าสถิติ	ผู้ใช้				ก F	การเปรียบเทียบพหุคูณ
		ข้าราชการ	แรงงาน	ธุรกิจการค้า	ลูกจ้างเอกชน		
		๑	๒	๓	๔		
พ ๑๔	\bar{X}	๑.๕๕	๑.๕๑	๑.๕๐	๑.๕๑	**	<u>๒ ๓ ๔ ๑</u>
	S.D.	๐.๖๐	๐.๖๗	๐.๖๑	๐.๖๑	๖.๕๒๒	
พ ๑๘	\bar{X}	๑.๕๕	๑.๕๔	๑.๕๔	๑.๕๒	**	<u>๓ ๒ ๔ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๖	๐.๖๒	๐.๖๑	๐.๖๐	๗.๑๘๖	
พ ๗	\bar{X}	๑.๕๕	๑.๓๘	๑.๕๕	๑.๕๒	***	<u>๒ ๓ ๔ ๑</u>
	S.D.	๐.๖๒	๐.๖๗	๐.๖๖	๐.๖๕	๘.๒๕๘	
พ ๔	\bar{X}	๑.๕๓	๑.๕๑	๑.๕๓	๑.๕๖	***	<u>๒ ๓ ๔ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๓	๐.๕๗	๐.๕๕	๐.๕๗	๘.๑๗๑	
พ ๑๕	\bar{X}	๑.๕๒	๑.๕๑	๑.๕๓	๑.๕๔	**	<u>๒ ๓ ๑ ๔</u>
	S.D.	๐.๕๔	๐.๖๑	๐.๕๘	๐.๖๑	๘.๐๐๘	
พ ๑	\bar{X}	๑.๕๘	๑.๕๖	๑.๕๗	๑.๓๕	*	<u>๔ ๒ ๓ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๗	๐.๕๘	๐.๕๘	๐.๖๐	๓.๐๗๗	
พ ๑๓	\bar{X}	๑.๕๒	๑.๕๐	๑.๓๕	๑.๓๕	*	<u>๔ ๓ ๒ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๕	๐.๕๖	๐.๕๗	๐.๕๕	๒.๖๒๔	
พ ๒๑	\bar{X}	๑.๕๑	๑.๒๘	๑.๓๕	๑.๒๘	**	<u>๒ ๔ ๓ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๗	๐.๖๔	๐.๖๒	๐.๖๖	๗.๒๘๑	
พ ๕	\bar{X}	๑.๕๑	๑.๒๕	๑.๒๘	๑.๒๘	***	<u>๒ ๓ ๔ ๑</u>
	S.D.	๐.๖๘	๐.๗๑	๐.๖๗	๐.๗๓	๘.๕๒๑	
พ ๘	\bar{X}	๑.๓๖	๑.๒๗	๑.๑๕	๑.๒๘	***	<u>๓ ๒ ๔ ๑</u>
	S.D.	๐.๖๗	๐.๗๒	๐.๖๘	๐.๗๓	๘.๕๐๒	
พ ๑๐	\bar{X}	๑.๒๓	๑.๑๕	๑.๑๕	๑.๑๕		<u>๓ ๒ ๔ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๕	๐.๕๗	๐.๕๗	๐.๕๕	๑.๔๕๓	

***p < .๐๐๑, **p < .๐๑, *p < .๐๕

ก. F หมายถึง ค่า F ที่ได้ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่ เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์

ตารางที่ ๖๑ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ(F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมด้วยวิธีของเซฟเฟ ในมาตร ๓ จำแนกตามตัวแปรอาชีพหลักของครอบครัว (ต่อ)

พฤติกรรม	ค่าสถิติ	ข้าราชการ				F	การเปรียบเทียบพหุคูณ
		๑	๒	๓	๔		
พ ๑๒	\bar{X}	๑.๒๒	๑.๑๒	๑.๑๘	๑.๒๓	**	<u>๒ ๓ ๑ ๔</u>
	S.D.	๐.๕๙	๐.๖๑	๐.๖๑	๐.๕๙	๔.๖๙๔	
พ ๓	\bar{X}	๑.๑๗	๑.๒๐	๑.๑๘	๑.๑๐		<u>๔ ๑ ๓ ๒</u>
	S.D.	๐.๖๑	๐.๖๒	๐.๕๙	๐.๖๔	๑.๖๒๔	
พ ๑๖	\bar{X}	๑.๒๓	๑.๑๖	๑.๐๘	๑.๑๒	**	<u>๓ ๔ ๒ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๕	๐.๖๐	๐.๕๗	๐.๖๓	๕.๓๔๗	
พ ๒๐	\bar{X}	๑.๒๐	๑.๐๘	๑.๑๖	๑.๑๕	**	<u>๒ ๔ ๓ ๑</u>
	S.D.	๐.๖๔	๐.๖๘	๐.๖๔	๐.๖๔	๔.๖๐๘	
พ ๑๑	\bar{X}	๑.๑๗	๑.๐๘	๑.๑๒	๑.๑๒	*	<u>๒ ๓ ๔ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๖	๐.๕๙	๐.๕๖	๐.๖๒	๓.๗๔๘	
พ ๒	\bar{X}	๑.๑๑	๑.๐๘	๑.๐๕	๐.๙๙	*	<u>๔ ๓ ๒ ๑</u>
	S.D.	๐.๖๓	๐.๖๕	๐.๖๓	๐.๖๗	๓.๒๐๘	
พ ๔	\bar{X}	๑.๐๓	๑.๐๗	๑.๐๘	๑.๐๑		<u>๔ ๑ ๒ ๓</u>
	S.D.	๐.๖๒	๐.๖๔	๐.๖๓	๐.๖๔	๑.๒๗๘	
พ ๖	\bar{X}	๑.๐๘	๑.๐๔	๑.๐๖	๑.๐๗		<u>๒ ๓ ๔ ๑</u>
	S.D.	๐.๖๘	๐.๗๑	๐.๗๑	๐.๗๐	๐.๕๓๑	
พ ๑๔	\bar{X}	๑.๑๐	๑.๐๒	๑.๐๓	๐.๙๖	**	<u>๔ ๒ ๓ ๑</u>
	S.D.	๐.๖๔	๐.๖๗	๐.๖๖	๐.๖๓	๔.๒๖๕	
พ ๑๗	\bar{X}	๑.๐๐	๐.๙๖	๐.๙๑	๐.๘๖	*	<u>๔ ๓ ๒ ๑</u>
	S.D.	๐.๖๑	๐.๖๑	๐.๖๑	๐.๖๔	๒.๖๑๕	

**p < .๐๑, *p < .๐๕

จากตารางที่ ๒๑ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามตัวแปรอาชีพ
 มาตรฐานที่ ๓ ผลปรากฏว่า กลุ่มอาชีพทั้ง ๔ กลุ่ม เคยเห็นคนอื่นกระทำพฤติกรรมจริยธรรมทาง
 สังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ตั้งแต่ระดับ ๐.๐๕ ขึ้นไป จำนวน ๑๗ พฤติกรรม
 เป็นพฤติกรรมด้านบวก ๔ พฤติกรรม และพฤติกรรมด้านลบ ๔ พฤติกรรม

พฤติกรรมด้านบวก ๔ พฤติกรรม ได้แก่ การคำนึงถึงความอาวุโส (พ ๑๔)
 การช่วยเหลือผู้อื่น (พ ๔) การรักษาชื่อเสียงของหมู่คณะ (พ ๑๕) การบำเพ็ญประโยชน์
 (พ ๑๓) การอดทน (พ ๒๑) การเห็นแก่พวกพ้อง (พ ๘) การกตัญญูแม้ตนจะยากลำ-
 บาก (พ ๑๖) การเห็นอกเห็นใจ (พ ๑๑) และการรักษาสัญญา (พ ๒) เมื่อแจกฝัง
 ความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญด้วยวิธีของ เซฟเฟ
 ได้ผลดังแสดงในตารางที่ ๒๒

ตารางที่ ๒๒ แสดงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญด้วย
 วิธีของ เซฟเฟในพฤติกรรมด้านบวกมาตรฐาน ๓ จำแนกตามตัวแปรอาชีพหลักของ
 ครอบครัว

กลุ่มน้อย \ กลุ่มมาก	ข้าราชการ	ผู้ใช้ แรงงาน	ธุรกิจ การค้า	ลูกจ้าง เอกชน	รวม
ข้าราชการ		๐	๐	๐	๐
ผู้ใช้แรงงาน	๔		๐	๐	๔
ธุรกิจการค้า	๔	๐		๐	๔
ลูกจ้างเอกชน	๐	๐	๐		๐
รวม	๘	๐	๐	๐	๘

จากตารางที่ ๒๒ แสดงให้เห็นโดยส่วนรวมว่ากลุ่มผู้ใช้แรงงานและกลุ่มธุรกิจการค้า
 เคยเห็นผู้อื่นกระทำพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมด้านบวกน้อยครั้งกว่ากลุ่มอื่น ๆ ด้วยความถี่
 เท่ากัน และกลุ่มข้าราชการเคยเห็นผู้อื่นกระทำพฤติกรรมดังกล่าวบ่อยครั้งกว่ากลุ่มอื่น ๆ
 สำหรับพฤติกรรมการรักษาชื่อเสียงของหมู่คณะ (พ ๑๕) การบำเพ็ญประโยชน์ (พ ๑๓) และ
 การรักษาสัญญา (พ ๒) ไม่สามารถบอกได้ว่ากลุ่มอาชีพใดแตกต่างจากกลุ่มใดด้วยวิธีของ เซฟเฟ

ส่วนพฤติกรรมด้านลบ ๘ พฤติกรรม ได้แก่ การไม่รักษาระเบียบวินัย (พ ๑๔) การปฏิบัติต่อคนร่ำรวยดีกว่าคนไม่ร่ำรวย (พ ๗) การพูดปด (พ ๑) การประจบ (พ ๕) การเบียดเบียนผู้อื่น (พ ๑๒) การอิจฉาริษยา (พ ๒๐) การรักษาหน้า (พ ๑๕) และการกตัญญูแม้การกระทำนั้นจะผิดระเบียบ (พ ๑๗) เมื่อแจกนับความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มิมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยวิธีของเซฟเฟ ได้ผลดังแสดงในตารางที่ ๖๓

ตารางที่ ๖๓ แสดงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญด้วยวิธีของเซฟเฟในพฤติกรรมด้านลบมาตรฐาน ๓ จำแนกตามตัวแปรอาชีพหลักของครอบครัว

กลุ่มมาก \ กลุ่มน้อย	ข้าราชการ	ผู้ใช้แรงงาน	ธุรกิจการค้า	ลูกจ้างเอกชน	รวม
ข้าราชการ	๐	๐	๐	๐	๐
ผู้ใช้แรงงาน	๔	๐	๐	๐	๔
ธุรกิจการค้า	๒	๐	๐	๐	๒
ลูกจ้างเอกชน	๒	๐	๐	๐	๒
รวม	๘	๐	๐	๐	๘

จากตารางที่ ๖๓ แสดงให้เห็นโดยส่วนรวมว่า กลุ่มผู้ใช้แรงงานเคยเห็นผู้อื่นกระทำพฤติกรรมจริยธรรมด้านลบ น้อยครั้งกว่ากลุ่มอื่น ๆ และกลุ่มข้าราชการเคยเห็นผู้อื่นกระทำพฤติกรรมดังกล่าวบ่อยครั้งกว่าทุกกลุ่ม สำหรับพฤติกรรมการเบียดเบียนผู้อื่น (พ ๑๒) และการกตัญญูแม้การกระทำนั้นจะผิดระเบียบ (พ ๑๗) ไม่สามารถบอกได้ว่ากลุ่มใดแตกต่างจากกลุ่มใดด้วยวิธีของเซฟเฟ ดังแสดงด้วยสัญญาณคะแนน ในรูปที่ ๒๓

ตารางที่ ๖๔. แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ (F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม ด้วยวิธีของเซฟเฟ ในมาตร ๔ จำแนกตามตัวแปรอาชีพหลักของครอบครัว

พฤติกรรม	ค่าสถิติ	ข้าราชการ	ผู้ใช้แรงงาน	ธุรกิจการค้า	ลูกจ้างเอกชน	F	การเปรียบเทียบพหุคูณ
		๑	๒	๓	๔		
พ ๑๘	\bar{X}	๑.๔๒	๑.๓๗	๑.๓๗	๑.๔๗	๓.๐๘๒ *	<u>๓ ๒ ๑ ๔</u>
	S.D.	๐.๕๒	๐.๕๔	๐.๕๓	๐.๕๑		
พ ๑๙	\bar{X}	๑.๔๓	๑.๓๙	๑.๓๖	๑.๓๙	๒.๓๙๘	<u>๓ ๔ ๒ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๑	๐.๕๑	๐.๕๐	๐.๕๑		
พ ๑๕	\bar{X}	๑.๔๐	๑.๓๘	๑.๓๗	๑.๔๖	๑.๗๐๙	<u>๒ ๓ ๑ ๔</u>
	S.D.	๐.๕๓	๐.๕๔	๐.๕๑	๐.๕๔		
พ ๑๓	\bar{X}	๑.๓๓	๑.๓๕	๑.๒๙	๑.๓๑	๑.๗๖๖	<u>๓ ๔ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๕๐	๐.๕๒	๐.๔๙	๐.๕๓		
พ ๑๖	\bar{X}	๑.๓๕	๑.๒๙	๑.๒๙	๑.๓๗	๑.๖๕๘	<u>๓ ๒ ๑ ๔</u>
	S.D.	๐.๕๑	๐.๔๙	๐.๔๙	๐.๕๒		
พ ๑๔	\bar{X}	๑.๓๑	๑.๒๓	๑.๒๖	๑.๒๙	๓.๕๖๒ *	<u>๒ ๓ ๔ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๔	๐.๕๘	๐.๕๓	๐.๕๕		
พ ๒๑	\bar{X}	๑.๒๕	๑.๑๙	๑.๒๑	๑.๒๒	๑.๗๘๘	<u>๒ ๓ ๔ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๙	๐.๕๒	๐.๕๑	๐.๕๓		
พ ๑๘	\bar{X}	๑.๒๕	๑.๒๒	๑.๑๘	๑.๒๒	๑.๔๐๙	<u>๓ ๒ ๔ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๓	๐.๕๕	๐.๕๔	๐.๕๑		
พ ๑๔	\bar{X}	๑.๑๙	๑.๑๓	๑.๒๑	๑.๑๘	๒.๙๐๓ *	<u>๒ ๔ ๑ ๓</u>
	S.D.	๐.๕๕	๐.๕๕	๐.๕๗	๐.๕๘		
พ ๑๗	\bar{X}	๑.๒๐	๑.๑๙	๑.๑๙	๑.๑๗	๐.๑๗๒	<u>๔ ๒ ๓ ๑</u>
	S.D.	๐.๕๖	๐.๕๕	๐.๕๘	๐.๕๙		
พ ๑๐	\bar{X}	๑.๑๙	๑.๑๔	๑.๑๘	๑.๒๕	๑.๖๕๑	<u>๒ ๓ ๑ ๔</u>
	S.D.	๐.๔๗	๐.๔๕	๐.๔๗	๐.๕๑		

*p < .๐๕

ตารางที่ ๖๔ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ(F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม ด้วยวิธีของเซฟเฟ ในมาตร ๔ จำแนกตามตัวแปรอาชีพหลักของครอบครัว(ต่อ)

พฤติกรรม- กรรม	ค่าสถิติ	ข้าราชการ		ผู้ใช้ แรงงาน		ธุรกิจ การค้า		ลูกจ้าง เอกชน		ก F	การเปรียบเทียบพหุคูณ
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔		
พ ๑๑	\bar{X}	๑.๑๔	๑.๑๔	๑.๐๗	๑.๑๒					๓.๕๖๖ *	<u>๓ ๔ ๒ ๑</u>
	S.D.	๐.๔๖	๐.๔๘	๐.๔๖	๐.๔๖						
พ ๑	\bar{X}	๑.๑๒	๑.๑๒	๑.๐๔	๑.๐๗					๑.๔๕๔	<u>๔ ๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๔๑	๐.๔๒	๐.๔๒	๐.๔๗						
พ ๖	\bar{X}	๑.๐๘	๑.๐๖	๑.๐๗	๑.๐๗					<u>๐.๒๗๒</u>	<u>๒ ๔ ๓ ๑</u>
	S.D.	๐.๔๘	๐.๔๑	๐.๔๒	๐.๔๐						
พ ๑๔	\bar{X}	๑.๐๗	๑.๐๖	๑.๐๔	๑.๐๗					๐.๕๕๘	<u>๓ ๒ ๑ ๔</u>
	S.D.	๐.๔๘	๐.๔๒	๐.๔๒	๐.๔๐						
พ ๑๗	\bar{X}	๑.๐๔	๑.๐๖	๑.๐๒	๑.๐๒					๐.๗๕๖	<u>๓ ๔ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๔๑	๐.๔๒	๐.๔๑	๐.๓๘						
พ ๓	\bar{X}	๑.๐๑	๑.๐๔	๑.๐๑	๑.๐๐					<u>๑.๓๘๘</u>	<u>๔ ๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๔๔	๐.๔๘	๐.๔๖	๐.๔๕						
พ ๔	\bar{X}	๐.๘๘	๑.๐๓	๑.๐๐	๐.๘๗					๐.๘๘๖	<u>๔ ๑ ๓ ๒</u>
	S.D.	๐.๔๖	๐.๔๘	๐.๔๘	๐.๔๖						
พ ๒	\bar{X}	๑.๐๑	๑.๐๒	๑.๐๐	๐.๘๕					<u>๑.๖๓๔</u>	<u>๔ ๓ ๑ ๒</u>
	S.D.	๐.๔๔	๐.๔๖	๐.๔๓	๐.๔๑						
พ ๒๐	\bar{X}	๐.๘๘	๐.๘๘	๑.๐๑	๐.๘๘					๐.๔๗๗	<u>๒ ๔ ๑ ๓</u>
	S.D.	๐.๔๗	๐.๔๒	๐.๔๒	๐.๔๘						
พ ๑๒	\bar{X}	๐.๘๔	๐.๘๖	๐.๘๓	๐.๘๖					๐.๓๐๓	<u>๓ ๑ ๔ ๒</u>
	S.D.	๐.๔๘	๐.๔๘	๐.๔๐	๐.๔๑						

*p < .๐๕

ก. F หมายถึง ค่า F ที่ได้ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่ เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์

จากตารางที่ ๖๕ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามตัวแปรอาชีพ
 มาตรฐานที่ ๔ ผลปรากฏว่า โด: ส่วนรวม กลุ่มอาชีพทั้ง ๔ กลุ่ม คิดว่าคนอื่นมีแนวโน้มว่าจะ
 กระทำพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นพฤติ-
 กรรมจริยธรรมทางสังคม ๔ พฤติกรรม ที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติตั้งแต่
 ระดับ ๐.๐๕ ขึ้นไป เป็นพฤติกรรมด้านบวก ๒ พฤติกรรม และพฤติกรรมด้านลบ ๒ พฤติกรรม

พฤติกรรมด้านบวก ๒ พฤติกรรม ได้แก่ การคำนึงถึงความอาวุโส (พ ๑๘)
 และการเห็นอกเห็นใจ (พ ๑๑) เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 ด้วยวิธีของเซฟเฟ ในพฤติกรรมการเห็นอกเห็นใจ (พ ๑๑) พบว่ากลุ่มธุรกิจการค้า คิด
 ว่าคนอื่นมีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมดังกล่าวน้อยกว่ากลุ่มข้าราชการ สำหรับพฤติกรรม
 การคำนึงถึงความอาวุโส (พ ๑๘) ไม่สามารถบอกได้ว่ากลุ่มใดแตกต่างจากกลุ่มใด ด้วยวิธี
 ของเซฟเฟ

ส่วนพฤติกรรมด้านลบ ๒ พฤติกรรม ได้แก่ การประจบ (พ ๕) และการไม่
 รักษาระเบียบวินัย (พ ๑๔) เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยวิธี
 ของเซฟเฟในพฤติกรรมการประจบ (พ ๕) พบว่า กลุ่มผู้ใช้แรงงานคิดว่าคนอื่นมีแนวโน้ม
 จะกระทำพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่ากลุ่มข้าราชการ สำหรับพฤติกรรมการไม่รักษา
 ระเบียบวินัย (พ ๑๔) ไม่สามารถบอกได้ว่ากลุ่มใดแตกต่างจากกลุ่มใดด้วยวิธีของเซฟเฟ ดัง
 แสดงด้วยสัญญาณคะแนนในรูปที่ ๒๔

ศูนย์วิทยพัชกร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แสดงสัญญาณคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร
อาชีพหลักของครอบครัว ในมาตร ๕ "คิดว่าคนอื่นจะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส"

